

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1993-1994

24 FEVRIER 1994

PROJET D'ORDONNANCE

**fixant les règles de répartition
de la dotation générale des communes
de la Région de Bruxelles-Capitale**

RAPPORT

fait au nom de la Commission
des Affaires intérieures,
chargée des Pouvoirs locaux
et des Compétences d'Agglomération

par M. Diego ESCOLAR (F)

Ont participé aux travaux de la Commission:

1. Membres effectifs: M. Escolar, Mme Guillaume-Vanderroost, Mme Mouzon, M. Parmentier; MM. de Lobkowicz, Michel, De Grave, Mme Dereppe-Soumoy, M. Smal; M. Drouart, Mme Creyf, Mme Grouwels.

2. Membres suppléants: MM. Paternoster, André, Adriaens, Debry, Béghin, Lemaire, Demannez.

3. Autres Membres du Conseil: MM. Rens, Cornelissen, Cools, De Berlangeer, Harmel, Clerfayt, Mme Van Tichelen.

Voir:

Document du Conseil:

A-290/1 – (93-94): Projet d'ordonnance.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1993-1994

24 FEBRUARI 1994

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot vaststelling van
de regels voor verdeling van
de algemene dotatie aan de gemeenten**

VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie
voor Binnenlandse Zaken,
belast met de Lokale Besturen
en de Agglomeratiebevoegdheden

door de heer Diego ESCOLAR (F)

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: de heer Escolar, mevr. Guillaume-Vanderroost, mevr. Mouzon, de heer Parmentier; de heren de Lobkowicz, Michel, De Grave, mevr. Dereppe-Soumoy, de heer Smal; de heer Drouart; mevr. Creyf, mevr. Grouwels.

2. Plaatsvervangende leden: de heren Paternoster, André, Adriaens, Debry, Béghin, Lemaire, Demannez.

3. Andere leden van de Raad: de heren Rens, Cornelissen, Cools, De Berlangeer, Harmel, Clerfayt, mevr. Van Tichelen.

Zie:

Stuk van de Raad:

A-290/1 – (93-94): Ontwerp van ordonnantie.

I. Exposé introductif du Ministre-Président

Le Ministre-Président reprend les axes essentiels de l'exposé des motifs du projet d'ordonnance (n° A-290/1 - 93/94). Le Ministre-Président rappelle que la commission des finances a déjà examiné les nouvelles règles de répartition de la dotation générale des communes. Il est intéressant à cet effet de se référer au document n° A-279/4.

Le Ministre-Président se dit néanmoins conscient du fait que tous les membres de la commission des affaires intérieures n'ont pas assisté à ces travaux et se déclare prêt à mener une nouvelle discussion de fond sur le sujet.

Le Ministre-Président considère le projet proposé comme une ordonnance-clé de la législature. Un des soucis majeurs du Gouvernement régional a toujours été d'assurer la survie des communes. Un pas important avait déjà été réalisé par l'adoption de l'ordonnance portant création d'un fonds de refinancement des trésoreries communales.

II. Discussion générale

Le président confirme que la commission des affaires intérieures doit pouvoir mener un débat indépendamment des discussions relatives au projet d'arrêté visant à arrêter les conditions d'octroi et de répartition du fonds des communes, qui ont eu lieu en commission des finances. La tutelle sur les communes fait partie des compétences de la commission des affaires intérieures.

Un membre concède que la présente ordonnance est fort importante mais regrette le manque de concertation avec les communes. Au lieu de chercher le consensus, le Gouvernement régional a imposé sa politique.

Le membre s'accorde pour dire qu'une révision de la clé de répartition était devenue nécessaire car certaines communes n'arrivent plus à surmonter leur difficultés financières. Il espère néanmoins que le gouvernement acceptera de modifier certains critères si les discussions en commission en révèlent la nécessité.

Le membre passe en revue les trois parties de la dotation.

A. La dotation de base de 20%, garantie d'un financement de base pour chaque commune, est trop faible car toutes les communes souffrent de problèmes financiers. Le critère de la population est objectif mais celui de la superficie bâtie semble faire double emploi avec le critère de la densité dans la dotation de compensation.

I. Inleidende uiteenzetting van de Minister-Voorzitter

De Minister-Voorzitter herhaalt de hoofdlijnen van de memorie van toelichting bij het ontwerp van ordonnantie (nr. A-290/1 - 93/94). De Minister-Voorzitter herinnert eraan dat de commissie voor de financiën de nieuwe regels voor de verdeling van de algemene dotatie aan de gemeenten reeds heeft onderzocht. Stuk nr. A-279/4 is terzake een interessant document.

De Minister-Voorzitter zegt dat hij zich wel bewust is van het feit dat niet alle leden van de commissie voor de binnenlandse zaken deze werkzaamheden hebben bijgewoond en hij is bereid over dit onderwerp een nieuwe grondige discussie te voeren.

De Minister-Voorzitter beschouwt dit ontwerp als een sleutel-ordonnantie in de wetgeving. Het voortbestaan van de gemeenten waarborgen, is altijd al een van de grootste bekommernissen van de gewestelijke Regering geweest. Er werd reeds een belangrijke stap gezet nl. de goedkeuring van de ordonnantie houdende de oprichting van een fonds voor de herfinanciering van de gemeentelijke thesaurieën.

II. Algemene bespreking

De Voorzitter bevestigt dat de commissie voor de binnenlandse zaken een debat moet kunnen voeren dat los staat van het debat dat reeds in de commissie voor de financiën heeft plaatsgehad over het ontwerp van besluit tot vaststelling van de voorwaarden voor toekenning en verdeling van het gemeentefonds. Het toezicht op de gemeenten ressorteert onder de bevoegdheden van de commissie voor de binnenlandse zaken.

Een lid geeft toe dat deze ordonnantie heel belangrijk is, maar betreurt het gebrek aan overleg met de gemeenten. In plaats van een consensus te zoeken, heeft de gewestelijke Regering haar beleid opgelegd.

Het lid gaat ermee akkoord dat de verdeelsleutel moest worden herzien. Sommige gemeenten slagen er immers niet langer in hun financiële problemen op te lossen. Hij hoopt echter dat de Regering ermee zal instemmen sommige criteria te wijzigen indien dit uit het debat in de commissie nodig mocht blijken.

Het lid geeft een overzicht van de drie onderdelen van de dotatie.

A. De basisdotatie van 20%, waarborg voor een basisfinanciering voor elke gemeente, valt te laag uit. Alle gemeenten kampen immers met financiële problemen. Het criterium "bevolking" is een objectief criterium. In de compensatiedotatie lijkt het criterium van de "bebouwde oppervlakte" dat van de "dichtheid" te overlappen.

B. La dotation de péréquation est calculée sur la base d'un premier critère objectif qui est le potentiel fiscal mais qui donne trop de poids aux additionnels à l'impôt du précompte immobilier (PRI) par rapport à ceux à l'impôt des personnes physiques (IPP); en général l'IPP pèse plus lourd que le PRI dans les recettes fiscales des communes. Avec le deuxième critère, la moyenne fiscale, on prend en compte le taux de l'impôt, ce qui constitue une atteinte à l'autonomie communale.

C. Le calcul de la dotation de compensation est basée sur les charges réelles de la commune. Le principe est bon mais plusieurs critères devraient être revus.

Au lieu de prendre en compte le paquet global des subsides aux CPAS (qui comprennent par exemple les dépenses pour la voiture du président du CPAS), il aurait fallu se limiter à leurs dépenses sociales réelles et aux aides directes aux intéressés.

Le critère de la sécurité fait double emploi avec les aides que reçoivent ces communes dans le cadre des contrats de sécurité. La sécurité ne concerne d'ailleurs pas que ces communes mais l'ensemble de la ville.

Le critère de la densité est objectif mais se retrouve déjà comme critère dans la dotation de base.

Le nombre de critères (6) n'est pas assez large. Pourquoi ne pas inclure le nombre de kilomètres de voiries? Des études effectuées par la Région ont servi à établir des comparaisons par type de dépenses entre les communes. Ces études pourraient faire apparaître d'autres critères importants.

Le membre voudrait savoir pourquoi l'équilibre entre les trois dotations a été établi à 20%, 50% et 30%. Pourquoi par exemple ne pas avoir retenu une répartition d'un tiers par dotation?

L'intervenant est d'avis que l'on aurait pu créer, à côté du Fonds des communes, un nouveau fonds spécial pour les communes en difficultés en alimentant ce dernier par un transfert de 20% par exemple des moyens du premier. Cette solution n'aurait-elle pas été plus simple?

L'orateur voudrait connaître les mesures qui ont été prises afin que les problèmes financiers actuels ne se reproduisent pas dans quelques années.

Le membre s'interroge sur la mise en pratique des mécanismes de solidarité. La nouvelle répartition est injuste. Il donne l'exemple de Watermael-Boitsfort. La commune ne fait pas partie des communes de la première couronne et ne connaît pas de problèmes sociaux aigus; elle bénéficiera pourtant d'une augmentation supérieure de sa dotation par rapport à Uccle.

B. De perekwatiedotatie wordt berekend op basis van een eerste criterium, nl. de fiscale mogelijkheden, dat weliswaar objectief is, maar dat de opcentiemen op de onroerende voorheffing (OV) te belangrijk maakt in vergelijking met deze op de personenbelasting (PB); algemeen is de PB belangrijker dan de OV wat de fiscale ontvangsten van de gemeenten betreft. Met het tweede criterium, nl. het fiscaal gemiddelde, houdt men rekening met het belastingpercentage, wat een aanslag is op de gemeentelijke autonomie.

C. De berekening van de compensatiedotatie is gebaseerd op de reële lasten van de gemeente. Het beginsel is goed, maar meerdere criteria zouden moeten worden herzien.

In plaats van rekening te houden met alle subsidies aan de OCMW's (waarin bijvoorbeeld de uitgaven voor het voertuig van de voorzitter van het OCMW zijn opgenomen), had men zich beter beperkt tot hun reële sociale uitgaven en tot de rechtstreekse steun aan de betrokkenen.

Het criterium "veiligheid" is een overlapping met de steun die deze gemeenten ontvangen in het kader van de veiligheidscontracten. De veiligheid heeft trouwens niet alleen betrekking op deze gemeenten, maar op de gehele stad.

Het criterium "dichtheid" is een objectief criterium, maar is reeds een criterium voor de basisdotatie.

Er zijn te weinig (6) criteria. Waarom niet het aantal kilometer aan wegen opnemen? Studies van het Gewest werden gebruikt om de gemeenten per soort uitgave te vergelijken. Uit deze studies zouden andere belangrijke criteria naar voren kunnen komen.

Het lid wens ook te weten waarom het evenwicht tussen de drie dotaties werd vastgesteld op 20%, 50% en 30%. Waarom werd er bijvoorbeeld niet geopteerd voor een verdeling van een derde per dotatie?

De spreker is van mening dat men, naast het Gemeentefonds, een nieuw bijzonder fonds voor de gemeenten in moeilijkheden had kunnen oprichten, dat zou worden gestijfd met een overdracht van bijvoorbeeld 20% van de middelen van het eerste. Zou dit geen eenvoudigere oplossing zijn geweest?

De spreker vernam graag welke maatregelen werden getroffen om te voorkomen dat de huidige financiële problemen over enkele jaren opnieuw rijzen.

Het lid heeft vragen over de toepassing van de solidariteitsmechanismen. De nieuwe verdeling is onrechtvaardig. Hij neemt Watermaal-Bosvoorde als voorbeeld. De gemeente ligt niet in de eerste gordel en heeft geen nijpende sociale problemen. Nochtans zal haar dotatie met meer worden verhoogd dan deze van Ukkel.

Par ailleurs, certaines communes bénéficieront d'une dotation supérieure, au nom du principe de la solidarité, alors qu'elles ont fait preuve par le passé d'une gestion peu exemplaire.

Le membre évoque aussi le cas de Bruxelles-Ville qui serait défavorisée par la nouvelle répartition.

Le financement des communes doit s'accompagner d'une réflexion sur les déficits hospitaliers. Les problèmes financiers de certaines communes y sont étroitement liés. Des initiatives en matière de contrôle de gestion s'imposent.

L'orateur est d'avis que les communes devraient bénéficier directement de la ristourne de la main-morte comme dans les Régions wallonne et flamande. Le système actuel pénalise certaines communes et il faudrait au moins intégrer la main-morte parmi les critères déterminant la répartition de la dotation.

Le membre conclut en rappelant que les problèmes financiers de certaines communes proviennent principalement de la régionalisation du Fonds des communes, qui l'a fait fondre comme une peau de chagrin.

Un second membre affirme que les critères ont été revus de manière objective. Cette révision a fait l'objet d'une ordonnance, ce qui permet un contrôle du Conseil.

Le membre demande si on ne pourrait pas arrêter, par voie d'ordonnance, l'octroi d'autres crédits aux communes dans le cadre du sport, des contrats de sécurité ou d'autres investissements des pouvoirs locaux.

Il fait référence à l'observation générale du Conseil d'Etat selon laquelle la mise en oeuvre des critères choisis pour la répartition de la dotation générale engendre inévitablement des différences de traitement entre les communes bénéficiaires. Le Conseil et le gouvernement doivent veiller à ce qu'au regard des articles 6 et 6bis de la Constitution, les distinctions ainsi créées en fait ne soient pas en droit constitutives d'une discrimination. Les mesures prévues doivent concorder parfaitement avec les objectifs poursuivis et il faut qu'il y ait un rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens utilisés et ces objectifs. Le membre renvoie à l'argumentation du Conseil d'Etat parce que le Ministre-Président a déclaré, au cours de la séance plénière du 27 janvier 1994 sur les contrats de sécurité, que "la répartition de nos moyens dépend évidemment de la dynamique locale". Un tel critère peut difficilement être objectivé.

D'après le membre, cette ordonnance offre la possibilité aux communes d'établir un plan financier à long terme.

L'orateur se demande pourquoi on utilise une clef de répartition 30%-70% – plutôt, par exemple, que 50%-50%

Sommige gemeenten zullen trouwens – als gevolg van het solidariteitsbeginsel – een hogere dotatie genieten, ofschoon ze in het verleden blijk hebben gegeven van een weinig voorbeeldig beheer.

Het lid werpt ook het geval van Brussel Stad op, die door de nieuwe verdeling zou worden benadeeld.

De financiering van de gemeenten moet gekoppeld worden aan een denkoefening over de ziekenhuistekorten. De financiële problemen van sommige gemeenten houden hier rechtstreeks verband mee. Het beheer moet meer worden gecontroleerd.

De spreker is van mening dat de opbrengst van de dode hand rechtstreeks naar de gemeenten zou moeten gaan, zoals in het Vlaams en Waals Gewest. Het huidige systeem bestraft sommige gemeenten en de dode hand zou op zijn minst moeten worden opgenomen in de criteria voor de verdeling van de dotatie.

Het lid brengt tot besluit in herinnering dat de financiële problemen van sommige gemeenten hoofdzakelijk voortvloeien uit de regionalisering van het Gemeentefonds, die het als sneeuw voor de zon heeft doen smelten.

Een tweede lid stelt dat de criteria op een objectieve manier herzien werden. Deze herziening verloopt via een ordonnantie zodat de Raad zijn controle kan uitoefenen.

Het lid stelt de vraag of de toekenning van andere kredieten aan de gemeenten in het kader van de sport, van de veiligheidscontracten of van andere investeringen van lokale besturen niet via een ordonnantie zou kunnen vastgelegd worden.

Hij verwijst naar de algemene opmerking van de Raad van State volgens dewelke de aanwending van de gekozen criteria voor de verdeling van de algemene dotatie onvermijdelijk een ongelijke behandeling doet ontstaan van de gemeenten die er aanspraak op kunnen maken. De Raad en de Regering moeten er voor waken dat uit het oogpunt van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet het aldus feitelijk ontstane onderscheid in rechte geen discriminatie vormt. De geplande maatregelen dienen volledig afgestemd te zijn op de beoogde doelstellingen en de aangewende middelen moeten redelijkerwijze evenredig zijn met de beoogde doelstellingen. Het lid verwijst naar de argumentatie van de Raad van State omdat de Minister-Voorzitter tijdens de openbare zitting van 27 januari 1994 in verband met de veiligheidscontracten verklaard heeft dat "de verdeling van onze middelen vanzelfsprekend afhankelijk is van de plaatselijke dynamiek". Een dergelijk criterium is moeilijk objectiveerbaar.

Volgens het lid biedt deze ordonnantie aan de gemeenten de kans op lange termijn een financiële planning te maken.

De spreker vraagt zich af waarom een verdeelsleutel 30%-70% bij de perkwatiedotatie gehanteerd werd en bijvoor-

— pour la dotation de péréquation. Quelle philosophie sous-tend cette répartition ? Les critères pour la répartition de la dotation de péréquation sont les taux de l'impôt des personnes physiques et du précompte immobilier pour l'année 1992. Cela signifie que la dotation d'une commune qui, en 1992, dépassait de 8% la moyenne régionale et qui ramène ce chiffre à 7% en 1994 (c.-à-d. à 0,2% de la moyenne régionale) sera calculée sur la base de la moyenne de 1992. Pourquoi ce système à effet rétroactif ? Néanmoins, le membre déclare souscrire aux principes généraux de la solidarité entre les communes.

Pour la dotation de compensation, le membre pense que les 6 critères forment une bonne base. Ainsi, le critère de la superficie bâtie tient également compte, indirectement, du nombre de kilomètres de voiries communales. Toutefois, le critère des dépenses d'enseignement peut susciter un problème parce qu'il exclut les subventions-traitements. En effet, plusieurs communes sont confrontées à des problèmes financiers parce qu'elles ont recruté du personnel en surnombre. Le critère des dépenses d'enseignement tel qu'il est formulé ici récompense les dérogations aux traitements autorisés par les Communautés.

Le membre se demande encore dans quel cadre on a libéré les moyens supplémentaires pour Forest et pour Etterbeek. Comment concilier, à l'avenir, une mesure de cet ordre et le principe des critères objectifs tels qu'ils seront appliqués en vertu de la présente ordonnance ?

Un autre membre rappelle que le Fonds des communes constitue 15% de l'ensemble du budget de la Région. L'ordonnance est donc fondamentale. Elle exprime en plus une priorité politique à savoir le renforcement de la solidarité urbaine: la ville doit être gérée dans son ensemble et la disparité entre certaines parties doit être combattue par des actions de discrimination positive.

L'arrêté n'était pas suffisant pour légiférer en cette matière non seulement pour les raisons avancées par le Conseil d'Etat mais aussi parce que le sujet demande un large débat au sein du Conseil où tout le monde devra prendre une position claire.

Le membre estime que la position du Ministre-Président quant aux critères de répartition du Fonds des communes a évolué. Il évoque à cet égard la conférence de presse du 11 juin 1992 où celui-ci présentait déjà un plan d'action qui prenait non seulement en compte les déficits structurels des communes mais également leur qualité de gestion. Le membre constate que le projet présenté aujourd'hui est différent de l'avant-projet. Des études sur la qualité de gestion communale ont néanmoins été réalisées. Quels sont les résultats de celles-ci et pourquoi doit-on constater un recul par rapport à l'avant-projet ?

Le Fonds des communes n'est qu'une partie des efforts financiers de la Région envers les communes (cf. le fonds

beeld niet 50%-50% ? Welke filosofie zit hierachter ? De criteria voor de verdeling van de perkwatiedotatie zijn de aanslagvoeten voor de personenbelasting en voor de onroerende voorheffing van het jaar 1992. Dit betekent dat voor een gemeente die in 1992 8% boven het gewestelijk gemiddelde lag en dit tot 7% in 1994 terugbrengt (op 0,2% van het gewestelijk gemiddelde), de dotatie berekend zal worden op basis van het gemiddelde van 1992. Waarom dit terugwerkend systeem ? Het lid verklaart zich niettemin akkoord met de algemene principes van de solidariteit tussen de gemeenten.

Wat de compensatiedotatie betreft, meent het lid dat de 6 criteria een goede basis vormen. Zo houdt het criterium van de bebouwde oppervlakte ook onrechtstreeks rekening met het aantal kilometers gemeentewegen. Het criterium van de uitgaven van het onderwijs kan echter een probleem doen rijzen in die zin dat de wedde-subsidies uitgezonderd worden. Verschillende gemeentes zijn immers in financiële problemen geraakt omdat ze personeel in overaantal aangeworven hebben. Het gehanteerde criterium van de onderwijsuitgaven zoals het hier geformuleerd wordt beloont de afwijking van de door de Gemeenschappen toegestane weddes.

Het lid vraagt zich verder af in welk kader de bijkomende middelen voor Vorst en Etterbeek vrijgemaakt werden. Hoe zal dit in de toekomst te rijmen vallen met het principe van objectieve criteria zoals ze krachtens deze ordonnantie toegepast zullen worden ?

Een ander lid brengt in herinnering dat het Gemeentefonds 15% uitmaakt van de totale begroting van het Gewest. De ordonnantie is dus van fundamenteel belang. Ze drukt bovendien een politieke prioriteit uit, nl. de versterking van de stadssolidariteit : de stad moet in haar geheel worden beheerd en de ongelijkheid tussen sommige delen ervan moet via positieve discriminatie worden bekampt.

Het besluit was niet voldoende om terzake wetgevend op te treden, niet alleen om de door de Raad van State naar voren gebracht redenen, maar ook omdat het onderwerp een ruim debat vergt in de Raad, waar iedereen een duidelijk standpunt zal moeten innemen.

Het lid is van mening dat het standpunt van de Minister-Voorzitter betreffende de criteria voor de verdeling van het Gemeentefonds is geëvolueerd. Terzake herinnert hij aan de persconferentie van 11 juni 1992, waarop deze reeds een actieplan heeft ontvouwd, dat niet alleen rekening hield met structurele tekorten van de gemeenten, maar ook met de kwaliteit van hun beheer. Het lid stelt vast dat het ontwerp dat vandaag wordt ingediend, verschilt van het voorontwerp. Er werden inderdaad studies over de kwaliteit van het gemeentelijk beheer uitgevoerd. Hoe luiden de resultaten hiervan en waarom stelt men vast dat er wordt teruggekrabbeld in vergelijking met het voorontwerp ?

Het Gemeentefonds is slechts een deel van de financiële inspanningen van het Gewest ten opzichte van de gemeenten

de refinancement des trésoreries communales). Il est regrettable qu'il n'y ait jamais eu jusqu'à ce jour un débat global relatif aux problèmes financiers structurels des communes, y compris le problème des déficits hospitaliers.

Selon le membre, les critères de la dotation de péréquation ne règlent pas suffisamment le problème de la solidarité urbaine. L'effet de seuil contenu dans le mécanisme de péréquation fiscale devrait lui aussi trouver une solution.

Les critères de la dotation de compensation prennent en compte les contrats de sécurité. Certaines communes obtiennent ainsi une dotation complémentaire sans que l'on tienne compte de la grandeur des communes. Saint-Josse reçoit pour sa sécurité une somme équivalente à celle de Bruxelles-Ville. Cette dernière sera d'ailleurs globalement défavorisée par la nouvelle répartition.

L'intervenant conclut en soulignant que les discussions sur la nouvelle répartition du Fonds contiendront un deuxième débat sous-jacent sur les relations entre la Région et les communes.

Un autre membre articule son intervention autour de la notion de discrimination positive et des relations entre la Région et les communes.

Le terme de discrimination positive est mal choisi. Tout mécanisme qui reconnaît les différences de fait et de droit entre personnes et qui en tient compte n'est pas un phénomène de discrimination, fût-elle positive. C'est tout le problème de l'égalité devant la loi et de l'égalité par la loi. Il s'agit ici, dans une répartition de moyens financiers, de tenir compte de différences objectives entre les communes. Tous les critères retenus sont objectifs en ce sens qu'ils ne laissent pas de pouvoir d'appréciation à l'autorité: ces critères se mesurent. Ils doivent aussi être raisonnables par rapport à l'objectif poursuivi, ce qui est également le cas.

Le mécanisme de redistribution est nécessaire car certaines communes sont structurellement pauvres comme d'autres sont structurellement riches.

La notion de rendement fiscal est fondamentale. Si la plupart des habitants d'une commune sont paupérisés, celle-ci doit augmenter ses additionnels et chasser ceux qui ont encore les moyens de les payer. Les communes riches peuvent se permettre de moins taxer car le rendement est meilleur. L'ordonnance doit briser cette évolution et empêcher que les discriminations de fait actuelles se poursuivent.

Sur le plan institutionnel, deux écueils sont à éviter. Il y a d'abord le danger de la paupérisation à outrance de certaines communes favorisant la tendance à la fusion des communes et à la disparition de la Région. D'autre part se profile la menace d'une Région au sein de laquelle quelques communes

(zie het fonds voor de herfinanciering van de gemeentelijke thesaurieën). Het is jammer dat er tot op heden nooit een allesomvattend debat werd gehouden over de structurele financiële problemen van de gemeenten, het probleem van de ziekenhuistekorten inbegrepen.

Het lid is van mening dat de criteria voor de perekwatiedotatie het probleem van de stadssolidariteit niet voldoende regelen. Ook voor het drempeleffect in het mechanisme van fiscale perekwatie zou een oplossing moeten worden gevonden.

De criteria voor de compensatiedotatie houden rekening met de veiligheidscontracten. Sommige gemeenten verkrijgen aldus een bijkomende dotatie, zonder dat rekening wordt gehouden met grootte van de gemeenten. Sint-Joost ontvangt voor de veiligheid evenveel als Brussel-Stad. Deze laatste zal trouwens algemeen door de nieuwe verdeling worden benadeeld.

Tot besluit wijst de spreker erop dat het debat over de nieuwe verdeling van het Fonds ook zal moeten leiden tot een tweede debat, nl. over de betrekkingen tussen het Gewest en de gemeenten.

Een ander lid spitst zijn betoog toe op het begrip positieve discriminatie en op de betrekkingen tussen het Gewest en de gemeenten.

Het begrip positieve discriminatie is slechts gekozen. Elk mechanisme dat toegeeft dat er verschillen zijn in feite en in rechte tussen personen en hiermee rekening houdt, houdt geen – zij het een positieve – discriminatie in. Hierin schuilt het hele probleem van de gelijkheid voor de wet en de gelijkheid door de wet. Het gaat er hier om bij de verdeling van financiële middelen rekening te houden met objectieve verschillen tussen de gemeenten. Alle criteria die werden gehanteerd, zijn objectief: ze laten de overheid immers geen beoordelingsbevoegdheid. De criteria zijn meetbaar. Ze moeten ook redelijk zijn in verhouding tot het nagestreefde doel, wat inderdaad het geval is.

Het herverdelingsmechanisme is nodig omdat sommige gemeenten structureel arm zijn en andere structureel rijk.

Het begrip fiscale opbrengst is van fundamenteel belang. Indien de meeste inwoners van een gemeente verpauperd zijn, moet deze haar opcentiemen verhogen en jacht maken op degenen die nog de middelen hebben om deze te betalen. De rijke gemeenten kunnen het zich veroorloven minder hoog te belasten omdat de opbrengst groter is. De ordonnantie moet deze evolutie doorbreken en voorkomen dat de huidige feitelijke discriminatie voortduurt.

Op institutioneel vlak moeten twee klippen worden omzeild: enerzijds het gevaar van verregaande verpaupering van een aantal gemeenten, wat de neiging tot fusie van de gemeenten en tot verdwijning van het Gewest kracht bijzet; anderzijds de dreiging van een Gewest waarin enkele sterke

fortes font la loi. Il importe de préserver les structures financières des communes sans mettre en péril la Région même. A cet égard, il faut éviter la création d'un fonds spécial qui perpétuerait le mécanisme par lequel les communes pauvres sont obligées de quémander le soutien des communes riches.

Un autre membre déplore le poids relatif de certains critères par ailleurs objectifs. Il conteste aussi l'objectivité du critère du taux d'impôt moyen car celui-ci peut être le résultat d'une gestion communale non efficiente.

Le membre voudrait disposer d'une vue plus complète du financement des communes, dont le Fonds des communes ne constitue qu'une partie (par commune et par type de subside). Il voudrait également connaître les résultats de l'audit sur le management communal. Le membre souhaiterait avoir une comparaison de la situation réelle de chaque commune et un aperçu de l'application à chaque commune des critères contenus dans l'ordonnance.

Le Ministre-Président répond que la concertation avec les communes au sein de la conférence des bourgmestres est quasi impossible dans cette matière vu la confrontation d'intérêts contraires.

Le Ministre-Président passe en revue différents critères retenus.

Le choix de la pondération des critères de l'IPP (30%) et du PRI (70%) est lié à la répartition régionale moyenne, à savoir 33% pour l'IPP et 66% pour le PRI. On ne tient pas seulement compte du revenu cadastral du logement mais de toute l'assiette fiscale.

Le critère de la superficie pure et simple n'est pas justifiable car il y a peu de charges municipales liées à la gestion des espaces verts. La définition de la surface bâtie est celle de l'administration du cadastre.

L'affectation des subsides aux CPAS pour des dépenses non sociales est sous le contrôle sévère de la tutelle. Les communes sont soumises depuis des années à de rigoureux plans d'assainissement. A côté de ces subsides, il existe les 5% de l'aide sociale fondée sur les dépenses sociales directes.

Les contrats de sécurité proposent un financement lié au problème direct de la délinquance. D'autres actions ou d'autres postes destinés à étoffer la politique préventive ne sont pas payés par les contrats de sécurité. Les communes touchées par le problème de l'insécurité dépensent également de l'argent afin que la délinquance ne se développe pas (infrastructures sportives, politique pour la jeunesse défavorisée...). Elles ne sont donc pas payées deux fois étant donné qu'il s'agit de dépenses différentes.

gemeenten de wet dicteren. De financiële structuren van de gemeenten moeten worden behouden zonder het Gewest zelf in gevaar te brengen. Terzake moet men voorkomen dat er een bijzonder fonds wordt opgericht, waardoor het mechanisme dat de arme gemeenten verplicht om de steun van de rijke gemeenten te bedelen, zou blijven voortbestaan.

Een ander lid betreurt het relatief belang van een aantal, trouwens objectieve, criteria. Hij betwist ook de objectiviteit van het criterium van de gemiddelde belastingvoet. Deze kan immers het resultaat zijn van een ondoeltreffende gemeentelijk beheer.

Het lid had graag een vollediger beeld van de financiering (per gemeente en per soort subsidie) van de gemeenten, waarvan het Gemeentefonds slechts een onderdeel is. Ook vernam hij graag de resultaten van de audit over het gemeentelijk management. Het lid had graag een vergelijking tussen de reële toestand van elke gemeente en een overzicht van de toepassing, op elke gemeente, van de criteria van de ordonnantie.

De Minister-Voorzitter zegt dat het, wegens tegengestelde belangen, haast onmogelijk is met de gemeenten over deze aangelegenheid in de conferentie van burgemeesters overleg te plegen.

De Minister-Voorzitter geeft een overzicht van de gehanteerde criteria.

De keuze van de weging van de criteria van de PB (30%) en de OV (70%) is gekoppeld aan de gemiddelde gewestelijke verdeling, nl. 33% voor de PB en 66% voor de OV. Men houdt niet alleen rekening met het kadastraal inkomen van de woning, maar met alle inkomens.

Het criterium van louter en alleen de oppervlakte is niet te verantwoorden. Er zijn immers weinig gemeentelijke lasten die samenhangen met het beheer van de groene ruimten. De definitie van de bebouwde oppervlakte is deze van het bestuur van het kadaster.

De toekenning van de subsidies aan de OCMW's voor niet-sociale uitgaven wordt streng door de toezichhoudende overheid gecontroleerd. De gemeenten moeten sedert jaren strenge saneringsplannen nalieven. Naast deze subsidies, is er de 5% aan sociale steun, gebaseerd op de rechtstreekse sociale uitgaven.

De veiligheidscontracten stellen een financiering voor die gekoppeld is aan het probleem van de delinquentie. Andere acties of andere posten die ertoe strekken het preventiebeleid te steunen, worden niet via de veiligheidscontracten gefinancierd. De gemeenten die te kampen hebben met veiligheidsproblemen geven ook geld uit opdat de delinquentie niet zou uitbreiden (sportinfrastructuur, beleid voor de minderbegoede jeugd, ...). Ze worden dus geen twee keer betaald. Het betreft immers verschillende uitgaven.

Le nombre de kilomètres de voiries est lié à la densité. Si celle-ci est faible, la voirie est moins utilisée et les coûts d'entretien sont donc moindres.

Le Ministre-Président s'oppose à la création d'un fonds spécial destiné aux communes pauvres. Les communes riches échapperaient au lien contractuel avec la Région tandis que les autres seraient condamnées à mendier tous leur moyens d'action auprès d'elle.

Une analyse plus approfondie montre que la commune de Watermael-Boitsfort n'est pas comparable à celles de Woluwe-Saint-Pierre, Woluwe-Saint-Lambert ou Uccle. Elle a un IPP de 8% qui s'explique par l'insuffisance de ces recettes. Elle possède 68% de bâtiments anciens. Sa population se caractérise plutôt par des revenus moyens que par des revenus élevés.

Etterbeek et Forest reçoivent des moyens supplémentaires dans le cadre du fonds de refinancement des trésoreries communales. Elles sont soumises à des plans d'assainissement draconiens à un point tel qu'elles ont perdu une grande capacité d'investissement.

Le déficit des hôpitaux publics doit trouver une amorce de solution avant la fin de la législature. Le déficit constitue la clé du problème du financement des communes.

La reprise de la main-morte par la Région constitue la contrepartie de la reprise par la Région de l'emprunt Demuyter.

La régionalisation du Fonds des communes a été une opération positive. La période la plus difficile a été celle de 1976 à 1988 (de 107 à 100 sur la base de l'indice 100). De 1989 à 1991, la situation s'est nettement améliorée (de 100 à 131).

Le Ministre-Président explique que le mécanisme du plafond fiscal vise à ramener les taux fiscaux à une moyenne régionale.

A la question de savoir si l'on ne devrait pas donner une base légale par voie d'ordonnance aux dotations dans le cadre des contrats de sécurité, le Ministre-Président rappelle que le Ministre de l'Intérieur détermine les communes retenues et les montants accordés. La Région n'apporte qu'un complément financier.

Le projet initial sous forme d'arrêté avait selon le Ministre-Président un certain intérêt en ce sens qu'une ordonnance ne peut pas tout prévoir. Certaines évolutions peuvent nécessiter des formules spécifiques d'intervention.

La gestion des communes a fait l'objet d'une étude réalisée par une société travaillant pour l'Union des Villes et Com-

Het aantal kilometer aan wegen hangt samen met de dichtheid. Bij geringe dichtheid, worden de wegen minder gebruikt en liggen de onderhoudskosten dus lager.

De Minister-Voorzitter is gekant tegen de oprichting van een bijzonder fonds ten behoeve van de arme gemeenten. De rijke gemeenten zouden ontsnappen aan de contractuele band met het Gewest, terwijl de andere zouden worden veroordeeld al hun actiemiddelen bij het Gewest af te bedelen.

Uit een grondigere ontleding blijkt dat Watermael-Bosvoorde niet kan worden vergeleken met Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Lambrechts-Woluwe of Ukkel. Zij heeft een PB van 8%, wat te verklaren is door de te geringe ontvangsten. Ze bezit 68% oude gebouwen. Haar bevolking heeft een eerder gemiddeld dan wel een hoog inkomen.

Etterbeek en Vorst ontvangen bijkomende middelen in het kader van het fonds voor de herfinanciering van de gemeentelijke thesaurieën. Ze moeten drastische saneringsplannen naleven, zelfs in die mate dat ze een deel van hun investeringscapaciteit hebben verloren.

Voor het einde van de zittingsperiode moet een eerste stap zijn gezet naar een oplossing voor het tekort van de openbare ziekenhuizen. Het tekort is de sleutel van het probleem van de financiering van de gemeenten.

De overname, door het Gewest, van de dode hand is het tegengewicht voor de overname, door het Gewest, van de lening Demuyter.

De regionalisering van het gemeentefonds was een positieve operatie. De moeilijkste periode lag tussen 1976 en 1988 (van 107 naar 100 op indexbasis 100). Van 1989 tot 1991 is de toestand duidelijk verbeterd (van 100 naar 131).

De Minister-Voorzitter legt uit dat het mechanisme van het fiscaal plafond ertoe strekt de fiscale percentages tot het gewestelijk gemiddelde terug te brengen.

Op de vraag of men niet via een ordonnantie zou moeten voorzien in een wettelijke basis voor de dotaties in het kader van de veiligheidscontracten, brengt de Minister-Voorzitter in herinnering dat de Minister van Binnenlandse Zaken bepaalt welke gemeenten worden gekozen en welke bedragen worden toegekend. Het Gewest geeft slechts bijkomende financiële steun.

De Minister-Voorzitter zegt dat het oorspronkelijk ontwerp in de vorm van een besluit toch in zekere mate interessant was. Een ordonnantie kan immers niet alles regelen. Sommige evoluties kunnen specifieke interventieformules noodzakelijk maken.

Het beheer van de gemeenten was het voorwerp van een studie van een maatschappij die voor de Vereniging van

munes. Elle a fait une analyse des coûts réels de gestion par centre d'activités. Des communes semblables du point de vue de leur morphologie et de leur sociologie ont été regroupées. Au sein de ces groupes, les écarts ont été mesurés sur la base du principe des coûts normalisés. Ces écarts doivent être interprétés avec circonspection. Si une commune dépense moins que la moyenne de son groupe, cela peut être la suite d'une non-activité. En général, l'étude n'a pas fait apparaître suffisamment d'écarts pour conclure que certaines communes seraient très mal gérées.

Bruxelles-Ville est-elle défavorisée par la nouvelle répartition ? Le Ministre-Président fait remarquer que pendant la période 1982-1992, Bruxelles-Ville a vu baisser sa part en francs réels de 32%, alors que les autres communes bénéficiaient d'une augmentation moyenne de 24,8%. En 1993, Bruxelles-Ville aura droit à 118 par rapport à l'indice 100 en 1992. Il n'y aura plus de liaison à l'évolution de la dotation fédérale et de plus une dotation spécifique à charge de la Région (150 millions sera rendu récurrente et indexée). Bruxelles-Ville est "sanctionnée" en ce sens que sa fiscalité est basse et qu'elle a un revenu cadastral très élevé. Bruxelles-Ville sort la première des dotations de base et de compensation, mais septième de la dotation de péréquation à la suite de son assiette fiscale importante (dont a été exclue la taxe sur les bureaux, qui est une taxe préaffectée).

Les critères contenus dans l'ordonnance ne sont que des critères mesurables. Il était difficile de reprendre des critères comme le dynamisme et le sens de l'initiative.

Les communes ne peuvent être comparées en matière d'autres sources de financement comme les travaux subsidiés, les subventions pour l'informatique ou pour la rénovation urbaine. Cet aspect de leur financement ne peut être pris comme critère. Certaines communes reçoivent peu de subsides parce qu'elles sont peu dynamiques et qu'elles introduisent peu de dossiers. Un membre rétorque que les taux de subsidiation sont souvent tellement bas qu'ils découragent les demandes des communes.

Un membre estime que l'exclusion des subventions-traitements comme critère des dépenses d'enseignement est un cadeau de la Région aux communes qui engagent ou qui ont engagé du personnel superflu pour des raisons politiques. Le coût réel de l'enseignement doit se mesurer sur la base de critères objectifs, à savoir le cadre du personnel subsidié par les Communautés. Bruxelles-Ville dépense par exemple plus d'un milliard en plus de ce qu'elle n'obtient comme subsides.

Par l'exclusion des subventions-traitements, le Ministre-Président dit vouloir éviter que les communes soient payées deux fois étant donné que ces traitements sont déjà assurés par les Communautés. Il ajoute que l'étude réalisée sur les coûts de gestion des communes par service n'a pas fait

Steden en Gemeenten heeft gewerkt. Ze heeft een ontleding gemaakt van de reële beheerskosten per activiteitscentrum. Uit morfologisch en sociologisch standpunt vergelijkbare gemeenten werden samengebracht. In deze groepen werden de verschillen gemeten op basis van het beginsel van de genormaliseerde kosten. Deze verschillen moeten met de nodige omzichtigheid worden geïnterpreteerd. Geeft een gemeente minder uit dan het gemiddelde van haar groep, dan kan dit een gevolg zijn van een inactiviteit. Algemeen zijn uit de studie niet voldoende verschillen gebleken om te besluiten dat sommige gemeenten slecht zouden worden beheerd.

Wordt Brussel-Stad door de nieuwe verdeling benadeeld ? De Minister-Voorzitter wijst erop dat in de periode 1982-1992 het deel van Brussel-Stad reël met 32% is gedaald, terwijl de andere gemeenten gemiddeld 24,8 meer hebben gekregen. In 1993, zal Brussel-Stad dus op 118 staan in vergelijking met de index 100 in 1992. Er zal geen enkel verband meer zijn met de evolutie van de federale dotatie; bovenop komt er een terugkerende en geïndexeerde specifieke dotatie ten laste van het Gewest (150 miljoen). Brussel-Stad wordt bestraft, in die zin dat de belasting er laag is en het kadastraal inkomen erg hoog. Brussel-Stad bekleedt de eerste plaats in de basisdotatie en de compensatiedotatie, maar de zevende in de perekwatiedotatie, het gevolg van de aanzienlijke belastinggrondslag (waaruit de kantoorbelasting werd weggelaten, een belasting waarvan de bestemming reeds op voorhand is bepaald).

De in de ordonnantie opgenomen criteria zijn slechts meetbare criteria. Het was moeilijk er criteria als dynamisme en zin voor initiatief in op te nemen.

De gemeenten kunnen niet worden vergeleken wat andere financieringsbronnen betreft, bijv. gesubsidieerde werken, subsidies voor de informatisering of voor de stadsrenovatie. Dit aspect van hun financiering kan niet als criterium worden genomen. Sommige gemeenten ontvangen weinig subsidies omdat ze weinig dynamisch zijn en weinig dossiers indienen. Een lid zegt dat de subsidiëringspercentage dikwijls zo laag liggen dat de gemeenten ontmoedigd worden om dossiers in te dienen.

Een lid is van mening dat het feit dat men de weddesubsidies niets als criterium voor de onderwijsuitgaven neemt, een cadeau is van het Gewest aan die gemeenten die om politieke redenen overtollig personeel aanwerven of hebben aangeworven. De reële kostprijs van het onderwijs moet op basis van objectieve criteria worden bepaald, nl. de door de Gemeenschappen gesubsidieerde personeelsformatie. Brussel-Stad bijvoorbeeld geeft naast hetgeen ze als subsidie ontvangt, nog eens meer dan een miljard uit.

De Minister-Voorzitter zegt dat men door de weddesubsidies uit te sluiten heeft willen voorkomen dat de gemeenten twee keer betaald worden. Deze wedden worden immers reeds door de Gemeenschappen betaald. Hij voegt eraan toe dat uit de studie over de kosten van het beheer van de

apparaître d'abus majeurs dans ce secteur. L'enseignement communal coûte moins cher que l'enseignement communautaire. Bruxelles-Ville a beaucoup de charges supplémentaires liées au volume de son enseignement et est de ce fait incomparable.

Plusieurs autres membres estiment que l'engagement de personnel supplémentaire peut se défendre dans certains cas. Bruxelles-Ville connaît une importante tradition d'enseignement dont bénéficie toute la Région (110 établissements et 34000 élèves). Dans certaines écoles avec une importante présence d'enfants immigrés, il peut s'avérer nécessaire de compléter aux normes fixées par les Communautés.

Un membre voudrait connaître la ventilation du Fonds B de 1976 ainsi que les raisons de la modification des critères pour la dotation de péréquation. Le membre constate une diminution de 10% de la dotation de base par rapport aux critères anciens. Sans contester l'objectivité des nouveaux critères, le membre fait néanmoins valoir que la finalité de solidarité du projet n'est pas toujours atteinte. Le membre renvoie à cet égard au tableau sur l'évolution de la part relative des communes dans le Fonds.

Le membre se demande comment se conjugue le critère des subsides CPAS avec les mesures contenues dans le fonds de refinancement des trésoreries communales. Il craint une nouvelle procédure de financement parallèle comme pour les contrats de sécurité.

Le Ministre-Président s'engage à fournir un aperçu d'ensemble des aides pour la ville de Bruxelles et de leur évolution.

Le Ministre-Président explique que la Région ne subventionnera pas deux fois les communes ni par le biais du critère des contrats de sécurité ni par celui des subsides CPAS. Il ne faut pas confondre les mesures du fonds de refinancement avec les critères proposés aujourd'hui. Le déficit des hôpitaux n'apparaît pas dans le déficit des CPAS. Le refinancement des hôpitaux est une opération isolée et indépendante des subsides aux CPAS et des 5 pour cent prélevés de la dotation pour les CPAS. Le déficit hospitalier est pris en charge par le budget communal sur un article distinct de la dotation aux CPAS. Il n'y a plus de transit entre le financement de l'hôpital et le CPAS.

Par ailleurs, les CPAS ont généré des services, comme les initiatives en milieu ouvert ou les actions d'insertion, qui ne sont pas couverts par les transferts classiques. La solidarité doit également jouer en matière des politiques sociales prises sur le terrain.

En ce qui concerne le poids relatif des critères fiscaux, le Ministre-Président renvoie au tableau de comparaison du

gemeenten per dienst geen grote misbruiken in deze sector naar voren zijn gekomen. Het gemeentelijk onderwijs is minder duur dan het gemeenschapsonderwijs. Brussel-Stad heeft vele bijkomende lasten, die te maken hebben met de omvang van het onderwijs, wat elke vergelijking onmogelijk maakt.

Verschillende andere leden zijn van mening dat het aanwerven van bijkomend personeel in sommige gevallen wel te verantwoorden is. Brussel-Stad heeft een belangrijke onderwijs traditie, waar het hele Gewest baat bij heeft (110 instellingen en 34.000 leerlingen). In sommige scholen met een groot aantal migrantenkinderen kan het nodig blijken van de door de Gemeenschappen bepaalde normen af te wijken.

Een lid wenst te weten hoe het fonds B van 1976 werd verdeeld en waarom de criteria voor de perekwatiedotatie werden gewijzigd. Het lid stelt vast dat de basisdotatie met 10 % wordt verminderd in vergelijking met de voormalige criteria. Zonder de objectiviteit van de nieuwe criteria in vraag te willen stellen, wijst het lid er toch op dat de doelstelling van het ontwerp, nl. de solidariteit, niet altijd wordt verwezenlijkt. Het lid verwijst ter zake naar de tabel met de evolutie van het aandeel van de gemeenten in het Gemeentefonds.

Het lid vraagt hoe het criterium van de subsidies aan de OCMW's te rijmen valt met de maatregelen in het fonds voor de herfinanciering van de gemeentelijke thesaurieën. Hij vreest voor een nieuwe procedure van parallelle financiering, net zoals voor de veiligheidscontracten.

De Minister-Voorzitter belooft een overzicht van alle steun aan Brussel-Stad en van de evolutie ervan.

De Minister-Voorzitter legt uit dat het Gewest de gemeenten geen twee keer zal subsidiëren, noch via de criteria voor de veiligheidscontracten noch via de subsidies aan de OCMW's. Men mag de maatregelen van het fonds voor de herfinanciering niet verwarren met de criteria die vandaag worden voorgesteld. Het ziekenhuistekort is geen onderdeel van het tekort van de OCMW's. De herfinanciering van de ziekenhuizen staat los van de subsidies aan de OCMW's en van de 5 % die wordt afgetrokken van de dotatie voor de OCMW's. Het ziekenhuistekort valt ten laste van de gemeentebegroting en staat in een afzonderlijk artikel betreffende de dotatie aan de OCMW's. Er is geen overdracht meer tussen de ziekenhuisfinanciering en de financiering van de OCMW's.

Trouwens, de OCMW's verlenen diensten, zoals initiatieven in open milieu of inschakelacties, die niet door de klassieke overdrachten worden gedekt. Er moet ook solidariteit zijn op het vlak van het op het terrein gevoerde sociale beleid.

Wat het relatief belang van de fiscale criteria betreft, verwijst de Minister-Voorzitter naar de tabel met de verge-

rendement de la fiscalité réelle et théorique. On doit constater un écart très favorable pour Bruxelles-ville alors que d'autres communes se privent de recettes importantes en restant en-dessous de la moyenne fiscale.

Les dépenses ordinaires par habitant pour l'enseignement montrent que Bruxelles-ville ne pose pas le plus grand problème. L'évolution à Woluwe-Saint-Lambert suscite par exemple plus d'interrogations.

Un membre réitère sa question de savoir pourquoi une répartition de 20%-50%-30% a été retenue. Il ne croit pas à la dichotomie entre communes pauvres et communes riches et craint un appauvrissement général de toutes les communes. La solidarité ne peut pas jouer à sens unique. Il importe d'identifier exactement les besoins réels et d'aider les communes qui n'ont pas les moyens de les satisfaire en affectant par exemple un tiers du Fonds des communes à un fonds de solidarité. Augmenter le taux de l'impôt est un raisonnement mécanique irréaliste et ne constitue pas de garantie de recettes supplémentaires importantes. Les habitants des communes de la deuxième couronne peuvent émigrer vers la périphérie.

Le membre fait remarquer que peu de communes sont monolithiques. Aucune commune ne se constitue entièrement de quartiers taudisés. A l'autre extrême, le critère du revenu cadastral élevé n'est pas satisfaisant puisqu'il s'agit dans certaines communes de personnes qui ne paient pas d'impôts aux pouvoirs publics belges.

Le membre met en garde contre le danger que les subsides dans le cadre des contrats de sécurité pourraient mener à une différence de traitement des agents selon les communes.

Il déplore que le Gouvernement se réserve la possibilité d'adapter les critères. Les critères devraient être fixés à plus long terme afin de responsabiliser les mandataires locaux. Les moyens libérés doivent satisfaire des besoins minimaux. La création d'un déficit ne doit pas mener automatiquement à l'aide régionale.

Le Ministre-Président déclare qu'il faut voir plus loin que le mécanisme de solidarité entre communes. Le présent projet constitue une contre-offensive à la dégradation urbaine. Il y va de la reconstruction de notre centralité urbaine.

Le Ministre-Président relève les contradictions du membre qui veut responsabiliser les gestionnaires communaux sans accepter la diversité des politiques sur le terrain comme la gestion du corps de police. Il doit être possible de mieux payer certains policiers dans des situations difficiles. La rigidité des statuts crée des problèmes dans la fonction publique en général.

lijking tussen de reële en de theoretische fiscale opbrengst. Men moet een erg groot verschil vaststellen ten gunste van Brussel-Stad, terwijl andere gemeenten belangrijke ontvangsten moeten ontberen omdat ze onder het fiscale gemiddelde blijven.

Uit de gewone uitgaven per inwoner voor het onderwijs blijkt dat Brussel-Stad niet het grootste probleem is. De ontwikkeling in bijvoorbeeld Sint-Lambrechts-Woluwe doet meer wenkbrouwen fronsen.

Een lid vraagt nogmaals waarom werd gekozen voor een verdeling 20%-50%-30%. Hij gelooft niet in de opsplitsing tussen arme en rijke gemeenten en vreest dat alle gemeenten erop zullen achteruitgaan. De solidariteit mag geen eenrichtingsolidariteit zijn. Men moet precies de reële noden kunnen bepalen en die gemeenten helpen die niet de middelen hebben om deze noden te lenigen. Dit kan geschieden door bijvoorbeeld een derde van het Gemeentefonds naar een solidariteitsfonds over te brengen. De belasting verhogen is een onrealistisch middel en geen waarborg voor noemenswaardige bijkomende ontvangsten. De inwoners van de gemeenten van de tweede gordel kunnen uitwijken naar de randstad.

Het lid wijst erop dat weinig gemeenten monolithisch zijn. Geen enkele gemeente heeft alleen maar verkrotte wijken. Aan de andere kant is het een feit dat het criterium van het hoge kadastrale inkomen niet voldoende is. Het betreft in sommige gemeenten immers personen die aan de Belgische overheid geen belasting betalen.

Het lid zegt dat het gevaar bestaat dat de subsidies in het kader van de veiligheidscontracten zouden kunnen leiden tot een verschillende bezoldiging van de agenten in de gemeenten.

Hij betreurt dat de Regering zich de mogelijkheid voorbehoudt de criteria aan te passen. De criteria zouden voor langere termijn moeten worden vastgesteld, zodat de plaatselijke mandatarissen verantwoordelijkheidszin wordt bijgebracht. De vrijgemaakte middelen zouden de minimale noden moeten lenigen. Het ontstaan van een tekort mag niet automatisch leiden tot gewestelijke steunverlening.

De Minister-Voorzitter zegt dat men verder moet kijken dan het solidariteitsmechanisme tussen de gemeenten. Dit ontwerp is een tegenoffensief tegen de stadsverloedering. Het gaat om de heropleving van het stadscentrum.

De Minister-Voorzitter wijst op de tegenstellingen in het betoog van het lid, dat de gemeentelijke beheerders meer verantwoordelijkheidszin wil bijbrengen, zonder rekening te houden met het beleid dat ter plekke op tal van vlakken – bijvoorbeeld het beheer van het politiekorps – moet worden gevoerd. Het moet mogelijk zijn sommige politieagenten die in moeilijke omstandigheden werken, beter te betalen. De strenge statuten scheppen problemen in het openbaar ambt in het algemeen.

Deux communes présentent une grande homogénéité, à savoir Saint-Gilles et Saint-Josse. Dans d'autres communes comme Anderlecht on peut effectivement constater un plus grand écart entre quartiers.

L'ordonnance donne une certaine flexibilité au Gouvernement. Il n'est pas garanti que toutes les communes soient à l'abri de tout problème sur la base de la répartition actuelle (p.e. Evere et Jette).

Le Ministre-Président conteste, sur la base d'études réalisées, que le taux de fiscalité fasse fuir les habitants des communes de la deuxième couronne. Ils attachent avant tout de l'importance à l'aspect qualitatif de leur environnement. A cet égard, Uccle et les deux Woluwé jouent un rôle important d'équilibrage en ce sens qu'ils maintiennent un certain tissu sociologique dans la Région. Le plan régional de développement vise également à préserver l'habitabilité des communes de la deuxième couronne.

En matière de politique d'investissement, on doit constater que les taux d'exécution des budgets extraordinaires dans certaines communes sont très faibles sur une longue période (sur 5 ans). Pour l'ensemble des communes, ces taux varient entre 99% et 7%. Le Ministre-Président admet cependant que des communes connaissent des problèmes de recrutement dans les services techniques.

Un membre estime que la pondération des critères retenus pour la répartition ne mène pas à une redistribution suffisante en faveur des communes avec le plus de charges. Il propose un rééquilibrage de l'ordre de 10% pour la dotation de base, de 60% pour la dotation de péréquation et de 30% pour la dotation de compensation.

Il est important d'incorporer dans les critères de répartition le niveau de taxation, afin de donner plus à des communes dont les habitants doivent déjà faire un effort supplémentaire. Cependant l'analyse des chiffres montre que le poids de ce critère est relativement trop important, notamment si l'on compare les dotations issues de ce critère et les différences entre les rendements réels et théoriques de la fiscalité communale.

Le membre estime qu'il faut renforcer l'importance du critère de l'assiette fiscale dans l'expression d'une plus grande solidarité urbaine. Les nouveaux critères proposés par le projet maintiennent quasi au même niveau qu'avant l'importance du potentiel fiscal: 35% au lieu de 32%. Il propose d'augmenter le critère du potentiel fiscal à 80% et de diminuer celui du niveau de taxation à 20%.

Le membre fait par ailleurs valoir que le critère du potentiel fiscal donne trop de poids au précompte immobilier par rapport à l'impôt des personnes physiques. La proportion au sein du volume total des rentrées fiscales se répartit en moyenne à raison de 66% pour le précompte immobilier et de 34% pour l'impôt des personnes physiques. Les études

Twee gemeenten zijn heel homogeen: Sint-Gillis en Sint-Joost. In andere gemeenten, bijvoorbeeld in Anderlecht, stelt men een grotere kloof tussen de wijken vast.

De ordonnantie geeft de Regering een zekere armslag. Het is niet zeker dat alle problemen van alle gemeenten op basis van deze verdeling worden opgelost (bijv. Evere en Jette).

De Minister-Voorzitter betwist, op basis van studies, dat het belastingpercentage de inwoners van de gemeenten van de twee gordel op de vlucht doet slaan. Ze hechten immers voor alles belang aan de kwaliteit van hun leefomgeving. Terzake spelen de twee Woluwé's en Ukkel een belangrijke evenwichtsrol: ze zorgen ervoor dat het Gewest een zeker sociologisch weefsel behoudt. Het gewestelijk ontwikkelingsplan strekt er ook toe de gemeenten van de tweede gordel leefbaar te houden.

Inzake investeringsbeleid moet men vaststellen dat de percentages van de uitvoering van de buitengewone begrotingen in sommige gemeenten op lange termijn (5 jaar) erg laag zijn. Voor alle gemeenten samen liggen deze percentages tussen 99% en 7%. De Minister-Voorzitter geeft wel toe dat de gemeenten problemen hebben wat de aanwerving van technisch personeel betreft.

Een lid is van mening dat de weging van de criteria die worden gehanteerd voor de verdeling niet tot een herverdeling leidt die gunstig is voor de gemeenten met de meeste lasten. Hij stelt een herziening voor, nl. 10% voor de basisdotatie, 60% voor de perekwatiedotatie en 30% voor de compensatiedotatie.

De hoogte van de belasting moet in de verdeelcriteria worden opgenomen, ten einde meer te geven aan de gemeenten waarvan de inwoners nu reeds een bijkomende inspanning doen. Uit de cijfers blijkt echter dat het gewicht van dit criterium vrij groot is, met name als men de op grond van dit criterium verkregen dotaties vergelijkt en men de verschillen bekijkt tussen de werkelijke en de theoretische opbrengst van de gemeentebelasting.

Het lid is van mening dat, ter wille van een grotere solidariteit tussen de gemeenten, het criterium van de belastinggrondslag meer gewicht moet worden gegeven. De nieuwe criteria die in het ontwerp worden voorgesteld, laten het gewicht van de fiscale draagkracht vrijwel ongewijzigd: 35% i.p.v. 32%. Hij stelt voor het criterium van de fiscale draagkracht te verhogen, d.w.z. tot 80% en het niveau van de belasting te verminderen, d.w.z. tot 20%.

Het lid wijst er trouwens op dat het criterium van de fiscale mogelijkheden de onroerende voorheffing te belangrijk maakt in vergelijking met de personenbelasting. Bekijken we alle fiscale inkomsten, dan zien we een verhouding van 66% aan inkomsten uit onroerende voorheffing en 34% aan inkomsten uit personenbelasting. De studies over de belasting

sur la fiscalité immobilière, réalisées récemment par la FTU à la demande de la Région, ont montré clairement qu'il y avait en Région bruxelloise une iniquité fiscale entre les communes quant au niveau relatif des revenus cadastraux.

Ces études mettaient en évidence que des biens de même valeur locative ou vénale avaient des revenus cadastraux nettement supérieurs dans les communes centrales et de première couronne, et inférieurs dans des communes de la deuxième couronne sud-est.

Le poids exagéré du précompte immobilier va à l'encontre de l'objectif de la dotation de péréquation, c'est-à-dire une plus grande solidarité avec les communes centrales.

Le membre conteste que l'augmentation de la fiscalité communale vers la moyenne régionale fasse fuir les habitants. Il cite l'exemple de Woluwe-Saint-Pierre qui connaît une fiscalité très basse mais qui a perdu le plus d'habitants.

Il juge que ses propositions constituent une incitation au lissage des taux de fiscalité sans qu'elles portent pour autant atteinte à l'autonomie communale. Les communes pourraient appliquer des stratégies fiscales différentes par le choix du poids relatif de l'IPP et du précompte immobilier.

Le membre exprime ses doutes quant à l'objectivité et la sélectivité de certains critères. La plupart des critères prennent en compte des valeurs moyennes; la dotation est effectuée au prorata du rapport entre le rendement moyen de la commune et le rendement moyen régional. L'exemple du critère du potentiel fiscal démontre que cette formule est moins redistributrice que l'ancienne de l'arrêté de 1982 qui se basait sur la différence entre les deux rendements. Ce changement a pour effet d'aplanir les différences et de favoriser les communes proches de la moyenne au détriment des plus pauvres.

Un deuxième effet de lissage peut être constaté en ce qui concerne la taille des communes. A l'exception de la dotation de base, tous les critères y contribuent ou nient même complètement les charges liées à la taille de la commune. Les petites communes sont de ce fait avantagées au détriment des grosses. Du critère des contrats de sécurité résulte ainsi un montant identique pour Saint-Josse et Bruxelles-Ville.

Le membre propose de réduire à quatre ans la période transitoire de mise en oeuvre des nouveaux critères. Les mécanismes de solidarité financière doivent être renforcés le plus vite possible.

L'orateur s'arrête à quelques critères de la dotation de compensation. La prise en compte de bâtiments anciens peut s'avérer inadéquate en ce sens que tous ces bâtiments n'impliquent pas nécessairement des charges importantes (p.e. Watermael-Boitsfort). Il propose de prendre comme

op onroerend goederen, die de FTU onlangs op verzoek van het Gewest heeft uitgevoerd, hebben duidelijk aangetoond dat de gemeenten van het Brussels Gewest niet op dezelfde voet worden behandeld wat de kadastrale inkomsten betreft.

Deze studies hebben aan het licht gebracht dat het kadastraal inkomen van goederen met dezelfde huurwaarde of verkoopwaarde heel wat hoger is in de centraal gelegen gemeenten en in die van de eerste gordel en lager is in die van de tweede gordel aan de zuidoostkant.

De onroerende voorheffing heeft dus te veel gewicht en is in strijd met de doelstelling van de péréquatedotatie, nl. een grotere solidariteit tussen de centraal gelegen gemeenten.

Het lid betwist de uitspraak dat indien de gemeentelijke fiscaliteit op het gewestelijk gemiddelde wordt gebracht, de inwoners op de vlucht slaan. Hij geeft St-Pieters-Woluwe als voorbeeld. De fiscaliteit ligt hier erg laag, maar toch heeft de gemeente het grootste aantal inwoners verloren.

Het lid is van mening dat deze voorstellen een aansporing zijn om de verschillen in belastingpercentage weg te werken zonder aan de gemeentelijke autonomie te raken. Door te kiezen hoeveel gewicht ze aan de personenbelasting of de onroerende voorheffing willen toekennen, kunnen de gemeenten verschillende fiscale strategieën toepassen.

Het lid heeft twijfels over de objectiviteit en de selectiviteit van sommige criteria. De meeste criteria houden rekening met gemiddelde waarden; de dotatie wordt toegekend naar rata van de gemiddelde gemeentelijke opbrengst en de gemiddelde gewestelijke opbrengst. Het voorbeeld van het criterium van de fiscale mogelijkheden toont aan dat deze formule minder herverdelend is dan het vroegere besluit van 1982, dat gebaseerd was op het verschil tussen beide opbrengsten. Deze verandering vlakkt de verschillen af, bevoordeligt de gemeenten die het dichtst bij het gemiddelde aanleunen en benadeelt de arme gemeenten.

Een twee afvlakkingseffect kan worden vastgesteld wat de grootte van de gemeenten betreft. Met uitzondering van de basisdotatie, dragen alle criteria ertoe bij of negeren ze zelfs volledig de lasten die gekoppeld zijn aan de grootte van de gemeente. Aldus worden de kleine gemeenten bevoordeeld ten nadele van de grote. Het criterium van de veiligheidscontracten leidt aldus tot eenzelfde bedrag voor Sint-Joost en Brussel-Stad.

Het lid stelt voor de overgangperiode voor de toepassing van de nieuwe criteria tot vier jaar terug te brengen. De mechanismen voor de financiële solidariteit moeten zo snel mogelijk worden versterkt.

De spreker staat even stil bij enkele criteria voor de compensatiedotatie. Rekening houden met oude gebouwen zou verkeerd kunnen blijken. Niet al deze gebouwen brengen noodzakelijk grote kosten met zich (bijv. Watermaal-Bosvoorde). Hij stelt voor de oppervlakte van de te beschermen

critère la superficie des zones à protéger et à rénover (ZPR) qui représente bien mieux l'ampleur des problèmes de dégradation du bâti et donc des besoins en termes de rénovation urbaine.

Le critère des contrats de sécurité ne devrait pas être retenu pour les raisons évoquées plus haut. Il est en outre trop subjectif et trop politique.

Le critère culturel du nombre d'étrangers par commune sort du débat de la répartition du Fonds. Il est d'ailleurs recoupé par d'autres critères plus valables comme la densité et la superficie des ZPR.

Le critère de la densité est illustré par un tableau donnant le chiffre de la moyenne des densités des communes (84,75). Ce chiffre ne correspond pas au calcul tel qu'il figure à l'article 11, par. 7. qui donne la densité moyenne de la Région (=54).

Un autre membre relève que le critère de la densité est très défavorable à Bruxelles-Ville par la prise en compte de ses espaces verts comme le bois de la Cambre.

Le membre voudrait des précisions relatives au calcul du revenu cadastral par logement pour Bruxelles. Il semble que l'on a pris comme base de calcul le revenu cadastral imposable de tous les immeubles et pas seulement des logements.

Le Ministre-Président revient au problème de la dotation de Bruxelles-Ville. L'augmentation du poids des critères fiscaux serait très défavorable pour Bruxelles et ne pourrait être corrigée par aucun autre critère.

Si les petites communes semblent favorisées, les grandes communes peuvent bénéficier d'économies d'échelles.

En ce qui concerne la période transitoire de mise en oeuvre des nouveaux critères, le Ministre-Président précise que la réforme s'accompagne d'une injection de 700 millions de francs. On pourra donc remédier à la situation des communes pauvres. Il faut d'autre part éviter que des communes dites riches abandonnent une partie de leurs politiques par une réduction trop rapide de leurs moyens.

Les zones à protéger et à rénover ne couvrent pas uniquement les zones de grande dégradation urbaine mais aussi celles de l'habitat moyen. Les ZPR doivent mieux canaliser les primes vers les particuliers. Les ZPR peuvent en outre être modifiées par arrêté ce qui aurait des conséquences directes pour la répartition du Fonds.

Le critère du nombre d'étrangers se défend par le poids de la jeunesse étrangère socialement défavorisée et en voie de marginalisation. La situation sociale des jeunes immigrés et leur part dans les coûts varient très fort d'une commune à l'autre.

en te renoveren zones als criterium te nemen, wat een veel beter beeld geeft van de omvang van de verloederingsproblemen van de gebouwen en dus van de reële noden inzake stadsrenovatie.

Het criterium van de veiligheidscontracten zou om de bovenvermelde redenen niet als criterium mogen worden gehanteerd. Het is bovendien te subjectief en te politiek geladen.

Het culturele criterium van het aantal vreemdelingen per gemeente heeft niets te maken met het debat over de verdeling van het Fonds. Het wordt trouwens verdrongen door andere en betere criteria zoals de dichtheid en de oppervlakte van de te beschermen en te renoveren zones.

Het criterium van de dichtheid wordt geïllustreerd via een tabel met het cijfer van de gemiddelde dichtheid van de gemeenten (84,75). Dit cijfer stemt niet overeen met de berekening in artikel 11, paragraaf 7, die de gemiddelde gewestelijke dichtheid (=54) geeft.

Een ander zegt dat het criterium van de dichtheid heel nadelig is voor Brussel-Stad. Er wordt immers rekening gehouden met de groene ruimten, zoals het Terkamerenbos.

Het lid wenst meer details over de berekening van het kadastraal inkomen per woning in Brussel. Het lijkt dat men zich voor de berekening gebaseerd heeft op het belastbaar kadastraal inkomen van alle gebouwen en niet alleen van de woningen.

De Minister-Voorzitter komt terug op het probleem van de dotatie voor Brussel-Stad. De verhoging van het gewicht van de fiscale criteria zou Brussel sterk benadelen en door geen enkel ander criterium kunnen worden goedge maakt.

Lijken de kleine gemeenten benadeeld, de grote kunnen de middelen beter aanwenden.

Wat de overgangperiode voor de toepassing van de nieuwe criteria betreft, zegt de Minister-Voorzitter dat de hervorming samengaat met een injectie van 700 miljoen frank. Men zal de toestand van de arme gemeenten dus kunnen verbeteren. Anderzijds moet men voorkomen dat de zogenaamde rijke gemeenten een deel van hun beleid laten vallen omdat hun middelen te snel inkrimpen.

De te beschermen en te renoveren zones zijn niet de sterk verloederde stadzones, maar ook de gemiddelde woonzones. In deze zones moeten de premies de particulieren beter ten goede komen. De te beschermen en renoveren zones kunnen trouwens bij besluit worden gewijzigd, wat rechtstreekse gevolgen heeft voor de verdeling van het Fonds.

Het criterium van het aantal vreemdelingen is te verantwoorden door het gewicht van de sociaal achtergestelde en marginaal wordende jeugd van buitenlandse oorsprong. De sociale toestand van de jonge migranten en hun aandeel in de kosten schommelen sterk van gemeente tot gemeente.

Les six paramètres de la dotation de compensation obéissent à une logique de type social. Aussi d'anciens critères comme le nombre de kilomètres de voirie, le nombre d'habitants au-dessus de 65 ans ou la population active, ont-ils été supprimés.

La présence d'espaces verts doit être considérée comme un élément de la valorisation résidentielle compensant l'absence de rendement fiscal.

Un membre pense que le Ministre-Président n'a pas tenu suffisamment compte d'un certain nombre de situations difficiles auxquelles est confrontée Bruxelles-ville. La commune remplit une fonction de capitale à l'égard des autres communes mais aussi à l'égard de son hinterland. Bruxelles connaît une situation socio-économique peu enviable et supporte une part importante du problème de la pauvreté. La taille de la ville joue également en sa défaveur.

Bien que la part de Bruxelles n'ait cessé de diminuer dans le Fonds des communes entre 1982 et 1992, il ne faut pas oublier que Bruxelles recevait en 1976 du Fonds national des communes un montant équivalent à ce qu'elle percevait aujourd'hui, c'est-à-dire 4 milliards de francs - montant qui correspondait à l'époque à 50 % du budget communal. La capitale développait ses équipements en fonction de ces recettes. Aujourd'hui, Bruxelles reçoit 3,88 milliards sur un budget de 16 milliards, c'est-à-dire moins de 25 % de ses recettes. Ainsi, un certain nombre de ses dépenses structurelles ne sont plus couvertes. Cette situation est en totale contradiction avec les chiffres avancés par le Ministre-Président, selon lesquels la part du Fonds des communes dans le budget bruxellois se monterait à 33,82 %.

Lors de l'octroi de la part de Bruxelles, il n'a pas été tenu compte de l'inflation croissante, des intérêts exorbitants et des efforts sensibles consentis en matière de rénovation urbaine. A partir de 1998, Bruxelles disposera de moyens plus importants mais même avec la dotation spéciale de 150 millions, la commune recevra en 1998 480 millions de moins qu'Etterbeek par exemple.

Les taxes ont doublé depuis 1989 et les recrutements sont bloqués depuis 1983.

Bruxelles dispose d'un réseau d'enseignement étendu qui a conduit au recrutement, en dehors des subventions-traitements, de personnel supplémentaire. Soixante pour cent des élèves n'habitent pas Bruxelles-ville.

Le membre demande si les critères pour Bruxelles ne pourraient pas être revus et propose un coefficient de pondération spécial qui tiendrait compte de l'ampleur des problèmes dans certains secteurs.

Le critère du nombre d'habitants de nationalité étrangère exclut le groupe sans cesse croissant des Belges naturalisés alors que d'autre part, il tient effectivement compte d'étrangers mieux nantis (fonctionnaires CE, personnel d'ambassade,...).

De zes parameters van de compensatiedotatie voldoen aan een sociale logica. Vroegere criteria zoals het aantal kilometer aan wegen, het aantal inwoners boven de 65 of de actieve bevolking, werden dan ook weggelaten.

De aanwezigheid van groene ruimten moet worden gezien als een element voor de opwaardering van de woonwijken en als compensatie voor het gebrek aan fiscale opbrengst.

Een lid meent dat de Minister-Voorzitter niet voldoende rekening heeft gehouden met een aantal moeilijke situaties in Brussel-Stad. De gemeente vervult een functie als hoofdstad niet alleen tegenover de andere gemeenten maar ook ten aanzien van het hinterland. Brussel kent een weinig benijdenswaardige sociaal-economische situatie en heeft een groot aandeel in het armoedeprobleem. De omvang van de stad speelt ook in haar nadeel.

Al is het aandeel van Brussel in het Gemeentefonds tussen 1982 en 1992 blijven dalen, toch mag men niet vergeten dat Brussel in 1976 evenveel uit het nationale Gemeentefonds kreeg als nu, met name 4 miljard frank. Dat bedrag betekende toen 50% van de gemeentelijke begroting. In functie van deze inkomsten werden de voorzieningen van de hoofdstad uitgebouwd. Vandaag krijgt Brussel 3,88 miljard frank voor een begroting van 16 miljard frank, dit is dus minder dan 25% van haar inkomsten. Een aantal structurele uitgaven worden op die manier niet meer gedekt. Dit staat in schrille tegenstelling tot de cijfergegevens van de Minister-Voorzitter volgens dewelke het aandeel van het Gemeentefonds in de Brusselse begroting 33,82% zou bedragen.

Bij het toekennen van het aandeel van Brussel werd geen rekening gehouden met de stijgende inflatie, de buitensporige intresten en de niet te veronachtzamen inspanningen inzake stadsvernieuwing. De middelen voor Brussel worden vanaf 1998 belangrijker maar zelfs met de speciale dotatie van 150 miljoen zal de gemeente in 1998 480 miljoen minder middelen hebben gekregen dan bijvoorbeeld Etterbeek.

Sedert 1989 werden de belastingen verdubbeld en reeds in 1983 werd een wervingsstop ingevoerd.

Brussel heeft een uitgebreid onderwijsnet waarvoor extra-personeel buiten de weddesubsidies werd aangeworven. 60% van de leerlingen komen van buiten Brussel-Stad.

Het lid vraagt of de criteria voor Brussel opnieuw bekeken kunnen worden en stelt een bijzondere wegingscoëfficiënt voor die rekening houdt met de omvang van de problematiek in bepaalde sectoren.

Het criterium van het aantal inwoners van buitenlandse nationaliteit sluit de steeds groter wordende groep van genaturaliseerde Belgen uit. Anderzijds wordt wel rekening gehouden met kapitaalkrachtige buitenlanders (EG-ambtenaren, ambassadepersoneel...).

Un deuxième membre estime lui aussi que la part du fonds des communes dans le total des recettes communales de Bruxelles-ville ne s'élève pas à 33,82% (tableau n° 6). Le compte 1992 fait apparaître un montant de 15,5 milliards de francs de recettes dont 3,7 milliards de francs proviennent du fonds et de la dotation nationale.

Le membre ajoute que la suppression de la liaison entre la dotation nationale et la part du fonds représente pour 1994 une somme de 80 millions de francs. Ce montant n'est ni négligeable ni énorme.

Le Ministre-Président rappelle que la ville de Bruxelles reçoit 38% des moyens financiers accordés aux communes. Bruxelles représente 14% de la population et 30% des ressources fiscales de toutes les communes.

Les spécificités de Bruxelles ont été prises en compte. Elle reçoit plus dans le cadre des contrats de sécurité. Deux contrats de quartier ont été conclus avec la ville; elle recevra donc une part importante des subsides pour la rénovation urbaine. Bruxelles sera le principal bénéficiaire des interventions pour alléger les déficits hospitaliers; elle accumule un déficit de 500 millions de francs par an (chiffre contesté par un membre).

La taxe sur les bureaux n'a pas été reprise dans le critère de l'assiette fiscale. Bruxelles-ville a été déchargée dans le cadre des opérations du Fonds Nothomb d'un montant irrécouvrable de 30 milliards de francs.

En ce qui concerne les autres aides financières dont bénéficient les communes, le Ministre-Président met en garde contre une interprétation abusive de ces chiffres; ils indiquent uniquement le dynamisme des communes. Ce débat est d'ailleurs fondamentalement différent du débat sur la répartition du Fonds des communes; il ne faut pas confondre dépenses affectées et non affectées.

Toutes les communes sont traitées de façon égale en matière de demandes de subsides mais certaines défendent très mal leurs dossiers. Si l'on passe en revue les demandes de subsides, les taux d'exécution des budgets extraordinaires, les dépenses d'investissement sur fonds propres et les dépenses générales, on doit constater que certaines communes sont négatives sur toute la ligne.

Le critère du nombre des étrangers est un indice qui peut évoluer. La naturalisation peut à son tour être considérée comme un indice d'intégration sociale et culturelle.

Le Ministre-Président souligne que la Région demandera une aide à l'Etat fédéral pour compenser les coûts générés par la présence des résidents non inscrits.

Le calcul du revenu cadastral de Bruxelles est le même que celui de l'arrêté de 1982. Il s'agit du revenu cadastral

Ook een tweede lid is van mening dat het aandeel van het Gemeentefonds in de totale ontvangsten van Brussel-Stad geen 33,82% bedraagt (zie tabel nr. 6). Uit de rekening 1992 blijkt een bedrag van 15,5 miljard frank aan ontvangsten, waarvan 3,7 miljard afkomstig van het Fonds en van de nationale dotatie.

Het lid voegt eraan toe dat het wegvallen van de band tussen de nationale dotatie en het aandeel van het Fonds voor 1994 op 80 miljoen frank neerkomt, een bedrag dat niet te negeren valt, maar niet enorm is.

De Minister-Voorzitter brengt in herinnering dat Brussel-Stad 38% ontvangt van de financiële middelen die aan de gemeenten worden toegekend. Brussel staat voor 14% van de bevolking en voor 30% van de fiscale bronnen van alle gemeenten samen.

Er werd rekening gehouden met de specifieke kenmerken van Brussel. De gemeente krijgt meer in het kader van de veiligheidscontracten. Met de stad werden twee wijkcontracten gesloten: zij zal dus een aanzienlijk deel van de subsidies voor de stadsrenovatie ontvangen. Brussel zal het merendeel van de steun voor het verlichten van de ziekenhuis tekorten ontvangen. Zij stapelt per jaar een tekort van 500 miljoen op (cijfer dat door een lid wordt betwist).

De kantoorbelasting werd niet in het criterium van de belastinggrondslag opgenomen. Brussel-Stad werd in het kader van de operaties van het Fonds Nothomb ontlast voor een niet-terugvorderbaar bedrag van 30 miljard frank.

Wat de overige financiële steun aan de gemeenten betreft, waarschuwt de Minister-Voorzitter voor een verkeerde interpretatie van de cijfers, die alleen wijzen op het dynamisme van de gemeenten. Dit debat verschilt trouwens fundamenteel van het debat over de verdeling van het Gemeentefonds. Men mag toegewezen en niet-toegewezen uitgaven niet verwarren.

Alle gemeenten worden, wat de subsidieaanvragen betreft, gelijk behandeld, maar sommige verdedigen hun dossiers zeer slecht. Overloopt men de subsidieaanvragen, de uitvoeringspercentage van de buitengewone begrotingen, de investeringsuitgaven op eigen fondsen en de algemene uitgaven, dan moet men vaststellen dat een aantal gemeenten over de hele lijn een negatief saldo hebben.

Het criterium van het aantal vreemdelingen is een aanwijzing die kan evolueren. De naturalisatie kan op haar beurt worden gezien als een bewijs van sociale en culturele integratie.

De Minister-Voorzitter wijst erop dat de Regering de federale Staat steun zal vragen ter compensatie van de kosten van de aanwezigheid van niet-ingeschreven inwoners.

De berekeningswijze van het kadastraal inkomen van Brussel is dezelfde als deze in het besluit van 1982. Het

total ramené au nombre de logements. Les statistiques ont été fournies par la SLRB.

Le Ministre-Président s'engage à vérifier le calcul de la part du fonds de 33,82% dans les recettes de Bruxelles. Les chiffres fournis par la ville couvrent les recettes hors des subventions-traitements. La base de calcul est la même pour toutes les communes.

Il souligne que Bruxelles obtiendra, à la suite de la suppression de la liaison entre la dotation nationale et la part du fonds, une somme de 80 millions qui est récurrente.

Les déficits hospitaliers de 1989 à 1993 n'ont pas encore été fixés par la Santé publique. Sur la base des chiffres fournis par le CPAS, le déficit 1989-1992 est de 1,509 milliards de francs. L'exercice 1990 fait apparaître un déficit partiel de 126 millions; des redressements suivront. Pour 1993, le résultat présumé du compte serait de l'ordre de 400 millions de francs de déficit; des écarts significatifs apparaissent néanmoins entre les budgets et les comptes.

Le Ministre-Président confirme que le calcul de la densité à l'article 11, par. 7 ne correspond pas au calcul du tableau. Le libellé de l'article sera modifié sur ce point.

Un membre avance trois principes qui devraient soutenir la nouvelle répartition: la solidarité, la transparence et l'autonomie fiscale.

La solidarité entre les communes implique un calcul correct du critère du rendement fiscal. Celui-ci doit porter sur l'ensemble des taxes perçus, y compris la taxe sur les bureaux, les hôtels et les spectacles. Il doit tenir compte du nombre réel des habitants, les étrangers non inscrits inclus (malgré le problème statistique).

La solidarité doit compenser des charges spécifiques comme les hôpitaux mais aussi la main-morte et la sécurité liée aux bâtiments publics.

La transparence n'est pas rencontrée par l'ordonnance. Le membre rappelle que son groupe a toujours demandé que l'ensemble des transferts vers les communes fasse l'objet d'une répartition a priori. Les enveloppes régionales sont effectivement limitées ce qui engendre une concurrence entre les communes dans les demandes de subsidiation. Une dotation automatique permettrait de responsabiliser les élus locaux face à leurs électeurs.

Le respect du principe de l'autonomie fiscale interdit la sanction d'un impôt communal qui serait trop bas. Le critère du rendement fiscal peut lui être adopté comme critère de répartition.

totaal kadastraal inkomen wordt gedeeld door het aantal woningen. De statistieken komen van de BGHM.

De Minister-Voorzitter belooft de berekening van het aandeel van het Fonds in de ontvangsten van Brussel, nl. 33,82%, te controleren. De door de stad bezorgde cijfers betreffen de ontvangsten en houden geen rekening met de weddesubsidies. De berekeningsbasis is voor alle gemeenten dezelfde.

Hij wijst erop dat Brussel als gevolg van het wegvallen van de band tussen de nationale dotatie en het aandeel van het Fonds, een terugkerend bedrag van 80 miljoen zal ontvangen.

De ziekenhuistekorten van 1989 tot 1993 werden nog niet door Volksgezondheid vastgesteld. Op basis van de door het OCMW bezorgde cijfers, bedraagt het tekort 1989-1992, 1,509 miljard frank. In het dienstjaar 1990 is er een gedeeltelijk tekort van 126 miljoen; de navorderingen volgen. Voor 1993 zou het tekort volgens de verwachtingen 400 miljoen bedragen. Er blijken echter aanzienlijke verschillen te bestaan tussen de begrotingen en de berekeningen.

De Minister-Voorzitter bevestigt dat de berekening van de dichtheid in artikel 11, § 7 niet overeenstemt met de berekening in de tabel. De tekst van het artikel zal op dit vlak worden gewijzigd.

Een lid schuift drie beginselen naar voren waarop de nieuwe verdeling zou moeten worden gebaseerd: solidariteit, duidelijkheid en fiscale autonomie.

De solidariteit tussen de gemeenten houdt een correcte berekening in van het criterium van de fiscale opbrengst. Deze moet betrekking hebben op alle geïnde belastingen, de kantoor, hotel- en spektakelzaalbelasting inbegrepen, en moet rekening houden met het reële aantal inwoners, de niet-ingeschreven vreemdelingen inbegrepen (ondanks het statistisch probleem).

De solidariteit moet specifieke lasten, bijvoorbeeld de ziekenhuizen, compenseren, maar ook de dode hand en de veiligheid inzake openbare gebouwen.

Duidelijkheid wordt in de ordonnantie niet gewaarborgd. Het lid brengt in herinnering dat zijn fractie altijd heeft gevraagd alle overdrachten naar de gemeenten a priori te verdelen. De gewestelijke middelen zijn effectief beperkt, wat leidt tot concurrentie tussen de gemeenten wat de subsidieaanvragen betreft. Een automatische dotatie zou de lokale verkozenen meer verantwoordelijkheidszin tegenover hun kiezers bijbrengen.

Het beginsel van de fiscale autonomie sluit elke maatregel tegen een te lage gemeentelijke belasting uit. Het criterium van de fiscale opbrengst kan als verdelingscriterium worden aangenomen.

Le calcul de la moyenne du taux de fiscalité devrait non pas se faire par commune mais par le nombre d'habitants de la Région (ce qui donnerait un résultat de 6% au lieu de 6,8%). Certaines communes avec un taux de 8% ont une population plus faible.

Il est intéressant de comparer les taux additionnels à l'IPP des 19 communes avec ceux de la périphérie. Les premiers s'élèvent en moyenne à 7% (additionnels Agglo inclus) contre 6% pour les seconds. Le tableau des additionnels PRI fait également apparaître un écart considérable. Il aurait donc fallu favoriser une baisse des impôts au sein de la Région au lieu de pousser la moyenne vers le haut.

Le membre s'interroge ensuite sur les raisons du maintien du prélèvement de 3% au bénéfice de l'Agglomération. En vertu des articles 47 et 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989, il y a fusion complète entre les moyens financiers de l'Agglomération et de la Région.

Il voudrait connaître la portée exacte des notions de 'plafond fiscal' et de 'fiscalité normale'.

Le membre regrette l'absence de lissage dans l'application des critères. Il cite comme exemple le rendement des additionnels à l'IPP (moyenne 789). Forest qui se situe juste en-dessous (773) obtient 43 millions de recettes alors qu'Ixelles qui se situe juste au-dessus (808) n'obtient rien.

L'orateur demande quelles sont les garanties de disposer de données numériques suffisamment actualisées nécessaires à l'exécution de la répartition de la dotation.

Un autre membre approuve le principe de solidarité entre communes aisées et moins aisées mais met en garde contre d'autres formes de solidarité que le projet d'ordonnance pourrait cacher.

Le critère de la moyenne fiscale ne pose pas uniquement le problème de l'autonomie fiscale. Il mène tout droit vers le débat politique et philosophique sur le degré d'interventionnisme des pouvoirs publics dans la vie du citoyen. Les communes, poussées vers la moyenne régionale, ne peuvent plus faire ce choix.

Les communes perdent également la possibilité de choisir leurs modes de taxation et de les moduler.

La dotation de compensation prend en compte les charges spécifiques mais fait fi des effets de taille. C'est ainsi que Ganshoren et Bruxelles, qui accordent le même montant par habitant à leur CPAS, obtiennent toutes les deux 28 millions de francs du Fonds. Or, l'ampleur des problèmes sociaux dans les deux communes n'est pas du tout comparable.

Le critère de l'enseignement vise à aider les communes qui offrent un réseau performant. Les dépenses d'une com-

Het belastingspercentage zou niet per gemeente maar volgens het aantal inwoners van het Gewest moeten worden berekend (wat als resultaat 6% in plaats van 6,8% zou geven). Sommige gemeenten met een tarief van 8% hebben minder inwoners.

Het is interessant de percentages van de aanvullende belasting op de PB van de 19 gemeenten (gemiddeld 7% (deze voor de Agglo inbegrepen)) met die (6%) van de rand te vergelijken. Uit de tabel van de aanvullende belasting op de OV blijkt ook dat er een aanzienlijk verschil is. In plaats van het gemiddelde de hoogte in te drijven had men ervoor moeten zorgen dat de gemiddelde belasting binnen het Gewest daalt.

Een lid vraagt zich vervolgens af waarom de heffing van 3% voor de Agglomeratie wordt behouden. Krachtens de artikelen 47 en 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 werden de financiële middelen van de Agglomeratie en het Gewest volledig samengevoegd.

Hij wenst de juiste draagwijdte te kennen van de begrippen "belastingplafond" en van "normale belastingen".

Het lid betreurt het gebrek aan evenredigheid bij de toepassing van de criteria. Hij geeft als voorbeeld de opbrengst van de aanvullende belasting op de PB (gemiddeld 789). Vorst heeft iets minder (773) en krijgt 43 miljoen ontvangsten terwijl Elsene met iets meer (808) niets krijgt.

De spreker vraagt hoe ervoor wordt gezorgd dat men over voldoende aangepaste numerieke gegevens beschikt om de dotatie te verdelen.

Een ander lid keurt het solidariteitsprincipe tussen de rijke en de minder rijke gemeenten goed, maar waarschuwt tegen andere vormen van solidariteit die het ontwerp van ordonnantie zou kunnen verbergen.

Het criterium van het belastingsgemiddelde stelt niet enkel het probleem van de fiscale autonomie aan de orde. Het leidt rechtstreeks naar het politiek en filosofisch debat over de graad van inmenging van de overheid in het leven van de burger. De gemeenten, die naar het gewestelijk gemiddelde worden gedreven, kunnen deze keuze niet meer maken.

De gemeenten kunnen de wijze van belastingsheffing niet meer kiezen en deze evenmin aanpassen.

In de compensatiedotatie wordt rekening gehouden met de specifieke lasten maar wordt voorbijgegaan aan de belangrijke gevolgen. Aldus krijgen Ganshoren en Brussel, die hetzelfde bedrag per inwoner besteden aan het OCMW, beide 28 miljoen frank van het Fonds. Maar de omvang van de sociale problemen in beide gemeenten is helemaal niet te vergelijken.

Het criterium van het onderwijs strekt ertoe de gemeenten met een goed functionerend net te helpen. De onderwijs-

mune pour son enseignement ne sont pas nécessairement liées aux besoins de la population mais plutôt à l'aisance budgétaire de la commune. Cette commune peut compter sur un supplément de moyens du Fonds. Des communes qui ont réduit leur offre d'enseignement par mesures d'assainissement et qui ne peuvent peut-être plus rencontrer les demandes de leurs habitants, sont pénalisées par ce critère.

Le critère des contrats de sécurité donne un montant forfaitaire aux communes concernées sans tenir compte de l'ampleur des problèmes sur le terrain. Les grandes communes paient pour les petites. En outre, la Région ne pèse d'aucune façon sur le choix politique des communes par l'Etat fédéral.

Le Ministre-Président répond, sur le point de la transparence, qu'une répartition d'autorité des 12 milliards aux communes par le biais d'enveloppes demanderait une plus grande sévérité dans l'application de la clé de répartition. Cette clé tiendrait évidemment compte des moyens propres de la commune. Une commune comme Woluwe-Saint-Pierre serait probablement exclue de la plupart des subsides qu'elle reçoit aujourd'hui.

Les écarts fiscaux avec la périphérie existent depuis toujours. Le Gouvernement régional ne porte aucune responsabilité en cette matière.

Le prélèvement de 3% au bénéfice de l'Agglomération est affecté aux services de l'Agglomération repris par la Région. Si le prélèvement n'était pas stipulé dans le texte présent, il faudrait lever une taxe particulière d'Agglomération.

La notion de fiscalité normale peut être traduite comme la fiscalité moyenne résultant de la fiscalité voulue dans les 19 communes.

L'effet de seuil est la conséquence d'un modèle qui sert un objectif général. Si l'on devait passer au crible chaque critère et sous-critère en recherchant chaque fois la plus grande forme de solidarité, on n'atteindrait plus cet objectif. A trop vouloir l'autonomie communale on met aussi en cause le droit à l'existence de certaines communes.

L'harmonisation des taux fiscaux est une nécessité. La commune qui réduit ses taux et ses recettes en appelle à la solidarité régionale. La rivalité entre communes et avec la périphérie risque de conduire à un cercle vicieux de réduction de taux au détriment des investissements. Dans ce domaine, la Région reste impuissante par son manque de pouvoir de substitution.

uitgaven van een gemeente hebben niet noodzakelijkerwijze te maken met de noden van de bevolking maar eerder met de speelruimte op de gemeentelijke begroting. Die gemeente kan rekenen op extra middelen uit het Fonds. De gemeenten die hun onderwijsaanbod hebben beperkt wegens sanering en die misschien de vraag van hun inwoners niet meer kunnen beantwoorden, worden door dit criterium gestraft.

Het criterium van de veiligheidscontracten geeft de betrokken gemeenten een vast bedrag zonder rekening te houden met de omvang van de problemen die zij onderkennen. De grote gemeenten betalen voor de kleine. Bovendien heeft het Gewest geen enkele invloed op de politieke keuze van de gemeenten door de federale Staat.

Inzake de doorzichtigheid, antwoordt de Minister-Voorzitter dat de verdeelsleutel bij een verdeling van de 12 miljard onder de gemeenten door middel van kredieten strikter zou moeten worden toegepast. Deze sleutel zou uiteraard rekening houden met de eigen middelen van de gemeente. Een gemeente zoals Sint-Pieters-Woluwe zou waarschijnlijk uitgesloten worden van de meeste subsidies die ze vandaag ontvangt.

De fiscale verschillen met de rand hebben altijd bestaan. De Gewestregering draagt daarin geen verantwoordelijkheid.

De heffing van 3% voor de Agglomeratie wordt toegewezen aan de diensten van de Agglomeratie die door het Gewest zijn overgenomen. Indien de heffing niet in deze tekst was vervat, zou men een bijzondere agglomeratiebelasting moeten heffen.

Het begrip normale belasting kan worden omschreven als het gemiddelde van de gewilde belastingen in de 19 gemeenten.

Het drempel-effect is het gevolg van een model voor een algemeen doel. Indien men elk criterium en elk subcriterium onder de loep zou nemen en telkens naar de grootst mogelijke vorm van solidariteit zou zoeken, zou men dit doel niet meer bereiken. Wanneer men te sterk de nadruk legt op de gemeentelijke autonomie, brengt men ook het bestaansrecht van sommige gemeenten in het gedrang.

De harmonisering van de belastingstarieven is een noodzaak. De gemeente die haar tarief en haar ontvangsten vermindert doet een beroep op de gewestelijke solidariteit. Door de rivaliteit tussen de gemeente en de rand zou men tot een vicieuze cirkel komen waarbij de tarieven worden verlaagd ten koste van de investeringen. Op dit vlak blijft het Gewest machteloos, omdat het zich niet in de plaats van de gemeente kan stellen.

III. Discussion des articles

Article 1er

Un membre fait remarquer que la référence à l'article 107^{quater} devra être adaptée à la nouvelle numérotation de la Constitution si celle-ci est publiée au *Moniteur* avant le vote de l'ordonnance. Il s'agit de l'article définissant les matières de la Région.

Les membres de la commission soutiennent unanimement cette éventuelle modification technique.

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 2

L'article 2 n'appelle pas d'observations particulières et est adopté par 8 voix et 4 abstentions.

Article 3

Un membre avance le cas, à l'alinéa 3, d'ajustements budgétaires en cours d'année qui modifieraient les recettes prévues au titre de partie attribuée de l'impôt des personnes physiques auxquelles est soustrait le montant des annuités. Le taux de croissance retenu sur la base de l'article 3 ne correspondra plus à la réalité. Les chiffres fournis par le Ministère des Finances ne sont pas immédiatement disponibles. Le membre estime que l'article devrait stipuler qu'en cas d'ajustements budgétaires, le taux de croissance est également ajusté.

Un autre membre demande à quel moment la Région connaît la part qui lui est attribuée. Il serait peut être possible de travailler sur la base de recettes réelles plutôt que sur la base de recettes prévues au budget.

Le Ministre-Président rappelle que la loi communale impose aux communes d'adopter leurs budgets dans les premiers jours d'octobre. La circulaire budgétaire régionale doit leur parvenir dans le courant du mois de juillet. Si la Région ne dispose pas au mois de juillet, lors de l'élaboration du budget initial de l'année suivante, d'une perspective de croissance de Fonds des communes, elle ne peut donner aucune indication aux communes.

Le premier membre en conclut que la Région assume seule les incertitudes de la partie attribuée et particulièrement dans le cas d'une importante moins-value fiscale.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Een lid wijst erop dat de verwijzing naar artikel 107^{quater} aan de nieuwe nummering van de Grondwet zal moeten worden aangepast indien deze voor de goedkeuring van de ordonnantie in het *Staatsblad* wordt bekendgemaakt. Het betreft het artikel waarin de bevoegdheden van het Gewest worden bepaald.

De leden van de Commissie steunen eenparig deze eventuele technische wijziging.

Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de twaalf aanwezige leden.

Artikel 2

Bij artikel 2 zijn geen bijzondere opmerkingen te maken en het wordt aangenomen met 8 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 3

Een lid brengt, wat het derde lid betreft, het geval te berde van begrotingsaanpassingen in de loop van het jaar die de ontvangsten bij wijze van toegewezen aandeel van de personenbelasting waarvan de annuïteiten worden afgetrokken, zouden kunnen wijzigen. Het groeipercentage, berekend op basis van artikel 3, zal dan niet meer met de werkelijkheid overeenstemmen. De cijfers van het Ministerie van Financiën zijn niet onmiddellijk beschikbaar. Het lid is van mening dat in het artikel moet worden bepaald dat in geval van begrotingsaanpassingen ook het groeipercentage wordt aangepast.

Een ander lid vraagt wanneer het Gewest weet hoe groot het aandeel is dat aan het Gewest wordt toegekend. Het zou misschien mogelijk zijn te werken op basis van reële ontvangsten, in plaats van op basis van in de begroting in uitzicht gestelde ontvangsten.

De Minister-Voorzitter brengt in herinnering dat de gemeentewet de gemeenten ertoe verplicht hun begrotingen in de eerste dagen van oktober goed te keuren. De gewestelijke circulaire betreffende de begroting moet hen in de loop van de maand juli worden bezorgd. Indien het Gewest in juli, d.w.z. bij het opstellen van de oorspronkelijke begroting voor het volgend jaar, niet over een vooruitzicht van de groei van het Gemeentefonds beschikt, kan ze de gemeenten geen enkele aanwijzing geven.

Het eerste lid besluit hieruit dat de onzekerheid over het toegewezen aandeel uitsluitend voor de verantwoordelijkheid van het Gewest komt en met name als er een aanzienlijke lagere opbrengst is.

Le Ministre-Président précise que cela vaut aussi pour d'autres dépenses.

Un autre membre ajoute que lorsque le Conseil vote le budget, il a déjà voté le budget ajusté. Il faut donc incorporer le deuxième ajustement, ce qui peut se faire en amendant le budget en commission.

Un autre membre propose de remonter d'une année afin de disposer de chiffres indiscutables.

Plusieurs membres s'étonnent de voir apparaître dans l'article les annuités alors que le Ministre des Finances a toujours soutenu que celles-ci étaient difficiles voir même impossibles à calculer.

Un membre signale que le mécanisme proposé est transitoire. L'ordonnance devrait également prévoir ce qui se passera en 1999.

Un membre constate que l'article a trait à l'année 1995 qui est calculée par rapport à l'année 1994. Dans la croissance, il n'est pas tenu compte de l'adaptation de la partie attribuée de l'IPP en fonction de la croissance du PNB et de l'augmentation des montants de base.

Un autre membre demande si l'indexation se base sur l'index officiel du ministère des Affaires économiques ou s'il s'agit d'une autre adaptation. Dans le dernier cas, comment est-elle calculée ?

Un membre fait remarquer que l'article 3 peut être modifié chaque année par une ordonnance budgétaire. Cela réduit la présente ordonnance à une simple déclaration d'intention.

Un membre réplique que la même logique prévaut en matière d'impôts. La loi fiscale prévoit le type d'impôts et le budget des voies et moyens limite chaque année ce qui peut être perçu comme impôts. L'intérêt de ce projet d'ordonnance est de disposer d'un plancher d'adaptation.

Le Gouvernement introduit un amendement n° 13 visant à tenir compte des ajustements qui interviennent dans le budget. Il s'agit de tenir compte des ajustements des deux budgets, aussi bien du budget de l'exercice précédant celui de la de référence pour le calcul de l'indexation que celui de l'avant-dernier exercice précédant celui de détermination du crédit de la répartition.

Les ajustements concernent les renseignements de l'Etat fédéral sur les montants qui seront réellement attribués. La distinction entre montant de base et annuités figurera dans l'exposé général du budget initial de l'année.

Un membre voudrait savoir pourquoi l'on prend le deuxième ajustement au lieu du budget initial de l'année en

De Minister-Voorzitter zegt dat dit ook voor andere uitgaven geldt.

Een ander lid voegt eraan toe dat de Raad, op het ogenblik dat hij de begroting goedkeurt, reeds de aangepaste begroting heeft goedgekeurd. De tweede aanpassing moet daarin bijgevolg worden opgenomen, wat kan geschieden door de begroting in de Commissie te amenderen.

Een ander lid stelt voor een jaar terug te gaan om over onbetwistbare cijfers te kunnen beschikken.

Een aantal leden verwonderen zich erover dat de annuïteiten in het artikel voorkomen, ofschoon de Minister van Financiën altijd heeft volgehouden dat deze moeilijk, ja zelfs onmogelijk te berekenen waren.

Een lid zegt dat het voorgestelde mechanisme een overgangsmechanisme is. In de ordonnantie zou ook moeten worden voorgeschreven wat er in 1999 zal geschieden.

Een lid stelt vast dat het artikel betrekking heeft op 1995 en dat de berekening wordt gemaakt in vergelijking met 1994. In de groei is geen rekening gehouden met de aanpassing van het aandeel uit de personenbelasting naar gelang van de groei van het BNP en van de stijging van de basisbedragen.

Een ander lid vraagt of de indexering gebaseerd is op de officiële index van het Ministerie van Economische Zaken dan wel of het een andere aanpassing betreft ? Indien dit het geval is, hoe wordt deze dan berekend ?

Een lid wijst erop dat artikel 3 elk jaar bij een begrotingsordonnantie kan worden gewijzigd. Dat maakt van deze ordonnantie louter een intentieverklaring.

Een lid zegt dat dezelfde logica ook geldt voor de belastingen. De belastingwet bepaalt het soort belasting en de middelenbegroting beperkt elk jaar wat als belastingen kan worden geïnd. Het belang van dit ontwerp van ordonnantie ligt in het feit dat men over een aanpassingsdrempel beschikt.

De Regering dient een amendement nr. 13 in dat ertoe strekt rekening te houden met de aanpassingen van de begroting. De aanpassingen van twee begrotingen die als referentie dienen voor de berekening van de indexering moeten in aanmerking worden genomen, het betreft dus zowel de begroting van het jaar voorafgaand aan dat van de vaststelling van het krediet als deze van het voorlaatste begrotingsjaar voorafgaand aan dat van de verdeling.

De aanpassingen betreffen inlichtingen van de federale Staat over de bedragen die werkelijk zullen worden toegekend. Het onderscheid tussen het basisbedrag en de annuïteit staat in de algemene uiteenzetting van de oorspronkelijke begroting.

Een lid wenst te weten waarom men de tweede aanpassing neemt in plaats van de oorspronkelijke begroting van het

cours qui contient des données plus précises. Le membre craint par ailleurs qu'après le régime transitoire l'on ne puisse plus fixer le montant des annuités avec précision. Il demande aussi le chiffre exact des annuités de 1989 à 1994.

Le Ministre-Président précise que les montants exacts figurent au budget ajusté.

La situation après le régime transitoire est détaillée dans la justification de l'amendement, qui donne aussi le chiffre de l'annuité 1992. Les annuités 93-94 ont déjà été communiquées.

Un autre membre demande sur la base de quel indice objectif est calculée l'indexation (p.e. l'indice du coût de la vie). Si tel indice n'existe pas et que le Gouvernement juge seul de cette indexation, il conviendrait plutôt d'utiliser le terme "adaptation".

Un membre rappelle que la dotation sera chaque année inscrite au budget. Cela permettra de voir en vertu de quelle formule elle a été indexée et si la formule d'indexation ne donne pas une adaptation inférieure à ce qui est prévu aux alinéas 2 et 3. Il ne faut pas abandonner l'idée que l'indexation pourrait être supérieure (p. e. en fonction du coût de la vie) à ce qui est prévu par la loi de financement.

Le Ministre-Président répond que la définition exacte a été vérifiée et désire conserver le terme.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 14 visant à supprimer l'article, qui ne contient qu'une simple déclaration d'intention.

Le Ministre-Président exprime son attachement à l'indexation, qui exprime une volonté politique.

L'amendement n° 14 est rejeté par 9 voix contre 4.

L'amendement n° 13 est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

L'article 3 ainsi modifié est adopté par 9 voix et 4 abstentions.

Article 4

Le Gouvernement introduit un amendement n° 15 visant à remplacer le mot "adapté" par le mot "indexé" par souci de concordance avec l'article 3.

Un membre introduit un amendement n° 16 visant à augmenter le montant accordé à Bruxelles-Ville de 150 millions de francs à 300 millions de francs, eu égard aux charges spécifiques de la ville.

lopende jaar die meer nauwkeurige gegevens bevat. Het lid vreest trouwens dat men na de overgangsregeling het bedrag van de annuïteiten niet meer nauwkeurig kan bepalen. Hij vraagt ook het juiste bedrag van de annuïteiten van 1989 tot 1994.

De Minister-Voorzitter zegt dat de juiste bedragen in de aangepaste begroting staan.

De toestand na de overgangsregeling wordt nauwkeurig uiteengezet in de verantwoording van het amendement waarin ook het bedrag van de annuïteiten 1992 vermeld is. De annuïteiten 1993-1994 werden reeds medegedeeld.

Een ander lid vraagt op basis van welk objectief indexcijfer de indexering wordt berekend. (bijvoorbeeld het indexcijfer voor de levensduurte). Indien er geen dergelijke indexcijfer bestaat en de Regering alleen over deze indexering oordeelt, dan is de term "aanpassing" beter.

Een lid herinnert eraan dat de dotatie elk jaar in de begroting wordt ingeschreven. Aldus kan men zien volgens welke formule ze werd geïndexeerd en of de indexeringsformule niet tot lagere aanpassingen leidt dan wat in het eerste en het tweede lid is voorzien. Men moet evenmin het idee laten varen dat de indexering hoger zou kunnen zijn dan wat in de financieringswet is bepaald. (bijvoorbeeld volgens de levensduurte).

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de exacte definitie werd nagegaan en hij wenst de term te behouden.

Verschillende leden dienen een amendement nr. 14 in dat ertoe strekt het artikel, dat louter een intentieverklaring is, te doen vervallen.

De Minister-Voorzitter zegt dat hij aan de indexering houdt, omdat ze een politieke wil uitdrukt.

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen met 9 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel 3 wordt aangenomen met 9 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 4

De Regering dient een amendement nr. 15 in dat ertoe strekt de woorden "overeenkomstig artikel 3 een aangepast bedrag" te vervangen door "overeenkomstig artikel 3 een geïndexeerd bedrag" om conform te zijn met artikel 3.

Een lid dient een amendement nr. 16 in dat ertoe strekt het aan Brussel-Stad toegekende bedrag van 150 miljoen frank te verhogen tot 300 miljoen frank, gezien de specifieke lasten van de stad.

Un autre membre s'abstiendra lors du vote de l'amendement n° 16 étant donné que plusieurs de ses amendements aux articles qui visent la répartition même, ont pour objectif le renforcement des moyens des communes qui doivent supporter les charges de la centralité urbaine et de ce fait augmentent la part de la Ville de Bruxelles.

L'amendement n° 16 est rejeté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'amendement n° 15 est adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

L'article 4 ainsi amendé est adopté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions.

Article 5

Un membre demande que les critères présidant à la répartition des cinq pour cent de la dotation soient annexés au rapport. Le Ministre-Président s'y engage.

L'article 5 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Article 6

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 1 visant à réduire la dotation de base de 10% et d'augmenter la dotation de péréquation de 10%. Ils renvoient à l'argumentation lors de la discussion générale mais rappellent que pour répondre à la volonté de solidarité urbaine, les critères liés à la capacité fiscale des communes doivent être renforcés.

Plusieurs autres membres introduisent un amendement n° 22 visant à répartir la dotation générale en trois parts égales de la même importance.

Un membre renvoie au tableau de son groupe qui reprend l'évolution de la part relative des communes dans le fonds en fonction des critères adoptés. Il est très important de chiffrer les conséquences d'une nouvelle répartition pour certaines communes. Il regrette que les membres précités ne se soient pas livrés à cet exercice.

Un des auteurs de l'amendement n° 22 réplique que la pondération des trois dotations n'a pas de lien direct avec l'objectif de la solidarité. C'est à l'intérieur de ces dotations, à savoir au niveau des critères retenus, qu'il faut agir. La réelle discussion doit se faire aux articles 8 et 9.

Le Ministre-Président ne croit pas que la répartition en trois parts égales avec une révision des critères et sous-critères serve suffisamment l'objectif de la solidarité sociale. Le modèle présent a été retenu parmi 15 autres. Même s'il peut présenter des inconvénients et s'il a été choisi par défaut, il

Een ander lid zal zich onthouden bij de stemming van amendement nr. 16 aangezien verschillende van zijn amendementen op de artikels inzake de verdeling zelf ertoe strekken meer middelen vrij te maken voor de gemeenten die, omdat ze centraal gelegen zijn, zwaardere lasten moeten dragen, waardoor het aandeel van Brussel-Stad toeneemt.

Amendement nr. 16 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 15 wordt eenparig aangenomen door de 13 aanwezige leden.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikel 5

Een lid vraagt dat de criteria voor de verdeling van de vijf percent van de dotatie bij het verslag worden gevoegd. De Minister-Voorzitter verbindt zich daartoe.

Artikel 5 wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Verschillende leden dienen een amendement nr. 1 in dat ertoe strekt de basisdotatie met 10 percent te verminderen en de perekwatiedotatie met 10 percent te verhogen. Ze verwijzen naar de argumentering in de algemene bespreking maar herinneren eraan dat ter wille van de solidariteit tussen de gemeenten de criteria die verband houden met de fiscale draagkracht van de gemeenten moeten worden versterkt.

Verschillende andere leden dienen een amendement nr. 22 in dat ertoe strekt de algemene dotatie in drie gelijke delen te verdelen.

Een lid verwijst naar de tabel van zijn fractie die de evolutie schetst van het relatieve gedeelte van de gemeente in het Fonds naargelang de gehanteerde criteria. Het is erg belangrijk de gevolgen van een nieuwe verdeling voor sommige gemeenten te becijferen. Hij betreurt dat hoger vermelde leden deze berekening niet hebben gemaakt.

Een van de indieners van amendement nr. 22 antwoordt dat de weging van de drie dotaties geen direct verband houdt met de doelstelling van de solidariteit. Men moet binnen deze dotaties handelen, met name op het vlak van de criteria. De werkelijke bespreking moet in artikel 8 en 9 gebeuren.

De Minister-Voorzitter denkt niet dat de verdeling in drie gelijke delen met een herziening van de criteria en de sub-criteria voldoet aan de doelstelling van de sociale solidariteit. Dit model werd gekozen tussen 15 andere. Ondanks zijn tekortkomingen en het feit dat het werd gekozen bij gebrek

va le plus dans le sens d'une plus grande solidarité. Il a aussi été tenu compte des intérêts des communes de la seconde couronne qui doivent garder toute leur attractivité.

L'amendement n° 22 est rejeté par 11 voix contre 3.

L'amendement n° 1 est rejeté par 12 voix contre 2.

L'article 6 est adopté par 9 voix contre 3 et 2 abstentions.

Article 7

Un membre s'interroge sur la définition de la superficie bâtie.

Le Ministre-Président répond qu'il s'agit des normes de l'Institut national de Statistique, qui retient les parcelles cadastrales.

L'article 7 est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Article 8

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 23 qui vise à supprimer l'article. Cet amendement ainsi que l'amendement n° 23bis à l'article 9 constituent des toilettes de texte et préfigurent l'amendement de fond (n° 23ter) à l'article 10. Il tend à retirer les critères des taux de fiscalité du projet d'ordonnance qui ne seraient pas objectifs selon les auteurs. Ils reflètent des choix politiques qui relèvent de l'autonomie communale.

Plusieurs autres membres introduisent un amendement n° 2 visant à augmenter le poids du potentiel fiscal au détriment du poids de l'effort fiscal. Le poids du niveau de taxation est relativement trop important, notamment si l'on compare les dotations issues de ce critère et les différences entre les rendements réels et théoriques de la fiscalité communale.

De plus, renforcer l'importance du critère de l'assiette fiscale est opportun dans l'expression d'une plus grande solidarité urbaine. Les nouveaux critères proposés par le projet maintiennent quasi au même niveau qu'avant l'importance du potentiel fiscal: 35% au lieu de 32%. L'amendement proposé le fait passer à 48%.

L'amendement n° 23 est rejeté par 11 voix contre 3.

aan iets beters, toch gaat het nog het meest in de richting van een grotere solidariteit. Er werd ook rekening gehouden met de belangen van de gemeenten van de tweede gordel die aantrekkelijk moeten blijven.

Amendement nr. 22 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 6 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Een lid vraagt zich af welke de definitie is van de bebouwde oppervlakte.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat het gaat over de normen van het Nationaal Instituut voor Statistiek dat rekening houdt met de kadastrale percelen.

Artikel 7 wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Artikel 8

Verschillende leden dienen een amendement nr. 23 in dat ertoe strekt dit artikel te doen vervallen. Dit amendement evenals het amendement nr. 23bis op artikel 9 zijn tekstverbeteringen en bereiden het amendement (nr. 23ter) op artikel 10 voor dat over de grond van de zaak gaat. Het strekt ertoe de belastingstarieven, die geen objectieve criteria zijn volgens de indieners, uit het ontwerp van ordonnantie te verwijderen. Ze geven politieke keuzen die behoren tot de gemeentelijke autonomie.

Verschillende andere leden dienen een amendement nr. 2 in dat ertoe strekt de omvang van de fiscale draagkracht te verhogen ten nadele van de fiscale inspanning. De hoogte van de belastingniveau weegt te veel door, met name als men de op grond van dit criterium verkregen dotaties vergelijkt en men de verschillen bekijkt tussen de werkelijke en de theoretische opbrengst van de gemeentebelastingen.

Bovendien is het nuttig, in het kader van een grotere stads-solidariteit, het belang van het criterium belastinggrondslag te versterken. Met de nieuwe criteria in het ontwerp blijft de fiscale draagkracht quasi op hetzelfde niveau: 35% in plaats van 32%. Het amendement wil dit tot 48% verhogen.

Amendement nr. 23 wordt verworpen met 11 stemmen tegen drie.

L'amendement n° 2 est rejeté par 12 voix contre 2.

L'article 8 est adopté par 9 voix contre 3 et 2 abstentions.

Article 9

Un membre demande au 1° si le rendement moyen par habitant de la taxe communale additionnelle à l'IPP, par pour cent additionnel, concerne l'enrôlement de la perception par l'Etat fédéral ou des versements aux communes. Existe-t-il des statistiques fiables ?

Le Ministre-Président répond qu'il s'agit de l'enrôlement. Le Ministre des Finances communique les chiffres annuellement. Ces chiffres arrivent souvent en retard aux communes; il arrive que l'on ajuste le chiffre dans les modifications budgétaires.

Un membre relève au 3° de l'alinéa 2 que le Conseil d'Etat avait préconisé de se référer à l'année antérieure à celle de la répartition. Par ailleurs, il demande qui établit le relevé visé au 4°.

Selon le Ministre-Président, il est plus prudent de se référer au dernier revenu cadastral connu plutôt que celui de l'année antérieure étant donné que l'on ne maîtrise pas la source d'information. Le relevé du nombre de logements se fait par la SLRB.

Un autre membre estime que les chiffres de la SLRB pourraient être contestés. Existe-t-il d'autres références ?

Le Ministre-Président précise qu'il n'existe plus de source nationale mais les chiffres de la SLRB peuvent être confrontés à ceux des communes. Le Ministre-Président signale qu'aucune distinction n'est faite entre logements salubres et insalubres.

Un membre fait remarquer que la SLRB n'a jamais produit de tels chiffres.

Le Ministre-Président répond que la SLRB se base sur les chiffres de l'INS. Les méthodes de calcul seront jointes au rapport.

Un membre conteste, au 2° de l'alinéa 1er, la notion de revenu cadastral moyen par logement. Si on analyse les chiffres pour la ville de Bruxelles, on constate qu'il s'agit du revenu cadastral total de la ville, y compris les bureaux, les hôtels, les parkings, divisé par le nombre de logements. On obtient ainsi un revenu cadastral moyen impressionnant de 146.800 francs par logement.

Le Ministre-Président précise qu'il faut effectivement interpréter le revenu cadastral moyen par logement comme

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 2.

Artikel 8 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

Een lid vraagt in verband met het 1° of de gemiddelde opbrengst, per inwoner, van de gemeentelijke opcentiemen op de personenbelasting, uitgedrukt in % opcentiemen, betrekking heeft op de inkoehiering, de inning door de federale Staat of op stortingen aan de gemeenten. Bestaan er betrouwbare statistieken ?

De Minister-Voorzitter antwoordt dat het de inkoehiering betreft. De Minister van Financiën deelt de cijfers jaarlijks mee. De gemeenten ontvangen deze cijfers dikwijls laat. Het gebeurt dat men het cijfer bij de begrotingswijzigingen aanpast.

Een lid zegt in verband met het 3° van het tweede lid dat de Raad van State erop had aangedrongen te verwijzen naar het jaar dat aan het jaar van de verdeling voorafgaat. Hij vraagt ook wie de inventaris opstelt waarvan sprake in het 4°.

De Minister-Voorzitter zegt dat het veiliger is te verwijzen naar het recentste gekende kadastraal inkomen in plaats van naar dit van het vorige jaar. Men beheerst immers niet de informatiebron. De BGHM stelt de inventaris van het aantal woningen op.

Een ander lid is van mening dat de cijfers van de BGHM kunnen worden betwist. Bestaan er andere verwijzingen ?

De Minister-Voorzitter zegt dat er geen nationale bronnen meer bestaan, maar zegt dat de cijfers van de BGHM met deze van de gemeenten kunnen worden vergeleken. De Minister-Voorzitter wijst erop dat er geen enkel onderscheid wordt gemaakt tussen gezonde en ongezone woningen.

Een lid zegt dat de BGHM nooit zulke cijfers heeft bekendgemaakt.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de BGHM zich baseert op de cijfers van het NIS. De berekeningswijzen worden bij het verslag gevoegd.

Een lid betwist in het 2° van het eerste lid het begrip gemiddeld kadastraal inkomen per woning. Indien men de cijfers voor Brussel-Stad ontleedt, stelt men vast dat het totale kadastrale inkomen van de stad betreft, de kantoren, de hotels, de parkeerplaatsen inbegrepen, gedeeld door het aantal woningen. Men verkrijgt aldus een indrukwekkend gemiddeld kadastraal inkomen van 146.800 frank per woning.

De Minister-Voorzitter verduidelijkt dat men het gemiddeld kadastraal inkomen per woning inderdaad moet inter-

le revenu cadastral total divisé par le nombre de logements (système identique à l'arrêté de 1982).

Un membre estime que cette formule est favorable à une politique de logement.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 27 et un amendement n° 28 visant à rétablir le principe de l'équité fiscale. La solidarité entre les communes doit être réalisée sur la base de leur capacité fiscale mais de manière progressive et lissée. La référence n'est plus la moyenne des communes mais la commune avec le taux de rendement plus élevé (intervention zéro). Les interventions pour les autres communes se calculent sur la base de différence de rendement par rapport au taux le plus élevé.

Plusieurs autres membres introduisent un amendement n° 3 visant à réduire le poids du critère du précompte immobilier. Des études de la FTU ont mis en évidence que des biens de même valeur locative ou vénale avaient des revenus cadastraux nettement supérieurs dans les communes centrales et de première couronne, et inférieurs dans des communes de la deuxième couronne sud-est.

Les mêmes membres introduisent un amendement n° 4 visant à remplacer, à l'alinéa 1er, 1°, le mot "rapport" par le mot "différence". La formule du présent projet est moins redistributrice que l'ancienne puisque le calcul du rapport entre le rendement moyen communal et le rendement moyen régional aplanit les différences et favorise les communes proches de la moyenne au détriment des plus pauvres. En outre, il faut constater au 2°, pour le précompte immobilier, une répartition au prorata de la différence et non du rapport.

Un membre veut bien admettre une distorsion entre les revenus cadastraux entre la première et la deuxième couronne mais ne croit pas que ces revenus cadastraux soient supérieurs aux revenus réels.

Le Ministre-Président assume le modèle discriminant et non progressif. Les flux de péréquation sont mieux garantis dans ce modèle que si l'on devait lisser. Chaque modèle entraînera inévitablement des difficultés locales qu'il faudra résoudre.

Les amendements n°s 27 et 28 sont rejetés par 10 voix contre 3.

Les amendements n°s 3 et 4 sont rejetés par 11 voix contre 2.

L'amendement n° 23bis est devenu sans objet à la suite du rejet de l'amendement n° 23 à l'article 8.

L'article 9 est adopté par 8 voix contre 3 et 2 abstentions.

preteren als het totale kadastraal inkomen, gedeeld door het aantal woningen (zelfde regeling als in het besluit van 1982).

Een lid is van mening dat deze formule gunstig is voor een huisvestingsbeleid.

Een aantal leden dienen een amendement nr. 27 en nr. 28 in die ertoe strekken het beginsel van de fiscale billijkheid opnieuw in te voeren. De solidariteit tussen de gemeenten moet worden verwezenlijkt op grond van hun fiscale draagkracht, doch progressief. Het referentiepunt is niet langer het gemiddelde van de gemeenten, maar de gemeente met de grootste opbrengst (geen steun). De steun voor de andere gemeenten wordt berekend op basis van het verschil in opbrengst, vergeleken met het hoogste percentage.

Een aantal andere leden dienen een amendement (nr. 3) in dat ertoe strekt het belang van het criterium van de onroerende voorheffing te beperken. Uit studies van de FTU is gebleken dat het kadastraal inkomen van goederen met eenzelfde huur- of verkoopwaarde in de centrale gemeenten en de eerste gordel duidelijk hoger ligt en in de gemeenten in het zuidoosten van de tweede gordel lager.

Dezelfde leden dienen een amendement nr. 4 in dat ertoe strekt in het 1° van het eerste lid, het woord "verhouding" te vervangen door het woord "verschil". De formule die in het ontwerp wordt aangewend is minder herverdelend dan de vroegere omdat de berekening van de verhouding tussen de gemiddelde gemeentelijk opbrengst en de gemiddelde gewestelijke opbrengst de verschillen afzwakt en de gemeenten die dicht bij het gemiddelde aanleunen bevoordeelt, terwijl de armste worden benadeeld. Bovendien moet men in het 2°, wat de onroerende voorheffing betreft, een verdeling naar rata van het verschil en niet van de verhouding vaststellen.

Een lid wil best toegeven dat er een kloof is tussen de kadastrale inkomens in de eerste en de tweede gordel, maar gelooft niet dat deze kadastrale inkomens hoger liggen dan de reële inkomens.

De Minister-Voorzitter kiest voor het discriminerende en niet progressieve model. De perekwatiestromen worden in dit model beter gewaarborgd dan wanneer men zou afvlakken. Elk model brengt onvermijdelijk lokale problemen met zich, die men zal moeten oplossen.

De amendementen nr. 27 en 28 worden verworpen met 10 stemmen tegen 3.

De amendementen nr. 3 en 4 worden verworpen met 11 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 23bis is, na de verwerping van amendement nr. 23 op artikel 8, zonder voorwerp.

Artikel 9 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Article 10

Un membre demande pourquoi le Gouvernement s'est écarté de la rédaction proposée par le Conseil d'Etat.

Selon le Ministre-Président, la rédaction de l'article 9 a été reprise pour une meilleure lisibilité.

Un autre membre demande pourquoi a été retenu l'exercice d'imposition 1992. Est-il fixé définitivement ?

Le Ministre-Président répond que l'absence d'une fixation du taux aurait comme conséquence que les communes qui augmenteraient leur fiscalité, entraîneraient la moyenne vers le haut et ne pourraient donc jamais entrer dans le système de solidarité.

Le même membre estime qu'il faut prendre en considération le taux de l'IPP réel qui tient compte des délais d'enrôlement par le Ministère des Finances. Le taux réel devrait être une pondération des trois années.

Le Ministre-Président répond que les remboursements du Ministère des Finances n'identifient pas le rôle. La pondération des trois années reste néanmoins une approximation.

Un membre donne l'exemple d'une commune qui se situerait en-dessous de 6,8% et de 2411 et qui déciderait de passer à 2% et à 2600. Comment évoluerait sa part dans le fonds ?

Le Ministre-Président répond que la commune entrerait en ligne de compte pour le calcul de la part affectée à l'effort fiscal en ce qui concerne le précompte immobilier, puisqu'elle dépasse le chiffre de 2411. En ce qui concerne l'IPP, elle ne serait pas pénalisée vu qu'elle se situait déjà en-dessous de 6,8%.

Le membre en déduit qu'une commune peut modifier la structure de ses recettes sans augmenter la rentrée de celles-ci et bénéficier d'une plus grande part dans le fonds des communes.

Le Ministre-Président rappelle que la fixation des taux additionnels est soumise à la tutelle d'opportunité. Il faut à long terme évoluer vers les mêmes taux, ce qui constitue le seul moyen de satisfaire les besoins d'investissements de la Région.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 5 visant à réduire le poids du critère du précompte immobilier (voir la justification de l'amendement n° 3 à l'article 9).

Les mêmes membres introduisent un amendement n° 6 visant à abandonner la notion de rapport entre le rendement

Artikel 10

Een lid vraagt waarom de Regering is afgeweken van de tekst die de Raad van State voorstelde.

De Minister-Voorzitter zegt dat de tekst van artikel 9 werd behouden omdat hij leesbaarder is.

Een ander lid vraagt waarom het aanslagjaar 1992 werd behouden? Is dit definitief vastgesteld ?

De Minister-Voorzitter antwoordt dat het gebrek aan vast percentage tot gevolg zou hebben dat de gemeenten die hun belastingtarieven zouden verhogen, het gemiddelde zouden doen stijgen en dus nooit tot het solidariteitsstelsel zouden kunnen toetreden.

Hetzelfde lid is van mening dat men rekening moet houden met de aanslagvoet van de reële personenbelasting, die rekening houdt met de inkohieringstermijnen van het Ministerie van Financiën. De reële aanslagvoet zou het gemiddelde van de drie jaar moeten zijn.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de terugbetalingen van het Ministerie van Financiën de inkohiering niet identificeren. De weging van de drie jaar blijft hoe dan ook een weging bij benadering.

Een lid geeft het voorbeeld van een gemeente die onder de 6,8% en 2411 zou liggen en die zou beslissen naar 2% en 2600 te gaan. Hoe zou haar aandeel in het Gemeentefonds evolueren ?

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de gemeente in aanmerking zou komen voor de berekening van het aandeel van de fiscale inspanning op het vlak van de onroerende voorheffing, aangezien ze het cijfer 2411 zou overschrijden. Wat de personenbelasting betreft, zou ze niet worden bestraft, daar ze onder de 6,8 % zou blijven.

Het lid leidt hieruit af dat een gemeente de structuur van haar ontvangsten kan wijzigen zonder meer ontvangsten te hebben en dus een groter aandeel van het Gemeentefonds zou genieten.

De Minister-Voorzitter brengt in herinnering dat de toezichthoudende overheid kan oordelen over de opportuniteit van de vaststelling van de opcentiemen. Op lange termijn moet men tot dezelfde percentages komen. Dat is het enig middel om aan de investeringsnoden van het Gewest te voldoen.

Een aantal leden dienen een amendement nr. 5 in ten einde het gewicht van het criterium van de onroerende voorheffing te verminderen (zie de verantwoording van amendement nr. 3 bij artikel 9).

Dezelfde leden dienen een amendement nr. 6 in ten einde het denkbeeld van de verhouding tussen de gemiddelde

moyen communal et le rendement moyen régional au bénéfice de la notion de différence (voir la justification de l'amendement n° 4 à l'article 9). Le même amendement prend aussi en compte la taille des communes afin que les petites communes ne soient pas trop avantagées au détriment des grandes. Une plus grande équité pourrait être obtenue en multipliant les différences aux valeurs moyennes par le nombre d'habitants (au 1°) et par le nombre de logements (au 2°).

Plusieurs autres membres introduisent deux amendements n°s 24 et 25 en ordre subsidiaire à l'amendement n° 23ter à l'article 10 (devenu sans objet à la suite du rejet de l'amendement n° 23 à l'article 8).

L'amendement n° 24 vise à remplacer, au 1°, le chiffre "6,8" par le chiffre "6". Selon le Ministère des Finances fédéral, ce dernier chiffre constitue le taux de l'IPP normal. Ce taux est en outre en Région bruxelloise majoré de 1% au profit de l'Agglomération.

L'amendement n° 25 vise à adapter le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier au taux moyen de l'ensemble des communes du Brabant.

Le Ministre-Président rappelle qu'il définit la notion de "fiscalité normale" par rapport à la fiscalité exercée dans l'Agglomération. On ne peut comparer les exigences de la fiscalité du monde rural avec celles du monde urbain.

Le Ministre-Président apporte une correction technique au 2°, alinéa 1er. Il faut insérer entre le mot "supérieur" et les mots "à 2411" les mots "ou égal" (comme le libellé du 1°).

La commission soutient unanimement cette correction.

L'amendement n° 5 est rejeté par 9 voix contre 2 et 3 abstentions.

L'amendement n° 6 est rejeté par le même vote.

Les amendements n°s 24 et 25 sont rejetés par 11 voix contre 3.

L'article 10 est adopté par 9 voix contre 3 et 2 abstentions.

Article 11

Un membre regrette au par. 3 que les subsides aux CPAS aient été retenus comme critère. Il aurait préféré des critères plus objectifs comme le nombre de minimexés. Par ailleurs, certains CPAS sont locataires d'immeubles communaux alors que d'autres ne paient pas de loyer. Il s'agit d'une forme de subside indirect de la commune.

gemeentelijke opbrengst en de gemiddelde gewestelijke opbrengst te laten vervangen door het begrip verschil (zie verantwoording bij amendement nr. 4 bij artikel 9). In hetzelfde amendement wordt tevens rekening gehouden met de grootte van de gemeenten opdat de kleine gemeenten niet zouden bevoordeeld ten nadele van de grote. De regeling kan billijker worden gemaakt door de verschillen tussen de gemiddelde waarden te vermenigvuldigen met het aantal inwoners (in 1°) en met het aantal woningen (in 2°).

Een aantal andere leden dienen subsidiair bij amendement nr. 23ter op artikel 10 (dat doelloos is geworden ten gevolge van de verwerping van amendement nr. 23 op artikel 8) twee amendementen nrs 24 en 25 in.

Amendement nr. 24 strekt ertoe in punt 1° het cijfer "6,8" te vervangen door het cijfer "6". Volgens het federale Ministerie van Financiën is dit cijfer het normale percentage van de aanvullende belasting op de personenbelasting. Hierbij komt in het Brusselse Gewest nog 1 % voor de Agglomeratie.

Amendement nr. 25 strekt ertoe het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing aan te passen aan het gemiddelde tarief alle Brabantse gemeenten.

De Minister-Voorzitter herinnert eraan dat hij het begrip "normale belasting" omschrijft ten opzichte van de belasting in de Agglomeratie. De vereisten van de belastingen op het platteland kunnen niet worden vergeleken met die van de steden.

De Minister-Voorzitter brengt een technische correctie aan in punt 2°, eerste lid. Tussen de woorden "hoger is dan" en de woorden "dan 2411" behoren de woorden "of gelijk is aan" te worden ingevoegd (zoals in 1°).

De commissie keurt deze correctie eenparig goed.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2, bij 3 onthoudingen.

Amendement nr. 6 wordt met dezelfde stemming verworpen.

De amendementen nrs 24 en 25 worden verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 10 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3, bij 2 onthoudingen.

Artikel 11

Een lid betreurt, wat paragraaf 3 betreft, dat de subsidies aan de OCMW's als criterium worden gehanteerd. Hij had liever objectievere criteria gehad zoals het aantal personen met een gewaarborgd inkomen. Voorts huren sommige OCMW's panden van de gemeente terwijl andere geen huur betalen. Het gaat om een vorm van indirecte subsidie van de gemeente.

Le Ministre-Président répond que ce phénomène est peu significatif.

Un autre membre propose que le paragraphe 3 (CPAS) prenne en compte les déficits des hôpitaux. Le mécanisme de solidarité devrait également jouer en cette matière.

Le Ministre-Président rappelle qu'en cette matière il n'y aura pas de solidarité sans rationalisation. Des plans d'assainissement sont établis dans le cadre du fonds de refinancement des trésoreries communales.

Le Gouvernement introduit un amendement n° 17 au par. 7 visant à comparer le nombre d'habitants à l'hectare de chaque commune à la moyenne des valeurs communales calculée en effectuant la somme des valeurs communales divisée par le nombre de communes. Le coefficient de pondération introduit un correctif de manière à tenir compte de la taille des communes.

Le Gouvernement introduit un amendement n° 18 au par. 6 dans la même philosophie que l'amendement n° 17.

Le Gouvernement introduit un amendement n° 19 au par. 2 visant à corriger une inversion de chiffres. En outre, il supprime le dernier chiffre de manière à tenir compte d'adaptations éventuelles des codes existants dans le futur.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 7 visant à supprimer le critère du nombre d'étrangers et des contrats de sécurité. Les membres ont exposé la non-pertinence de ces deux critères lors de la discussion générale.

Les mêmes membres introduisent un amendement n° 8 au par. 6 visant à remplacer le critère des bâtiments anciens par le critère de la superficie des ZPR qui représente mieux l'ampleur des problèmes de dégradation du bâti.

Plusieurs membres soutiennent l'amendement n° 8. Ils considèrent que le critère des bâtiments anciens érigés avant 1946 et la proportion de 60% ne sont pas fondés.

Le Ministre-Président répond que l'année 1946 représente le début des inventaires statistiques. Le Gouvernement envisage de changer les limites des ZPR afin de mieux cibler les territoires d'intervention prioritaires. L'ordonnance pourrait être modifiée dans ce sens par la suite.

Des membres introduisent un amendement n° 9 au par. 7 visant à utiliser la différence à la valeur moyenne et de multiplier cette différence par le nombre d'habitants, ce qui permet de mieux tenir compte de l'ampleur des problèmes liés à la densité rencontrés par les communes.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat dit verschijnsel niet erg relevant is.

Een ander lid stelt voor dat er in paragraaf 3 (OCMW's) rekening wordt gehouden met de tekorten van de ziekenhuizen. Het solidariteitsmechanisme moet ook in deze aanpak worden betrokken.

De Minister-Voorzitter herinnert eraan dat er ter zake geen sprake kan zijn van solidariteit zonder rationalisering. Er zijn saneringsplannen opgemaakt in het kader van het fonds voor de herfinanciering van de gemeentethesaurieën.

De Regering dient een amendement nr. 17 in op paragraaf 7 dat ertoe strekt het aantal inwoners per hectare van elke gemeente te vergelijken met het gemiddelde van de gemeentelijke waarden dat verkregen wordt door de gemeentelijke gemiddelden samen te tellen en te delen door het aantal gemeenten. De wegingscoëfficiënt brengt een zodanige correctie aan dat rekening wordt gehouden met de grootte van de gemeenten.

De Regering dient een amendement nr. 18 in op paragraaf 6 in dezelfde geest als amendement nr. 17.

De Regering dient een amendement nr. 19 in op par. 2. Het heeft tot doel een cijferinversie recht te zetten. Bovendien wil men hiermede het laatste cijfer weglaten ten einde rekening te houden met eventuele aanpassingen van de bestaande codes in de toekomst.

Een aantal leden dienen een amendement nr. 7 in ten einde het criterium van het aantal vreemdelingen en van de veiligheidscontracten te doen vervallen. De leden hebben tijdens de algemene bespreking aangevoerd dat deze twee criteria niet relevant zijn.

Dezelfde leden dienen een amendement nr. 8 in op paragraaf 6. Hiermede wordt beoogd het criterium van de oude gebouwen te vervangen door het criterium van de oppervlakte van de te beschermen en te renoveren zones. Aan de hand van dit criterium krijgt men een beter beeld van de problemen in verband met de verloedering van de gebouwen.

Een aantal leden steunen het amendement nr. 8. Zij gaan ervan uit dat het criterium van de voor 1946 gebouwde panden en van de 60 % niet opgaan.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat men in 1946 is begonnen met de statistische lijsten. De Regering overweegt de afbakening van de te beschermen en te renoveren zones zo te wijzigen dat meer aandacht wordt besteed aan de gebieden die voorrang genieten. De ordonnantie zou later in die zin kunnen worden gewijzigd.

Enkele leden dienen een amendement nr. 9 in op paragraaf 7 ten einde gebruik te maken van het verschil met de gemiddelde waarde en dit verschil te vermenigvuldigen met het aantal inwoners, waardoor beter rekening kan worden gehouden met de omvang van de problemen in verband met de bevolkingsdichtheid van de gemeenten.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 26 visant à rajouter un huitième paragraphe qui prend en compte le nombre de kilomètres de voirie. Ce kilométrage est un indice des charges réelles d'entretien de la voirie et d'autres coûts qui y sont liés et qui incombent aux communes.

Selon le Ministre-Président, les charges sont fonction du taux d'usage de ces voiries et pas du nombre de kilomètres.

Un des auteurs propose de prendre comme critère les dépenses liées à la réfection des voiries.

Le Ministre-Président précise que ces dépenses sont trop variables d'une année à l'autre.

L'amendement n° 7 est rejeté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'amendement n° 8 est rejeté par 9 voix contre 4.

L'amendement n° 9 est rejeté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'amendement n° 26 est rejeté par 11 voix contre 2.

L'amendement n° 17 est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 18 est adopté par le même vote.

L'amendement n° 19 est adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

L'article 11 ainsi amendé est adopté par 9 voix contre 2 et 2 abstentions.

Article 12

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 10 visant à supprimer l'article. Les critères de pondération ne se justifient pas. Il aurait fallu prendre des critères objectifs comme le nombre de logements ou d'habitants.

Le Ministre-Président déclare avoir voulu réintroduire une référence à la taille.

L'amendement n° 10 est rejeté par 7 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'article 12 est adopté par 7 voix contre 4.

Verschillende leden dienen een amendement nr. 26 in dat ertoe strekt een achtste paragraaf toe te voegen die rekening houdt met het aantal kilometers gemeentewegen. Deze kilometers zijn een aanwijzing voor de reële kosten voor het onderhoud van de wegen en van andere kosten die daarmee te maken hebben en voor rekening komen van de gemeenten.

Volgens de Minister-Voorzitter hangen de kosten af van het gebruik van deze wegen en niet van het aantal kilometers.

Een van de indieners stelt voor als criterium de uitgaven te nemen die verband houden met de herstelling van de wegen.

De Minister-Voorzitter verduidelijkt dat deze uitgaven van het ene jaar naar het andere te zeer verschillen.

Amendement nr. 7 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 26 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 18 wordt aangenomen met dezelfde stemming.

Amendement nr. 19 wordt eenparig aangenomen door de 13 aanwezige leden.

Het aldus geamendeerde artikel 11 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikel 12

Verschillende leden dienen een amendement nr. 10 in dat ertoe strekt het artikel te doen vervallen. De wegingscriteria zijn niet verantwoord. Men had objectieve criteria moeten nemen zoals het aantal woningen of inwoners.

De Minister-Voorzitter verklaart dat hij opnieuw een verwijzing naar de grootte heeft willen invoeren.

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikel 12 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 4.

Article 13

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 29 visant à supprimer l'article. Vu la fusion des moyens financiers de l'Agglomération et de la Région, il n'y aucune raison pour que la Région se réserve une partie de la dotation. 189 millions de francs ne sont ainsi pas répartis entre les communes.

Le Ministre-Président répond que le prélèvement doit être situé dans le contexte du transfert des compétences communales vers l'Agglomération; l'article a une valeur symbolique.

L'amendement n° 29 est rejeté par 7 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'article 13 est adopté par 7 voix contre 2 et 2 abstentions.

Article 14

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 11 visant à limiter la période transitoire à quatre ans et introduisant pour les communes qui voient leur dotation réduite une diminution progressive de 10% l'an. Les communes qui recevront moins pourront compenser ces moins-values relativement faibles par leur potentiel fiscal.

Le Ministre-Président déclare qu'en l'absence de l'injection supplémentaire de 700 millions de francs, il aurait réduit la période transitoire; il préfère laisser maintenant un certain temps d'adaptation aux communes. Il faut éviter que celles-ci mettent fin aux activités de certains services.

Un des auteurs récuse la remarque d'un membre selon laquelle il voudrait accélérer l'augmentation de la fiscalité dans la Région. Son groupe défend une égalisation de l'effort fiscal vers une moyenne régionale. L'augmentation de la pression fiscale se limiterait aux communes avec une fiscalité anormalement basse.

Un autre cosignataire précise que les communes qui devraient augmenter leur pression fiscale présentent une part du fonds des communes très faible par rapport à leur recettes. La réduction de la dotation proposée par l'amendement est proportionnellement faible par rapport au volume global de leurs recettes.

L'amendement n° 11 est rejeté par 10 voix contre 2.

L'article 14 est adopté par 8 voix et 4 abstentions.

Artikel 13

Verschillende leden dienen een amendement nr. 29 in dat ertoe strekt het artikel te doen vervallen. Aangezien de financiële middelen van de Agglomeratie en het Gewest worden samengevoegd heeft het Gewest geen enkele reden om een gedeelte van de dotatie voor zichzelf te houden. 189 miljoen frank worden aldus niet onder de gemeenten verdeeld.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de afhouding moet worden gezien binnen de overheveling van de gemeentelijke bevoegdheden naar de Agglomeratie. Het artikel heeft een symbolische waarde.

Amendement nr. 29 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikel 13 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Artikel 14

Verschillende leden dienen een amendement nr. 11 in dat ertoe strekt de overgangperiode van vier jaar te beperken en voor de gemeenten waarvan de dotatie wordt verminderd te voorzien in een progressieve vermindering van 10 % per jaar. De gemeenten die minder ontvangen zullen deze vrij zwakke minderwaarde door hun fiscale draagkracht kunnen compenseren.

De Minister-Voorzitter verklaart dat bij gebrek aan een bijkomend bedrag van 700 miljoen frank, hij de overgangperiode had verkort; hij verkiest de gemeenten nu tijd te geven om zich aan te passen. Er moet worden vermeden dat ze de activiteiten van sommige diensten zouden stopzetten.

Een van de indieners weerlegt de opmerking van een lid dat zegt dat hij de verhoging van de fiscaliteit in het Gewest zou willen versnellen. Zijn fractie verdedigt een zelfde fiscale inspanning naar een gewestelijk gemiddelde. De verhoging van de belastingsdruk zou zich beperken tot de gemeenten met abnormaal lage belastingen.

Een andere medeondertekenaar zegt dat de gemeenten die hun belastingsdruk zouden moeten verhogen, ten opzichte van hun globale ontvangsten een zeer klein gedeelte van het gemeentefonds uitmaken. De vermindering van de dotatie die door het amendement wordt voorgesteld is zwak in verhouding tot het totaal volume van hun ontvangsten.

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 14 wordt aangenomen met 8 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Article 15

L'article 15 n'appelle pas d'observations particulières et est adopté par 8 voix et 4 abstentions.

Article 16

Un membre demande s'il ne vaudrait pas mieux demander l'accès au registre de la population pour obtenir les données relatives au nombre d'habitants.

Le Ministre-Président se dit conscient du fait qu'il peut y avoir un décalage entre les chiffres de l'INS et le registre national. Le registre national présente cependant des imperfections (ex. les rayés d'office sont enregistrés très tardivement).

Un autre membre préfère également attendre les chiffres de l'INS qui prennent en compte toutes les corrections. En outre, l'INS dispose de données supplémentaires relatives à la superficie etc. dont ne disposent pas les communes.

Le Gouvernement introduit un amendement n° 20 visant à adapter le texte néerlandais conformément à l'avis du Conseil d'Etat.

L'amendement n° 20 est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

L'article 16 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Article 17

Le Gouvernement introduit un amendement n° 21 visant à adapter le texte de l'alinéa 2 conformément à l'avis du Conseil d'Etat.

Le Ministre-Président précise qu'il s'agit du pourcentage adapté de chaque critère.

Plusieurs membres introduisent un amendement n° 12 visant à supprimer l'article. Ils s'étonnent du manque de constance du Conseil d'Etat qui a refusé l'arrêté initial mais qui donne une habilitation au Gouvernement de prendre des arrêtés modifiant les clés de répartition. Ils estiment que si des modifications doivent être apportées, cela doit se faire par une nouvelle ordonnance.

Un membre rappelle que le Conseil d'Etat avait uniquement relevé l'absence de base légale d'un simple arrêté fixant les critères. La présente ordonnance constitue la base légale.

L'orateur estime qu'une certaine souplesse est nécessaire mais le Conseil doit pouvoir prendre connaissance en temps utile des modifications du Gouvernement. La non-commu-

Artikel 15

Bij artikel 15 worden geen opmerkingen gemaakt en het wordt aangenomen met 8 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 16

Een lid vraagt of men niet beter de toegang tot het bevolkingsregister zou vragen om de gegevens in verband met het inwonersaantal te bekommen.

De Minister-Voorzitter zegt dat hij zich bewust is van het feit dat er een verschil mogelijk is tussen de cijfers van het NIS en het nationaal register. Het nationaal register heeft echter tekortkomingen (het verwerken van de lijst met de personen die ambtshalve werden geroyeerd, geschiedt heel laat).

Een ander lid verkiest eveneens de cijfers van het NIS af te wachten, waarin met alle verbeteringen rekening wordt gehouden. Bovendien beschikt het NIS over bijkomende gegevens m.b.t. de oppervlakte enz.; gegevens waarover de gemeenten niet beschikken.

De Regering dient een amendement (nr. 20) in dat ertoe strekt de Nederlandse tekst aan te passen aan het advies van de Raad van State.

Amendement nr. 20 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 16 wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 17

De Regering dient een amendement nr. 21 in dat ertoe strekt de tekst van het tweede lid aan te passen conform het advies van de Raad van State.

De Minister-Voorzitter verduidelijkt dat het aangepaste percentage voor elk criterium betreft.

Een aantal leden dienen een amendement nr. 12 in dat ertoe strekt het artikel te doen vervallen. Ze verwonderen zich over de houding van de Raad van State, die het oorspronkelijk besluit heeft geweigerd, maar toch de Regering de bevoegdheid geeft besluiten te nemen die de verdeelsleutels wijzigen. Zij zijn van mening dat eventuele wijzigingen via een nieuwe ordonnantie moeten worden doorgevoerd.

Een lid brengt in herinnering dat de Raad van State alleen heeft gewezen op het gebrek aan wettelijke basis voor een eenvoudig besluit waarin de criteria worden vastgesteld. Deze ordonnantie is de wettelijke basis.

De spreker is van mening dat een zekere soepelheid vereist is, maar dat de Raad te gelegener tijd kennis moet kunnen nemen van de wijzigingen die de Regering aanbrengt. Het

nication au Conseil des modifications doit être assortie d'une sanction de nullité de ces modifications.

Le membre introduit un amendement n° 30 dans ce sens.

L'amendement n° 12 est rejeté par 8 voix contre 2 et 2 abstentions.

L'amendement n° 30 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 21 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

L'article ainsi modifié est adopté par 8 voix et 4 abstentions.

Article 18

Un membre propose la date du 1er octobre pour laisser plus de temps aux communes de préparer et d'arrêter leurs budgets.

Le Ministre-Président soutiendrait le membre si les données du Ministère des Finances étaient disponibles plus tôt.

L'article 18 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Article 19

Un membre propose de prévoir une sanction sous forme d'intérêts de retard versés aux communes en cas de non-respect des délais imposés par l'ordonnance.

Un autre membre réplique que l'ordonnance fixe les dates d'attribution. Les communes disposent donc d'un droit de recours.

L'article 19 est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Article 20

L'article 20 n'appelle pas d'observations particulières et est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Article 21

Le gouvernement introduit un amendement n° 31 visant à garantir l'exécution de l'article 19, alinéa 1er. La première avance trimestrielle 1994 sera versée, au plus tard, le 31 mai 1994.

niet mededelen aan de Raad van de wijzigingen moet leiden tot de nietigverklaring van deze wijzigingen.

Het lid dient een amendement nr. 30 in die zin in.

Amendement nr. 12 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 30 wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 21 wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Het artikel, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 18

Een lid stelt 1 oktober als datum voor, ten einde de gemeenten de tijd te geven hun begrotingen voor te bereiden en goed te keuren.

De Minister-Voorzitter zou het lid steunen indien de gegevens van het Ministerie van Financiën vroeger beschikbaar zouden zijn.

Artikel 18 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 19

Een lid stelt voor te voorzien in een straf in de vorm van nalatigheidsintresten die aan de gemeenten zouden worden gestort in geval de termijnen van de ordonnantie niet worden nageleefd.

Een ander lid zegt dat de ordonnantie de toewijzingsdata vaststelt. De gemeenten hebben dus recht van beroep.

Artikel 19 wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 20

Bij artikel 20 zijn er geen bijzondere opmerkingen en het wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 21

De Regering dient een amendement (nr. 31) in dat ertoe strekt de uitvoering van artikel 19, eerste lid, te waarborgen. Het eerste trimestrieel voorschot voor 1994 zal uiterlijk op 31 mei 1994 worden gestort.

L'amendement n° 31 est adopté par 8 voix et 4 abstentions.

L'article 21 ainsi amendé est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

IV. Vote sur l'ensemble du projet d'ordonnance

L'ensemble du projet d'ordonnance est adopté par 8 voix contre 2 et 2 abstentions.

Le présent rapport est approuvé à l'unanimité des 9 membres présents.

Rapporteur,

Diego ESCOLAR.

Présidente,

Simonne CREYF.

Amendement nr. 31 wordt aangenomen met 8 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Artikel 21, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 2 onthoudingen.

IV. Stemming over het ontwerp van ordonnantie in zijn geheel

Het gehele ontwerp van ordonnantie wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2, bij 2 onthoudingen.

Dit verslag wordt goedgekeurd bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Rapporteur,

Diego ESCOLAR.

Voorzitter,

Simonne CREYF.

**TEXTE ADOPTE
PAR LA COMMISSION**

PROJET D'ORDONNANCE

fixant les règles de répartition de
la "dotation générale aux communes" de
la Région de Bruxelles-Capitale

CHAPITRE Ier

Dispositions générales

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

Chaque année, dans les limites des crédits budgétaires disponibles à cette fin, le Gouvernement alloue et répartit, conformément aux dispositions de la présente ordonnance, la "dotation générale aux communes" destinée à assurer le financement général des communes de la Région de Bruxelles-Capitale et de l'agglomération bruxelloise.

Article 3

A partir de l'année budgétaire 1995, la dotation générale aux communes est indexée annuellement.

Cette indexation ne pourra être inférieure à la croissance de la partie attribuée du produit de l'impôt des personnes physiques, après déduction du montant y inclus des annuités visées au chapitre 2 du titre IV de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

La croissance des parties attribuées du produit de l'impôt des personnes physiques est le rapport entre les recettes prévues à ce titre, d'une part dans le budget de l'exercice précédant celui de la répartition et d'autre part dans le budget de l'avant-dernier exercice précédant celui de la répartition, compte tenu de leurs ajustements éventuels.

Article 4

Un montant de cent cinquante millions de francs, indexé conformément à l'article 3, est prélevé sur la dotation générale aux communes pour être attribué à la Ville de Bruxelles.

**TEKST AANGENOMEN
DOOR DE COMMISSIE**

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

tot vaststelling van de regels voor de verdeling
van de "algemene dotatie aan de gemeenten"
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

Elk jaar wordt binnen de perken van de daartoe beschikbare kredieten en overeenkomstig de bepalingen van deze ordonnantie, door de Regering de "algemene dotatie aan de gemeenten" toegekend en verdeeld om in te staan voor de algemene financiering van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en van de Brusselse agglomeratie.

Artikel 3

Vanaf het begrotingsjaar 1995, wordt de algemene dotatie aan de gemeenten jaarlijks geïndexeerd.

Deze indexering mag niet kleiner zijn dan de groei van het toegewezen gedeelte van de personenbelasting, na aftrek van het daarin begrepen bedrag van de annuïteiten bedoeld in hoofdstuk 2, titel IV van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

De groei van de toegewezen gedeelten van de opbrengst van de personenbelasting is de verhouding tussen de uit dien hoofde geraamde ontvangsten, enerzijds in de begroting van het jaar voorafgaand aan dat van de verdeling en anderzijds in de begroting van het voorlaatste begrotingsjaar voorafgaand aan dat van de verdeling, rekening houdend met de eventuele aanpassingen ervan.

Artikel 4

Van de algemene dotatie aan de gemeenten wordt een overeenkomstig artikel 3 geïndexeerd bedrag van hondervijftig miljoen frank afgehouden dat toegekend wordt aan de stad Brussel.

Article 5

Cinq pour cent de la dotation, destinés à être répartis entre les centres publics d'aide sociale de la Région de Bruxelles-Capitale, sont ensuite prélevés pour être attribués à cet effet à la Commission communautaire commune.

CHAPITRE II

De la répartition du solde de la dotation générale

Section 1

Disposition préliminaire*Article 6*

Après déduction des montants visés aux articles 4 et 5, le solde de la dotation générale aux communes est réparti en trois parts de vingt, cinquante et trente pour cent, dénommées respectivement "dotation de base", "dotation de péréquation" et "dotation de compensation".

Section 2

De la dotation de base*Article 7*

La dotation de base est répartie comme suit:

- 1° quatre-vingts pour cent au prorata du nombre d'habitants des communes au 1er janvier de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition;
- 2° vingt pour cent au prorata de la superficie totale bâtie au 1er janvier de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition.

Section 3

De la dotation de péréquation*Article 8*

La dotation de péréquation est divisée en deux parts, la première égale à septante pour cent et la seconde à trente pour cent.

Artikel 5

Vervolgens wordt vijf percent van de dotatie geheven en toegekend aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie om ze te verdelen tussen de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

HOOFDSTUK II

De verdeling van het saldo van de algemene dotatie

Afdeling 1

Inleidende bepaling*Artikel 6*

Na aftrek van de bedragen vermeld in de artikelen 4 en 5 wordt het resterende gedeelte van de algemene dotatie aan de gemeenten in drie delen verdeeld van twintig, vijftig en dertig procent, die respectievelijk "basisdotatie", "perekwatiedotatie" en "compensatiedotatie" genoemd worden.

Afdeling 2

De basisdotatie*Artikel 7*

De basisdotatie wordt als volgt verdeeld:

- 1° tachtig procent naar rata van het aantal inwoners van de gemeente op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de verdeling;
- 2° twintig procent naar rata van de totale bebouwde oppervlakte op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan dat van de verdeling.

Afdeling 3

De perekwatiedotatie*Artikel 8*

De perekwatiedotatie wordt opgesplitst in twee delen, het eerste is gelijk aan zeventig procent en het tweede aan dertig procent.

Article 9

La première part est répartie comme suit:

- 1° à concurrence de trente pour cent, entre les communes pour lesquelles le rendement moyen par habitant de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques est, par pour cent additionnel, inférieur à celui de l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre ces deux rendements moyens par pour cent additionnel, ce rapport étant multiplié par le nombre d'habitants de la commune;
- 2° à concurrence de septante pour cent, entre les communes dont le revenu cadastral moyen par logement est inférieur à celui de l'ensemble des communes, au prorata de la différence entre ces deux montants multipliée par le nombre de logements que compte la commune.

Sont pris en considération, pour l'application de l'alinéa 1er:

- 1° le nombre d'habitants visé à l'article 7, 1°;
- 2° le dernier rendement connu de la taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques;
- 3° le dernier revenu cadastral soumis au précompte immobilier connu;
- 4° le nombre de logements selon le dernier relevé disponible.

Article 10

La seconde part est répartie comme suit:

- 1° à concurrence de trente pour cent, entre les communes dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques est supérieur ou égal à 6,8 pourcent, au prorata du rapport entre ces deux taux;

Si une commune dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques pour l'exercice d'imposition 1992 était inférieur à 6,8 pourcent, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un taux supérieur à 6,8 pourcent, le taux pris en considération est celui de 6,8 pourcent.

Si une commune dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques pour l'exercice d'imposition 1992 était supérieur à 6,8 pourcent, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un taux inférieur ou supérieur à celui fixé

Artikel 9

Het eerste deel wordt als volgt verdeeld:

- 1° ten belope van dertig procent onder de gemeenten waarvoor de gemiddelde opbrengst per inwoner van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, per aanvullend procent, lager is dan degene van het geheel van de gemeenten, naar rata van de verhouding tussen deze twee gemiddelde opbrengsten per aanvullend procent met dien verstande dat die verhouding vermenigvuldigd wordt met het aantal inwoners van de gemeente;
- 2° ten belope van zeventig procent onder de gemeenten waarvan het gemiddelde kadastraal inkomen per woning, lager is dan dat van het geheel van de gemeenten, naar rata van het verschil tussen beide bedragen vermenigvuldigd met het aantal woningen in de gemeente.

Voor de toepassing van het eerste lid dienen in aanmerking genomen te worden:

- 1° het aantal inwoners bedoeld in artikel 7, 1°;
- 2° de laatst bekende opbrengst van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting;
- 3° het laatste bekende kadastraal inkomen waarop de onroerende voorheffing wordt geheven;
- 4° het aantal woningen volgens het jongste beschikbare overzicht.

Artikel 10

Het tweede deel wordt als volgt verdeeld:

- 1° ten belope van dertig procent onder de gemeenten waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting hoger of gelijk is aan 6,8 procent, naar rata van de verhouding tussen deze percentages;

Indien een gemeente, waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting voor het aanslagjaar 1992 lager was dan 6,8 procent, voor een later aanslagjaar een hogere aanslagvoet toepast dan 6,8 procent, dan is de aanslagvoet die in aanmerking genomen wordt 6,8 procent.

Indien een gemeente, waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting voor het aanslagjaar 1992 hoger was dan 6,8 procent, voor een later aanslagjaar een lagere of hogere aanslagvoet toepast dan diegene vastgesteld voor het

pour l'exercice d'imposition 1992, tout en restant supérieur à 6,8 pourcent, le taux pris en considération est celui que la commune appliquait pour l'exercice d'imposition 1992;

2° à concurrence de 70 pourcent, entre les communes dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier est supérieur ou égal à 2411, au prorata du rapport entre ces deux nombres.

Si une commune dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier pour l'exercice d'imposition 1992 était inférieur à 2411, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un nombre de centimes additionnels supérieur à 2411, le nombre de centimes additionnels pris en considération est celui de 2411.

Si une commune dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier pour l'exercice d'imposition 1992 était supérieur à 2411, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un nombre de centimes additionnels inférieur ou supérieur à celui fixé pour l'exercice d'imposition 1992, tout en restant supérieur à 2411, le nombre de centimes pris en considération est celui que la commune appliquait pour l'exercice d'imposition 1992.

Sont pris en considération, pour l'application du présent article, le taux de la taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques et le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier en vigueur pour l'exercice d'imposition de l'année précédant celle de la répartition.

Section 4

De la dotation de compensation

Article 11

§1. La dotation de compensation est divisée en six parts égales.

§2. La première part est répartie au prorata des dépenses d'enseignement engagées aux fonctions 70 à 75 du compte budgétaire ordinaire de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition, à l'exclusion des subventions-traitements.

§3. La deuxième part est répartie entre les communes dont la dotation moyenne par habitant au centre public d'aide sociale est supérieure à la dotation moyenne par habitant pour l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre ces deux moyennes.

Sont pris en considération le nombre d'habitants, visé à l'article 7, 1°, et la dotation, visée à l'article 106 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide

aanslagjaar 1992 en die aanslagvoet toch hoger blijft dan 6,8 procent, is de aanslagvoet die in aanmerking genomen wordt diegene toegepast door de gemeente voor het aanslagjaar 1992.

2° ten belope van 70 procent onder de gemeenten waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger of gelijk is aan 2411, naar rata van de verhouding tussen deze twee getallen.

Indien een gemeente, waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1992 lager was dan 2411, voor een later aanslagjaar een hoger aantal opcentiemen dan 2411 toepast, dan is het aantal opcentiemen dat in aanmerking wordt genomen 2411.

Indien een gemeente, waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1992 hoger was dan 2411, voor een later aanslagjaar een lager of hoger aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing toepast dan dat vastgesteld voor het aanslagjaar 1992 en dat aantal toch hoger blijft dan 2411, is het aantal dat in aanmerking wordt genomen dat toegepast door de gemeente voor het aanslagjaar 1992.

Voor de toepassing van dit artikel dienen in aanmerking genomen te worden, de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting en het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de verdeling.

Afdeling 4

De compensatiedotatie

Artikel 11

§1. De compensatiedotatie wordt opgesplitst in zes gelijke delen.

§2. Het eerste deel wordt verdeeld naar rata van de uitgaven besteed aan onderwijs op de functies 70 tot 75 van de gewone begrotingsrekening van het jaar dat voorafgaat aan dat waarop de verdeling betrekking heeft, met uitzondering van de weddesubsidies.

§3. Het tweede deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan de gemiddelde dotatie per inwoner aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn groter is dan de gemiddelde dotatie per inwoner van alle gemeenten, naar rata van de verhouding tussen deze twee gemiddelden.

In aanmerking worden genomen het aantal inwoners, bedoeld in artikel 7, 1°, en de dotatie bedoeld in artikel 106 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de

sociale, engagée à l'exercice ordinaire propre au compte budgétaire de la commune de l'année précédant celle de la répartition.

§4. La troisième part est répartie au prorata du nombre d'habitants de nationalité étrangère au 1er janvier de l'année précédant celle de la répartition.

§5. La quatrième part est répartie à parts égales entre les communes qui ont conclu un contrat de sécurité.

Le Gouvernement arrête annuellement la liste de ces communes.

§6. La cinquième part est répartie entre les communes dont soixante pour cent au moins du nombre total des bâtiments ont été érigés avant 1946, au prorata du rapport entre le pourcentage de bâtiments de la commune érigés avant 1946 et la moyenne de ces pourcentages pour l'ensemble des communes, ce rapport étant multiplié par le coefficient visé à l'article 12.

Sont pris en considération le nombre et l'âge des bâtiments selon le dernier relevé disponible.

§7. La sixième part est répartie entre les communes dont le nombre d'habitants à l'hectare est supérieur à la moyenne de ces nombres pour l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre ces deux nombres multiplié par le coefficient visé à l'article 12.

Est pris en considération le nombre d'habitants visé à l'article 7, 1°.

Article 12

Le coefficient de pondération, pour l'application de l'article 11, §§ 6 et 7, est égal à:

- 1° 0,5, si la superficie de la commune est inférieure à cent cinquante hectares;
- 2° 0,8, si elle est égale ou supérieure à cent cinquante hectares, mais inférieure à cinq cent cinquante;
- 3° 1,2, si elle est égale ou supérieure à cinq cent cinquante hectares, mais inférieure à mille cinq cents;
- 4° 1,5, si elle est égale ou supérieure à mille cinq cents hectares;

openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vastgelegd op het eigen gewone dienstjaar van de begrotingsrekening van de gemeente van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de verdeling.

§4. Het derde deel wordt verdeeld naar rata van het aantal inwoners van buitenlandse nationaliteit op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de verdeling.

§5. Het vierde deel wordt in gelijke delen verdeeld onder de gemeenten die een veiligheidscontract hebben gesloten.

De Regering stelt jaarlijks de lijst vast van de gemeenten.

§6. Het vijfde deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan tenminste zestig procent van het totale aantal gebouwen opgetrokken is voor 1946, naar rata van de verhouding tussen het percentage gebouwen van de gemeente opgetrokken voor 1946 en het gemiddelde van die percentages voor het geheel van de gemeenten vermenigvuldigd met de coëfficiënt bedoeld in artikel 12.

In aanmerking worden genomen het aantal en het bouwjaar van de gebouwen zoals uit het jongste beschikbare overzicht blijkt.

§7. Het zesde deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan het aantal inwoners per hectare groter is dan het gemiddelde van die aantallen voor het geheel van de gemeenten, naar rata van de verhouding tussen deze twee getallen vermenigvuldigd met de coëfficiënt bedoeld in artikel 12.

In aanmerking wordt genomen het aantal inwoners bedoeld in artikel 7, 1°.

Artikel 12

Het wegingscoëfficiënt voor de toepassing van artikel 11, §§ 6 en 7 is gelijk aan:

- 1° 0,5 indien de oppervlakte van de gemeente kleiner is dan honderdvijftig hectare;
- 2° 0,8 indien de oppervlakte gelijk is aan of groter is dan honderdvijftig hectare, maar kleiner dan vijfhonderdvijftig hectare;
- 3° 1,2 indien de oppervlakte gelijk is aan of groter is dan vijfhonderdvijftig hectare maar kleiner is dan duizendvijfhonderd hectare;
- 4° 1,5 indien de oppervlakte gelijk is aan of groter is dan duizendvijfhonderd hectare.

Section 5

Du prélèvement au bénéfice de l'Agglomération*Article 13*

Trois pour cent de la somme totale revenant à chaque commune en vertu des articles 7 à 11 sont prélevés pour être attribués à l'Agglomération bruxelloise.

Section 6

Des montants garantis*Article 14*

Pour les années 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 et 2000, l'application de la présente ordonnance ne peut donner lieu à l'octroi à une commune d'une quote-part inférieure, respectivement, à nonante-cinq pourcent, nonante pourcent, quatre-vingt-cinq pourcent, quatre-vingts pourcent, septante pourcent, soixante pourcent et cinquante-cinq pourcent du montant qu'elle avait obtenu dans le Fonds des Communes pour 1992, additionné du montant obtenu dans la dotation complémentaire spéciale pour 1992.

Les montants attribués conformément à l'alinéa 1er sont prélevés du montant de la dotation générale aux communes, déduction faite des montants visés aux articles 4 et 5.

Le solde est réparti entre les communes, dont le total des quotes-parts attribuées conformément aux articles 6 à 11 est supérieur à la quote-part visée à l'alinéa 1er, au prorata du total de leurs quotes-parts attribuées conformément aux articles 6 à 11.

Article 15

Le total des sommes attribuées à chaque commune en application des articles 6 à 11 est exprimé en pourcents de l'ensemble des sommes attribuées en application de ces dispositions.

Le montant total attribué à chaque commune pour l'année 1992 dans le Fonds des Communes et la dotation complémentaire spéciale réunis est exprimé en pourcents de la somme des montants de l'ensemble des communes.

Après application de l'article 14, la quote-part totale attribuée à chaque commune dans la dotation générale aux

Afdeling 5

De heffing ten voordele van de Agglomeratie*Artikel 13*

Op het totale bedrag dat elke gemeente op grond van artikelen 7 tot 11 ontvangt, wordt er een bedrag van 3 procent geheven ten voordele van de Brusselse Agglomeratie.

Afdeling 6

De gewaarborgde bedragen*Artikel 14*

Voor de jaren 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 en 2000, mag de toepassing van deze ordonnantie er niet toe leiden dat een gemeente een aandeel ontvangt dat lager is dan, respectievelijk vijftien, negentig, negentig procent, vijftachtig procent, tachtig procent, zeventig procent, zestig procent en vijfentwintig procent van het bedrag dat zij bekomen heeft in het Gemeentefonds voor 1992, opgeteld bij het bedrag bekomen in de bijzondere aanvullende dotatie voor 1992.

De bedragen toegekend overeenkomstig het eerste lid worden geheven van het bedrag van de algemene dotatie aan de gemeenten, verminderd met de bedragen bedoeld in artikelen 4 en 5.

Het saldo wordt verdeeld tussen de gemeenten waarvan het totaal der aandelen, toegekend overeenkomstig artikelen 6 tot 11, meer bedraagt dan het aandeel bedoeld in het eerste lid, naar rata van het totaal van de aandelen die hun toegekend worden overeenkomstig artikelen 6 tot 11.

Artikel 15

Het totaal der bedragen toegekend aan elke gemeente, bij toepassing van de artikelen 6 tot 11, wordt uitgedrukt in procenten van de gezamenlijke sommen toegekend in toepassing van deze bepalingen.

De som van het totale bedrag dat voor het jaar 1992 aan elke gemeente toegekend werd in het Gemeentefonds en van de aanvullende bijzondere dotatie, wordt uitgedrukt in een percentage van de som van de bedragen van alle gemeenten samen.

Na toepassing van artikel 14 wordt het totale aandeel dat voor iedere gemeente wordt bekomen in de algemene

communes est exprimée en pourcents du total des quotes-parts de l'ensemble des communes.

Si le pourcentage, visé à l'alinéa 1er, d'une commune est supérieur à son pourcentage visé à l'alinéa 2 et si le pourcentage visé à l'alinéa 3, de cette même commune est inférieur à son pourcentage visé à l'alinéa 2, la quote-part totale de cette commune dans la dotation générale aux communes est égale au montant obtenu en appliquant le pourcentage visé à l'alinéa 2 au montant de la dotation générale aux communes, déduction faite des montants visés aux articles 4 et 5.

Les montants attribués en vertu de l'alinéa 4 sont prélevés sur le total des montants attribués, après application de l'article 14, à l'ensemble des communes dont le pourcentage visé à l'alinéa 1er est supérieur au pourcentage visé à l'alinéa 2.

Le solde obtenu après application de l'alinéa 5 est réparti entre les communes dont les pourcentages visés aux alinéas 1er et 3 sont supérieurs au pourcentage visé à l'alinéa 2, au prorata du montant total de leurs quotes-parts attribué après application de l'article 14.

Section 7

Des sources statistiques

Article 16

Les données numériques nécessaires à l'exécution des articles 7 à 11 sont recueillies auprès de:

- 1° l'Institut national de Statistique en ce qui concerne le nombre d'habitants, le nombre d'habitants de nationalité étrangère, la superficie, la superficie totale bâtie, le nombre et l'âge des bâtiments;
- 2° le Ministère des Finances en ce qui concerne le rendement de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques et le revenu cadastral soumis au précompte immobilier;
- 3° la Société du Logement de la Région bruxelloise en ce qui concerne les logements.

Lorsque les données nécessaires ne sont pas disponibles pour les années visées aux articles 7 à 11, les données disponibles les plus récentes sont utilisées.

dotatie aan de gemeenten uitgedrukt in een percentage van het totaal der aandelen van alle gemeenten samen.

Indien het in het eerste lid bedoelde percentage van een gemeente groter is dan het in het tweede lid bedoelde percentage van deze gemeente en indien het in het derde lid bedoelde percentage van dezelfde gemeente kleiner is dan het in het tweede lid bedoelde percentage van deze gemeente, dan is het totale aandeel van deze gemeente in de algemene dotatie aan de gemeenten gelijk aan het bedrag bekomen door toepassing van het in het tweede lid bedoelde percentage op de algemene dotatie aan de gemeenten, verminderd met de in artikelen 4 en 5 bedoelde bedragen.

De krachtens het vierde lid toegekende bedragen worden geheven van het totaal van de bedragen toegekend, na toepassing van artikel 14, aan de gemeenten waarvan het in het eerste lid bedoelde percentage groter is dan het in het tweede lid bedoelde percentage.

Het saldo bekomen na toepassing van het vijfde lid wordt verdeeld tussen de gemeenten waarvan de in de leden 1 en 3 bedoelde percentages groter zijn dan het in het tweede lid bedoelde percentage, naar rata van het totale bedrag van hun aandelen toegekend na toepassing van artikel 14.

Afdeling 7

De statistische bronnen

Artikel 16

De numerieke gegevens die nodig zijn voor de uitvoering van de artikelen 7 tot 11 worden opgevraagd bij:

- 1° het Nationaal Instituut voor de Statistiek wat betreft het aantal inwoners, het aantal inwoners van vreemde nationaliteit, de oppervlakte, de totale bebouwde oppervlakte, en het aantal en de ouderdom van de gebouwen;
- 2° het Ministerie van Financiën voor wat betreft de opbrengst van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en het kadastraal inkomen onderworpen aan de onroerende voorheffing;
- 3° de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij wat betreft de woningen.

Indien de gegevens niet beschikbaar zijn voor de jaren bedoeld in de artikelen 7 tot 11, worden de meest recente beschikbare gegevens gebruikt.

CHAPITRE III

De l'exécution et de la liquidation*Article 17*

Le Gouvernement peut adapter, tous les deux ans, les pourcentages fixés par les articles 7 à 14.

Le pourcentage adapté ne peut toutefois varier de plus d'un cinquième par rapport au pourcentage précédent.

Dans un délai d'un mois, à dater de sa délibération, le Gouvernement informe le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale des modifications intervenues et ce à peine de nullité de ces modifications.

Article 18

La dotation générale aux communes est répartie avant le premier novembre de l'année de son attribution.

Article 19

Des avances trimestrielles sont accordées aux communes sur leur quote-part dans la dotation générale aux communes. Ces avances sont versées dans le courant du deuxième mois des trois premiers trimestres. Elles sont égales à vingt-cinq pourcent de la quote-part obtenue par chaque commune dans la dotation générale aux communes de l'année précédente.

Le solde de leur quote-part dans la dotation générale aux communes est liquidé au plus tard le 31 décembre de l'année à laquelle elle se rapporte.

Si la quote-part obtenue par une commune est inférieure à la somme des avances accordées, la différence est récupérée par la Société Anonyme "Crédit Communal de Belgique" qui en débite le montant du compte de la commune concernée.

CHAPITRE IV

Dispositions finales*Article 20*

Sont abrogés:

1° dans la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976:

a) l'article 75, modifié par les arrêtés royaux n° 263 du 31 décembre 1983 et n° 481 du 22 décembre 1986;

HOOFDSTUK III

De uitvoering en betaling*Artikel 17*

De Regering kan de percentages vastgelegd in de artikelen 7 tot 14 om de twee jaar aanpassen.

Het aangepaste percentage mag evenwel niet meer dan één vijfde verschillen van het vorige percentage.

De Regering geeft de Brusselse Hoofdstedelijke Raad binnen een maand na haar besluit kennis van de wijzigingen, op straffe van nietigheid van deze wijzigingen.

Artikel 18

De algemene dotatie aan de gemeenten wordt verdeeld voor de eerste november van het jaar dat ze wordt toegekend.

Artikel 19

Er worden aan de gemeente driemaandelijke voorschotten toegekend op hun aandeel in de algemene dotatie aan de gemeenten. Die voorschotten worden gestort tijdens de tweede maand van de eerste drie trimesters. Zij zijn gelijk aan vijftwintig procent van het aandeel dat elke gemeente bekomen heeft in de algemene dotatie aan de gemeenten van het voorgaande jaar.

Het saldo van hun aandeel in de algemene dotatie aan de gemeenten wordt uiterlijk betaald op 31 december van het jaar waarop ze betrekking heeft.

Indien het aandeel van een gemeente kleiner is dan de som van de toegestane voorschotten, wordt het verschil teruggevorderd door de naamloze vennootschap "Gemeentekrediet van België" die het afhoudt van het bedrag van de rekening van de betrokken gemeente.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen*Artikel 20*

Worden opgeheven:

1° in de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976:

a) artikel 75, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr 263 van 31 december 1983 en nr 481 van 22 december 1986;

b) les articles 78 à 81;

2° l'arrêté royal du 10 novembre 1982 fixant les règles de répartition de la part du Fonds des communes revenant aux communes de la Région bruxelloise, modifié par les arrêtés de l'Exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale des 8 mars 1990, 11 avril 1991 et 23 juillet 1992.

Article 21

La présente ordonnance produit ses effets au 1er janvier 1994. Toutefois, la première avance trimestrielle 1994 sera versée, au plus tard, le 31 mai 1994.

b) de artikelen 78 tot 81;

2° het koninklijk besluit van 10 november 1982 tot vaststelling van de regelen inzake omslag van het deel van het Gemeentefonds dat aan de gemeenten van het Brusselse Gewest toevalt, gewijzigd bij de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 8 maart 1990, 11 april 1991 en 23 juli 1992.

Artikel 21

Deze ordonnantie heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1994. Het eerste driemaandelijkse voorschot voor 1994 wordt evenwel uiterlijk op 31 mei 1994 gestort.

PROJET D'ORDONNANCE

**fixant les règles de répartition
de la dotation des communes
de la Région de Bruxelles-Capitale**

AMENDEMENTS

N° 1

Article 6

Remplacer les mots "vingt, cinquante et trente pour cent" par les mots "dix, soixante et trente pour cent".

JUSTIFICATION

Etant donné que les critères de répartition que nous proposons tiennent mieux compte tant de la taille des communes que du nombre d'habitants, il convient de réduire la part de la dotation de base qui reprend ces deux critères. Par ailleurs, pour répondre à la volonté de solidarité urbaine, il nous semble important de renforcer les critères liés à la capacité fiscale des communes, c'est-à-dire la dotation de péréquation.

N° 2

Article 8

Remplacer le mot "septante" par le mot "quatre-vingt" et le mot "trente" par le mot "vingt".

JUSTIFICATION

Nous pensons qu'il est important d'incorporer dans les critères de répartition le niveau de taxation, afin de donner plus à des communes dont les habitants doivent déjà faire un effort supplémentaire.

Cependant, l'analyse des chiffres qui nous ont été fournis nous montre que le poids de ce critère est relativement trop important, notamment si l'on compare les dotations issues de ce critère et les différences entre les rendements réels et théoriques de la fiscalité communale.

De plus, renforcer l'importance du critère de l'assiette fiscale nous semble opportun dans l'expression d'une plus grande solidarité urbaine. Rappelons que les nouveaux critères proposés par le projet maintiennent quasi au même niveau qu'avant l'importance du potentiel fiscal: 35 % au lieu de 32 %. Avec cet amendement, on passe à 48 %.

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot vaststelling van de regels voor verdeling
van de algemene dotatie aan de gemeenten
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

AMENDEMENTEN

Nr. 1

Artikel 6

De woorden "twintig, vijftig en dertig procent" te vervangen door de woorden "tien, zestig en dertig procent".

VERANTWOORDING

Aangezien er bij de criteria voor de verdeling die wij voorstellen meer rekening wordt gehouden met zowel de grootte van de gemeenten als het aantal inwoners, moet het aandeel van de basisdotatie dat op die twee criteria steunt worden verminderd. Ter wille van de solidariteit tussen de gemeenten, lijkt het ons voorts van belang dat meer aandacht wordt geschonken aan de criteria die verband houden met de fiscale draagkracht van de gemeenten, namelijk de péréquatiedotatie.

Nr. 2

Artikel 8

De woorden "zeventig" en "dertig" te vervangen door respectievelijk de woorden "tachtig" en "twintig".

VERANTWOORDING

Wij zijn van mening dat de hoogte van de belasting als criterium voor de verdeling moet gelden ten einde meer te geven aan gemeenten waarvan de inwoners reeds een bijkomende inspanning moeten leveren.

Uit de cijfers die ons zijn verstrekt kan evenwel worden opgemaakt dat het gewicht van dat criterium vrij groot is, met name als men de op grond van dit criterium verkregen dotaties vergelijkt en men de verschillen bekijkt tussen de werkelijke en de theoretische opbrengst van de gemeentebelastingen.

Bovendien lijkt het ons, ter wille van een grotere solidariteit tussen de gemeenten, raadzaam dat meer gewicht wordt gegeven aan het criterium van de belastinggrondslag. Er zij aan herinnerd dat de nieuwe criteria die in het ontwerp worden voorgesteld het gewicht van de fiscale draagkracht vrijwel ongewijzigd laten: 35 % i.p.v. 32 %. Door dit amendement wordt dit 48 %.

N° 3

Article 9

Au premier alinéa, sous le 1°, remplacer le mot "trente" par le mot "quarante" et au premier alinéa, sous le 2°, remplacer le mot "septante" par le mot "soixante".

JUSTIFICATION

La proportion entre le volume total des rentrées fiscales se répartit en moyenne à raison de 66 % pour le précompte immobilier et de 34 % pour l'impôt des personnes physiques.

Les études sur la fiscalité immobilière, réalisées récemment par la FTU à la demande de la Région, ont montré clairement qu'il y avait en Région bruxelloise une iniquité fiscale entre les communes quant au niveau relatif des revenus cadastraux.

En bref, ces études mettaient en évidence que des biens de même valeur locative ou vénale avaient des revenus cadastraux nettement supérieurs dans les communes centrales et de première couronne, et inférieures dans des communes de la deuxième couronne sud-est.

L'existence de cette iniquité nous incite à diminuer l'impact relatif du précompte immobilier par rapport à celui de l'impôt des personnes physiques.

N° 4

Article 9

Au premier alinéa, sous 1°, remplacer le mot "rapport" par le mot "différence".

JUSTIFICATION

Assez curieusement, la formule utilisée par le projet est moins redistributrice que l'ancienne puisque l'on se base, non plus sur la différence entre le rendement moyen communal et le rendement moyen régional, mais sur le rapport entre ceux-ci.

Ce changement a pour effet d'aplanir les différences et favorise donc les communes proches de la moyenne au détriment des plus pauvres.

Nous proposons donc de revenir à la différence entre les deux rendements moyens.

N° 5

Article 10

Au premier alinéa, sous 1°, remplacer le mot "trente" par le mot "quarante" et, sous 2°, remplacer le mot "septante" par le mot "soixante".

JUSTIFICATION

Même justification qu'à l'article 9.

Nr. 3

Artikel 9

In het eerste lid, onder 1°, het woord "dertig" te vervangen door het woord "veertig" en in het eerste lid, onder 2°, het woord "zeventig" te vervangen door het woord "zestig".

VERANTWOORDING

De verhouding tot het totale bedrag van de belastingontvangsten is gemiddeld 66 % voor de onroerende voorheffing en 34 % voor de inkomstenbelasting.

De studies over de belasting op onroerend goed die de FTU onlangs op verzoek van het Gewest heeft uitgevoerd, hebben duidelijk aangetoond dat de gemeenten van het Brusselse Gewest wat de kadastrale inkomsten betreft niet op dezelfde voet worden behandeld.

Kortom, die studies hebben aan het licht gebracht dat het kadastraal inkomen van goederen met dezelfde huurwaarde of verkoopwaarde heel wat hoger is in de centraal gelegen gemeenten en in die van de eerste gordel en lager is in de gemeenten van de tweede gordel aan de zuidoostkant.

Wegens dit verschil moeten wij het gewicht van de onroerende voorheffing ten opzichte van de personenbelasting verminderen.

Nr. 4

Artikel 9

In het eerste lid, onder 1°, het woord "verhouding" te vervangen door het woord "verschil".

VERANTWOORDING

Merkwaardig genoeg zorgt de formule die in het ontwerp wordt aangewend in mindere mate voor herverdeling dan de vroegere omdat men zich niet baseert op het verschil tussen de gemiddelde opbrengst van de gemeente en die van het Gewest maar op de verhouding tussen deze.

Door deze verandering worden de verschillen afgezwakt en worden de gemeenten die in de buurt van het gemiddelde liggen bevoordeeld ten opzichte van de armere.

Wij stellen bijgevolg voor opnieuw rekening te houden met het verschil tussen de gemiddelde opbrengsten.

Nr. 5

Artikel 10

In het eerste lid, onder 1°, het woord "dertig" en onder 2° het woord "zeventig" te vervangen door respectievelijk de woorden "veertig" en "zestig".

VERANTWOORDING

Zelfde verantwoording als bij artikel 9.

N° 6

Article 10

a) Sous 1°, au premier alinéa, remplacer les mots "au prorata du rapport entre ces deux taux" par les mots "au prorata de la différence entre ces deux taux multipliée par le nombre d'habitants de la commune".

b) Sous 1°, supprimer le deuxième alinéa.

c) Sous 2°, au premier alinéa, remplacer les mots "au prorata du rapport entre ces deux nombres" par les mots "au prorata de la différence entre ces deux nombres multipliée par le nombre de logements de la commune".

d) Sous 2°, supprimer le deuxième alinéa.

JUSTIFICATION

L'utilisation du rapport par rapport à la valeur moyenne et l'absence de prise en compte de la taille de la commune (population ou nombre de logements) sont assez curieuses. En effet, les dotations résultant de ces deux critères sont surprenantes, puisque les communes qui sont "du bon côté" de la moyenne reçoivent quasiment toutes le même montant.

On tient donc nullement compte de l'importance de l'effort fiscal supporté par les habitants de ces communes: c'est pourquoi nous proposons, comme à l'article précédent, de prendre comme critère la différence à la valeur moyenne.

De même, l'absence de référence à la taille de la commune avantage outrageusement les petites communes au détriment des grosses. Ainsi, par exemple, St-Josse recevrait quasiment le même montant que Bruxelles-ville, alors que la différence entre le rendement fiscal réel et théorique de la première n'est que de 55 millions pour 646 millions à la seconde (pour le précompte immobilier).

Nous proposons une plus grande équité en multipliant les différences aux valeurs moyennes respectivement par le nombre d'habitants de la commune et par le nombre de logements.

Les points b) et d) de l'amendement sont des suites logiques des changements proposés aux points a) et c).

N° 7

Article 11

a) Au premier paragraphe, remplacer le mot "six" par le mot "quatre".

b) Supprimer les paragraphes 4 et 5.

JUSTIFICATION

Ces deux critères ne nous semblent pas pertinents.

Le nombre d'étrangers dans une commune n'est pas selon nous un critère valable, représentant la traduction de dépenses directes pour les communes.

Nr. 6

Artikel 10

a) Onder 1°, in het eerste lid, de woorden "naar rata van de verhouding tussen deze percentages" te vervangen door de woorden "naar evenredigheid van het verschil tussen die twee percentages vermenigvuldigd met het aantal inwoners van de gemeente".

b) Onder 1°, het tweede lid te doen vervallen.

c) Onder 2°, in het eerste lid, de woorden "naar rata van de verhouding tussen twee getallen" te vervangen door de woorden "naar evenredigheid van het verschil tussen deze twee getallen vermenigvuldigd met het aantal woningen van de gemeente".

d) Onder 2°, het tweede lid te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Het is nogal merkwaardig dat rekening wordt gehouden met de verhouding tot de gemiddelde waarde en niet met de grootte van de gemeente (bevolking of aantal woningen). De dotaties die op grond van die twee criteria worden verkregen zijn inderdaad merkwaardig daar de gemeenten "aan de goede kant" van het gemiddelde vrijwel allemaal hetzelfde bedrag krijgen.

Er wordt dus geenszins rekening gehouden met de fiscale inspanning van de bewoners van die gemeenten: hierom stellen wij voor, zoals in het vorige artikel, het verschil met de gemiddelde waarde als criterium te hanteren.

Bovendien worden kleine gemeenten sterk bevoordeeld ten opzichte van de grote doordat er geen rekening wordt gehouden met de grootte van de gemeente. Aldus zou Sint-Joost bijvoorbeeld vrijwel evenveel krijgen als Brussel-Stad terwijl het verschil tussen de echte belastingopbrengst en de theoretische van de eerstgenoemde gemeente slechts 55 miljoen bedraagt en 646 miljoen voor de laatstgenoemde (voor de onroerende voorheffing).

Wij stellen een billijker regeling voor, waarbij de verschillen met de gemiddelde waarden respectievelijk worden vermenigvuldigd met het aantal inwoners van de gemeente en met het aantal woningen.

De punten b) en d) van het amendement zijn het logische gevolg van de wijzigingen die bij de punten a) en c) worden voorgesteld.

Nr. 7

Artikel 11

a) In § 1, het woord "zes" te vervangen door het woord "vier".

b) Paragraaf 4 en 5 te doen vervallen.

VERANTWOORDING

We menen dat deze twee criteria niets ter zake doen.

We zijn van oordeel dat het aantal vreemdelingen in een gemeente geen geldig criterium is om de directe uitgaven voor de gemeenten te bepalen. We

Opposés à un développement séparé des Belges et des étrangers, nous pensons qu'il faut assurer un bien-être social et économique pour tous. C'est pourquoi nous privilégions les critères relatifs aux dépenses sociales et à l'enseignement, ainsi que ceux prenant en compte la dégradation du bâti et la densité.

Quant aux contrats de sécurité, la présence de ce critère apparaît comme un "bonus" octroyé aux communes qui reçoivent déjà une aide importante tant de l'Etat fédéral que de la Région, aide qui vient d'ailleurs d'être largement augmentée.

On peut donc se demander quelle est la justification réelle de ce critère, et ce d'autant plus lorsque l'on constate que chaque commune ayant un contrat de sécurité recevrait exactement le même montant!

N° 8

Article 11

Remplacer le 6ème paragraphe par:

"§6. La troisième (cinquième) part est répartie entre les communes dont la surface des Zones à Protéger et à Renover, divisée par la superficie bâtie, est supérieure à 25 %, au prorata de la surface de ces zones sur le territoire de la commune".

JUSTIFICATION

La proportion de logements anciens n'est pas mauvaise en soi; cependant, il ne tient pas compte du niveau de dégradation des quartiers.

C'est pourquoi nous proposons de prendre comme critère la superficie des ZPR sur la commune qui représente bien mieux l'ampleur des problèmes de dégradation du bâti et donc des besoins en termes de rénovation urbaine.

L'adoption de ce critère nous permet donc de mieux corrélér la dotation aux besoins et ce d'autant plus que le critère proposé tient compte d'un coefficient de pondération qui avantage une fois de plus les petites communes, sans raisons valables.

N° 9

Article 11

Au 7ème paragraphe, remplacer les mots "au prorata du rapport entre ces deux nombres multiplié par le coefficient visé à l'article 12" par les mots "au prorata de la différence entre ces deux nombres multipliée par le nombre d'habitants de la commune".

JUSTIFICATION

Ici encore, nous ne comprenons pas sur quelles bases objectives on veut lisser les différences entre d'une part les communes très denses et les communes moins denses en utilisant le rapport à la valeur moyenne, et d'autre part entre les petites et les grandes communes par l'utilisation du coefficient de pondération défini à l'article 12.

zijn tegen een gescheiden ontwikkeling van Belgen en niet-Belgen en zijn dus van oordeel dat men er moet voor zorgen dat het elkeen sociaal en economisch goed gaat. Vandaar dat we de voorkeur geven aan de criteria die betrekking hebben op de sociale uitgaven en op het onderwijs en aan de criteria die rekening houden met de verloederingsgraad van de gebouwen en met de bevolkingsdichtheid.

Het criterium "veiligheidscontracten" is ons inziens een "bonus" voor de gemeenten die nu reeds belangrijke steun van de federale Staat en het Gewest ontvangen; steun die bovendien aanzienlijk wordt verhoogd.

Men kan zich dus afvragen welke de echte verantwoording voor dit criterium is, des te meer wanneer men vaststelt dat alle gemeenten die een veiligheidscontract hebben gesloten, precies hetzelfde bedrag zouden ontvangen!

Nr. 8

Artikel 11

Paragraaf 6 als volgt te vervangen :

"§6. Het derde (vijfde) deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan de oppervlakte van de te beschermen en te renoveren zones gedeeld door de bebouwde oppervlakte, meer dan 25% bedraagt, naar rata van de oppervlakte van deze zones op het grondgebied van de gemeente."

VERANTWOORDING

Het aantal oude gebouwen is op zich geen slecht criterium, maar houdt geen rekening met de verloederingsgraad van de wijken.

We stellen dan ook voor de oppervlakte van de te beschermen en te renoveren zones op het grondgebied van de gemeente als criterium te nemen, waardoor de omvang van de problemen inzake de verloederingsgraad van de gebouwen en dus de noden inzake stadsrenovatie, beter naar voren komen.

Nemen we dit criterium aan, dan kunnen we de dotatie beter op de noden afstemmen, des te meer daar het voorgestelde criterium rekening houdt met een wegingscoëfficiënt die eens te meer en zonder geldige redenen de kleine gemeenten bevoordeligt.

Nr. 9

Artikel 11

In paragraaf 7, de woorden "naar rata van de verhouding tussen deze twee getallen vermenigvuldigd met de coëfficiënt bedoeld in artikel 12" te vervangen door de woorden "naar rata van het verschil tussen deze twee getallen vermenigvuldigd met het aantal inwoners van de gemeente".

VERANTWOORDING

Ook hier begrijpen we niet op welke objectieve basis men de verschillen wil afzwakken tussen enerzijds de heel dicht bevolkte en de minder dicht bevolkte gemeenten, door gebruik te maken van de verhouding tussen de gemiddelden, en anderzijds tussen de kleine en de grote gemeenten, door gebruik te maken van de in artikel 12 bepaalde wegingscoëfficiënt.

Comme ailleurs, nous proposons d'utiliser la différence à la valeur moyenne et de multiplier cette différence par le nombre d'habitants, ce qui permet de mieux tenir compte de l'ampleur des problèmes liés à la densité rencontrés par les communes.

N° 10

Article 12

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cet amendement est la suite logique des précédents.

N° 11

Article 14

Au premier alinéa, supprimer les mots "1998, 1999 et 2000", "nonante-cinq pour cent", "quatre-vingt-cinq pour cent" et "cinquante-cinq pour cent".

JUSTIFICATION

Il est urgent de renforcer les mécanismes de solidarité financière au niveau de notre Région. Nous ne comprenons donc pas pourquoi le projet qui nous est soumis prévoit une si longue période transitoire.

Nous proposons donc de limiter cette période à quatre ans et de prévoir pour les communes qui voient leur dotation réduite une diminution progressive de 10 % l'an.

N° 12

Article 17

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Il nous semble inopportun de donner ici la possibilité au Gouvernement de modifier, même partiellement, par arrêté le contenu de l'ordonnance. Le Conseil d'Etat avait été clair dans son souhait de voir la matière traitée par voie d'ordonnance et non par arrêté.

Il sera toujours possible au Gouvernement de présenter une modification de l'ordonnance, ce qui permettra d'avoir un débat d'évaluation de la réforme proposée.

Zoals elders stellen we voor gebruik te maken van het verschil tussen de gemiddelden en dit verschil te vermenigvuldigen met het aantal inwoners, waardoor men beter rekening kan houden met de bevolkingsdichtheidsproblemen waarmee de gemeenten worden geconfronteerd.

Nr. 10

Artikel 12

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Dit amendement is het logische gevolg van de vorige.

Nr. 11

Artikel 14

In het eerste lid de woorden "1998, 1999 en 2000", "vijfennegentig procent", "vijfentachtig procent" en "vijfenvijftig procent" te doen vervallen.

VERANTWOORDING

In ons Gewest moeten de mechanismen voor financiële solidariteit dringend worden versterkt. We begrijpen dus niet waarom in dit ontwerp in een zo lange overgangperiode wordt voorzien.

We stellen dus voor deze periode tot vier jaar te beperken en voor de gemeenten waarvan de dotatie wordt vermindert, te voorzien in een progressieve vermindering, d.w.z. 10 % per jaar.

Nr. 12

Artikel 17

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Het lijkt ons niet raadzaam de Regering hier de mogelijkheid te bieden via een besluit de inhoud van de ordonnantie - zelfs maar gedeeltelijk - te wijzigen. De Raad van State heeft duidelijk de wens geuit deze aangelegenheid via ordonnantie en niet via besluit te regelen.

Het zal de Regering altijd mogelijk zijn voor te stellen de ordonnantie te wijzigen, wat een evaluatiedebat over de voorgestelde hervorming toelaat.

N° 13

Article 3

Remplacer l'alinéa 3 par le texte suivant: "La croissance des parties attribuées du produit de l'impôt des personnes physiques est le rapport entre les recettes prévues à ce titre, d'une part dans le budget de l'exercice précédant celui de la répartition et d'autre part dans le budget de l'avant-dernier exercice précédant celui de la répartition, compte tenu de leurs ajustements éventuels".

JUSTIFICATION

La formulation de l'alinéa 3 doit être modifiée dans la mesure où il importe de tenir compte des ajustements qui interviennent dans le budget. Par exemple, pour déterminer le taux de croissance applicable à la dotation en 1995, on compare les montants de la partie attribuée de l'IPP hors annuités inscrits au 2ème ajustement du budget 1993 et au 2ème ajustement 1992.

Par ailleurs, dans le régime définitif prévu par loi du 16 janvier 1989 relative au financement des communautés et des régions, à partir de 2000, la partie de l'IPP des Régions est calculée à partir des moyens de l'année précédente, adaptés au taux de fluctuation de l'indice des prix à la consommation et à la croissance réelle du PNB.

Le montant global est réparti par Région en fonction des recettes de l'IPP localisées dans chacune d'elles.

La structure de la partie attribuée de l'IPP sera, à partir de 2000, semblable à celle de 1999, en ce compris les annuités.

Il n'y aura donc aucun problème à déterminer chaque année le montant de la partie attribuée de l'IPP après déduction des annuités.

COMMENTAIRE DE L'ARTICLE 3 (suite)

Article 3

A titre d'exemple, le calcul de l'indexation par rapport à 1994 de la dotation générale aux communes relative à l'année 1995 se serait fait comme suit:

(en millions de F)	1992 (2e ajustement)	1993 (2e ajustement)
* Partie attribuée de l'IPP	23.216,6	24.682,8
* Annuités visées aux articles 14 §§ 1 et 2, 16 §§ 1 et 2, 16ter §§ 1 et 2, 23 §1 et 29 de la loi spéciale du 16 janvier 1989	2.016	3.153,1
* Partie attribuée de l'IPP après déduction des annuités	21.110,6 21.529,7	21.529,7
* Taux de croissance	21.110,6	- 1 x 100 = 1,99%

Le montant des annuités incluses dans la partie attribuée du produit de l'impôt des personnes physiques sera spécifié, chaque année, dans l'exposé général du budget.

Nr. 13

Artikel 3

Lid 3 te vervangen door de volgende tekst: "De groei van de toegewezen gedeelten van de opbrengst van de personenbelasting is de verhouding tussen de uit dien hoofde geraamde ontvangsten, enerzijds in de begroting van het jaar voorafgaand aan dat van de verdeling en anderzijds in de begroting van het voorlaatste begrotingsjaar voorafgaand aan dat van de verdeling, rekening houdend met de eventuele aanpassingen ervan".

VERANTWOORDING

De bewoordingen van het 3e lid moeten worden gewijzigd in die zin dat er rekening dient te worden gehouden met de aanpassingen van het budget. Teneinde het groeipercentage te bepalen dat op deze dotatie van toepassing is in 1995, vergelijkt men de bedragen van het toegewezen gedeelte van de personenbelasting - exclusief annuïteiten - opgenomen in de 2e aanpassing van de begroting voor 1993 en in de 2e aanpassing van 1992.

Daarboven wordt, vanaf het jaar 2000, de definitieve regeling voorzien in de wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van gemeenschappen en gewesten toegepast. Het toegewezen gedeelte in de personenbelasting van de gewesten wordt berekend uitgaande van de middelen van het voorafgaande jaar, aangepast aan de kleinhandelsprijsindex en de werkelijke groei van het BNP.

Het globale bedrag wordt onder de gewesten verdeeld in functie van de opbrengsten van de personenbelasting in elk van de gewesten.

De structuur van het toegewezen gedeelte van de personenbelasting zal vanaf 2000 gelijkaardig zijn aan deze van 1999, de annuïteiten inclusief.

Er stelt zich dus geen enkel probleem om jaarlijks het bedrag van het toegewezen gedeelte van de personenbelasting vast te stellen, na aftrek van de annuïteiten.

KOMMENTAAR OP ARTIKEL 3 (vervolg)

Artikel 3

De berekening van de indexering van de algemene dotatie aan de gemeenten voor het jaar 1994 zou in verhouding tot 1995 bijvoorbeeld als volgt gebeuren:

(in miljoen fr.)	1992 (2de aanpassing)	1993 (2de aanpassing)
* Toegekend gedeelte van de personenbelasting	23.216,6	24.682,8
* Annuïteiten bedoeld in art. 14 §§ 1 en 2, 16 §§ 1 en 2, 16ter §§ 1 en 2, 23 § 1 en 29 van de bijzondere wet van 16 januari 1989	2.016	3.153,1
* Toegekend gedeelte van de personenbelasting na aftrek van de annuïteiten	21.110,6 21.529,7	21.529,7
* Groeipercentage	21.110,6	- 1 x 100 = 1,99%

Het bedrag van de annuïteiten begrepen in het toegekend gedeelte van de personenbelasting zal ieder jaar gespecificeerd worden in de algemene begrotingsuiteenzetting.

N° 14

*Article 3***Supprimer l'article.**

JUSTIFICATION

Il s'agit là d'une pure déclaration d'intention qui peut être chaque année remise en cause par l'ordonnance budgétaire.

N° 15

*Article 4***Remplacer le mot "adapté" par le mot "indexé".**

N° 16

*Article 4***Remplacer les mots "cent cinquante" par les mots "trois cents".**

JUSTIFICATION

Les charges spécifiques de la ville de Bruxelles justifient cette majoration.

N° 17

*Article 11, § 7***Les mots "supérieurs au nombre moyen d'habitants à l'hectare de l'ensemble des communes" sont remplacés par "supérieur à la moyenne de ces nombres pour l'ensemble des communes".**

JUSTIFICATION

La densité de la population de chaque commune est calculée par le nombre d'habitants à l'hectare. Dans la comparaison entre communes, chaque commune doit être mise sur pied d'égalité. C'est pourquoi le nombre d'habitants à l'hectare de chaque commune est comparé à la moyenne des valeurs communales calculée en effectuant la somme des valeurs communales divisée par le nombre de communes. Le coefficient de pondération introduit un correctif de manière à tenir compte de la taille des communes.

N° 18

*Article 11, § 6***Les mots "le même pourcentage calculé sur l'ensemble des communes" sont remplacés par la "moyenne de ces pourcentages pour l'ensemble des communes".**

Nr. 14

*Artikel 3***Dit artikel te doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Het betreft een loutere intentieverklaring die elk jaar door de begrotingsordonnantie in vraag kan worden gesteld.

Nr. 15

*Artikel 4***De woorden "overeenkomstig artikel 3 een bedrag" te vervangen door de woorden "een overeenkomstig artikel 3 geïndexeerd bedrag".**

Nr. 16

*Artikel 4***Het woord "honderdvijftig" vervangen door het woord "driehonderd".**

VERANTWOORDING

De specifieke lasten die Brussel-Stad moet dragen, verantwoorden deze verhoging.

Nr. 17

*Artikel 11, § 7***De woorden "groter is dan het gemiddelde aantal inwoners per hectare voor het geheel van de gemeenten" worden vervangen door "groter is dan het gemiddelde van die aantallen voor het geheel van de gemeenten".**

VERANTWOORDING

De bevolkingsdichtheid wordt berekend aan de hand van het aantal inwoners per hectare. Wanneer de gemeenten onderling worden vergeleken, moet elke gemeente op dezelfde wijze worden behandeld. Dat is de reden waarom het aantal inwoners per hectare van elke gemeente wordt vergeleken met het gemiddelde van de gemeentelijke waarden dat berekend wordt door de som van de gemeentelijke waarden te delen door het aantal gemeenten. De wegingscoëfficiënt brengt een correctief aan om rekening te kunnen houden met de grootte van de gemeenten.

Nr. 18

*Artikel 11, § 6***De woorden "hetzelfde percentage berekend voor het geheel van de gemeenten" worden vervangen door "het gemiddelde van die percentages voor het geheel van de gemeenten".**

JUSTIFICATION

Dans la comparaison entre communes, chaque commune doit être mise sur un pied d'égalité. C'est pourquoi le pourcentage de bâtiments de la commune érigés avant 1946 est comparé à la moyenne de ces pourcentages pour l'ensemble des communes (calculée en effectuant la somme des pourcentages communaux divisée par le nombre de communes). Le coefficient de pondération introduit un correctif de manière à tenir compte de la taille des communes.

N° 19

Article 11, § 2

Les mots "fonctions 700 à 705" sont remplacés par les mots "fonctions 70 à 75".

JUSTIFICATION

Il s'agit de la correction d'une inversion de chiffres.

En outre, il est préférable de supprimer le dernier chiffre de manière à tenir compte d'adaptations éventuelles des codes existants dans le futur.

Dans les comptes budgétaires ordinaires, les fonctions 70 à 75 recouvrent l'ensemble des dépenses d'enseignement.

N° 20

Article 16

Dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, 1°, 2° et 3°, les mots "voor wat betreft" sont remplacés par "wat betreft".

JUSTIFICATION

Le texte néerlandais est adapté conformément à l'avis du Conseil d'Etat.

Dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, les mots "Indien de gegevens" sont remplacés par "Indien de vereiste gegevens" et les mots "de meest recente" par "de recentste".

N° 21

Article 17

Le texte de l'alinéa 2 est remplacé par "Le pourcentage adapté ne peut toutefois varier de plus d'un cinquième par rapport au pourcentage précédent".

JUSTIFICATION

Le texte de l'alinéa 2 est adapté conformément à l'avis du Conseil d'Etat.

VERANTWOORDING

Wanneer de gemeenten onderling worden vergeleken, dient elke gemeente op dezelfde wijze te worden behandeld. Dat is de reden waarom het percentage gebouwen van de gemeente van vóór 1946 vergeleken wordt met het gemiddelde van die percentages voor het geheel van de gemeenten (waarbij de som van die gemeentelijke percentages gedeeld wordt door het aantal gemeenten). De wegingscoëfficiënt brengt een correctief aan om rekening te kunnen houden met de grootte van de gemeenten.

Nr. 19

Artikel 11, § 2

De woorden "de functies 700 tot 705" worden vervangen door de woorden "de functies 70 tot 75".

VERANTWOORDING

De omkering van de cijfers wordt hier gecorrigeerd.

Bovendien verdient het de voorkeur het laatste cijfer weg te laten om zo rekening te houden met eventuele aanpassingen van de bestaande codes in de toekomst.

In de gewone begrotingsrekeningen slaan de functies 70 tot 75 op het geheel van de onderwijsuitgaven.

Nr. 20

Artikel 16

In lid 1°, in onderdelen 1°, 2° en 3° worden de woorden "voor wat betreft" vervangen door "wat betreft".

VERANTWOORDING

De nederlandse tekst wordt aangepast volgens het advies van de Raad van State.

In alinea 2 worden de woorden "Indien de gegevens" vervangen door "Indien de vereiste gegeven" en de woorden "de meest recente" door "de recentste".

Nr. 21

Artikel 17

De tekst van alinea 2 wordt vervangen door "Het aangepaste percentage mag evenwel niet meer dan één vijfde verschillen van het vorige percentage".

VERANTWOORDING

De nederlandse tekst wordt aangepast volgens het advies van de Raad van State.

N° 22

Article 6

Remplacer les mots "en trois parts de 20, 50 et 30%" par les mots "en trois parts égales".

JUSTIFICATION

Mettre sur un même pied les 3 dotations qui composent le fonds des communes et qui sont d'une importance égale.

N° 23

Article 8

Supprimer l'article.

JUSTIFICATION

Les taux de fiscalité ne peuvent en rien être considérés comme des critères objectifs.

Les taux de taxation reflètent des choix politiques qui relèvent de l'autonomie de chaque commune.

Aussi l'article 10 doit-il être supprimé. Les modifications à l'article 8 et 9 sont des toilettages de texte.

N° 23bis

Article 9

Remplacer la 1ère phrase par la phrase "La dotation de péréquation est répartie comme suit:"

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 23.

N° 23ter

Article 10

Supprimer l'article.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 23.

N° 24 (en ordre subsidiaire au N° 23ter)

Article 10

Remplacer dans le 1° "6, 8" par "6".

Nr. 22

Artikel 6

De woorden "in drie delen verdeeld van twintig, vijftig en dertig procent" vervangen door de woorden "in drie gelijke delen verdeeld".

VERANTWOORDING

De drie dotaties waaruit het gemeentefonds bestaat en die even belangrijk zijn, moeten gelijk worden behandeld.

Nr. 23

Artikel 8

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

De belastingtarieven kunnen geenszins als objectieve criteria worden beschouwd.

De belastingtarieven weerspiegelen beleidskeuzen die tot de autonomie van elke gemeente behoren.

Ook artikel 10 moet worden weggelaten. De wijzigingen aan artikel 8 en 9 zijn aanpassingen van de tekst.

Nr. 23bis

Artikel 9

De eerste zin door de volgende zin te vervangen: "de péréquatiedotatie wordt als volgt verdeeld:"

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 23.

Nr. 23ter

Artikel 10

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 23.

Nr. 24 (in bijkomende orde op Nr. 23ter)

Artikel 10

In het 1°, "6, 8" vervangen door "6".

JUSTIFICATION

Il s'agit du taux normal tel que considéré par le Ministre des Finances fédéral. En outre ce taux est déjà en Région bruxelloise majoré de 1% au profit de l'Agglomération.

N° 25 (en ordre subsidiaire au N° 23ter)

Article 10, 2°

Remplacer partout les mots "à 2411" par les mots "au taux moyen de l'ensemble des communes du Brabant".

JUSTIFICATION

Il n'y a pas de raison objective à favoriser l'établissement de système de taxation par trop différent de celui qui prévaut dans l'ère géographique de l'actuelle province de Brabant.

N° 26

Article 11

Remplacer dans le § 1 "six" par "sept".

Ajouter un § 8 comme suit: "Le septième part est répartie entre les communes au prorata du nombre de kilomètres de voiries communales de chacune de celles-ci".

JUSTIFICATION

Le kilométrage de voirie est un indice de charges réelles d'entretien de la voirie et d'autres coûts qui y sont liés et qui incombent aux communes.

N° 27

Article 9

Remplacer dans le premier alinéa le 1° par "à concurrence de trente pour cent, entre les communes pour lesquelles le rendement moyen par habitant de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques est, par pour cent additionnel, inférieur à celui de la commune dont le rendement moyen est le plus élevé, au prorata du rapport entre ces deux rendements moyen par pourcent additionnel, ce rapport étant multiplié par le nombre d'habitants de la commune".

JUSTIFICATION

L'amendement proposé, qui peut être assimilé à un impôt négatif, garantit une solidarité entre les communes sur base de leur capacité fiscale mais le fait de manière progressive et non de manière non lissée, non progressive comme le fait le texte initial.

VERANTWOORDING

Het betreft de normale aanslagvoet van het federale Ministerie van Financiën. Bovendien is deze aanslagvoet in het Brussels Gewest reeds met 1% verhoogd ten gunste van de Agglomeratie.

Nr. 25 (in bijkomende orde op nr. 23ter)

Artikel 10, 2°

Overal de woorden "dan 2411" te vervangen door "dan het gemiddelde percentage van alle gemeenten van Brabant".

VERANTWOORDING

Er is geen objectieve reden om de invoering te bevorderen van een belastingregeling die al te veel afwijkt van die welke van kracht is op het grondgebied van de huidige provincie Brabant.

Nr. 26

Artikel 11

In § 1 "zes" te vervangen door "zeven".

Een § 8 toe te voegen luidende: "Het zevende deel wordt verdeeld onder de gemeenten naar evenredigheid van het aantal kilometers gemeentewegen van elk van hen."

VERANTWOORDING

Het aantal kilometers weg vormt een aanwijzing voor de reële kosten voor het onderhoud van de wegen en van andere kosten die daarmee te maken hebben en voor rekening komen van de gemeenten.

Nr. 27

Artikel 9

In het eerste lid 1° te vervangen door "ten belope van dertig procent onder de gemeenten waarvoor de gemiddelde opbrengst per inwoner van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, per aanvullend procent, lager is dan die van de gemeente met de hoogste gemiddelde opbrengst naar evenredigheid van de verhouding tussen die twee gemiddelde opbrengsten per aanvullend procent, met dien verstande dat deze verhouding wordt vermenigvuldigd met het aantal inwoners van de gemeente".

VERANTWOORDING

Het voorgestelde amendement, dat kan worden gelijkgesteld met een negatieve belasting, zorgt voor solidariteit tussen de gemeenten op grond van hun fiscale draagkracht doch doet dit, in tegenstelling tot de oorspronkelijke tekst, progressief.

N° 28

Article 9

Remplacer le 2° par "à concurrence de septante pour cent, entre les communes dont le revenu cadastral moyen par logement est inférieur à celui de la commune dont le rendement moyen est le plus élevé, au prorata de la différence entre ces deux montants multipliée par le nombre de logements que compte la commune".

JUSTIFICATION

L'amendement proposé, qui peut être assimilé à un impôt négatif, garantit une solidarité entre les communes sur base de leurs capacités fiscales mais le fait de manière lissée et progressive, ce que n'assure pas le texte initial.

N° 29

Article 13

Supprimer l'article.

JUSTIFICATION

La loi spéciale de financement du 12 janvier 1989 prévoit explicitement à ses articles 47 et 48 qu'il y a fusion des moyens financiers de l'Agglomération et de la Région.

Il n'y a donc aucune raison pour que la Région se réserve pour elle-même une partie de la dotation inscrite au budget au titre de Fonds des communes.

N° 30

Article 17

Remplacer l'alinéa 3 par la disposition suivante:

"Dans un délai d'un mois, à dater de sa délibération, le Gouvernement informe le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale des modifications intervenues et ce à peine de nullité de ces modifications".

N° 31

Article 21

Compléter l'article par la phrase suivante:

Toutefois, la première avance trimestrielle 1994 sera versée, au plus tard, le 31 mai 1994.

JUSTIFICATION

Concordance avec les dispositions contenues dans l'article 19, alinéa 1°.

Nr. 28

Artikel 9

Punt 2° te vervangen door "ten belope van zeventig procent, onder de gemeenten waarvan het gemiddelde kadastraal inkomen per woning lager is dan dat van de gemeente met de hoogste gemiddelde opbrengst, naar evenredigheid van het verschil tussen deze twee bedragen vermenigvuldigd met het aantal woningen in de gemeente".

VERANTWOORDING

Het voorgestelde amendement, dat kan worden gelijkgesteld met een negatieve belasting, zorgt voor solidariteit tussen de gemeenten op grond van hun fiscale draagkracht, doch doet dit, in tegenstelling tot de oorspronkelijke tekst, progressief.

Nr. 29

Artikel 13

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

In de artikelen 47 en 48 van de bijzondere financieringswet van 12 januari 1989 wordt uitdrukkelijk bepaald dat de financiële middelen van de Agglomeratie en van het Gewest worden samengevoegd.

Het Gewest heeft dus geen reden om een gedeelte van de dotatie dat in de begroting als "Gemeentefonds" staat ingeschreven voor zichzelf te houden.

Nr. 30

Artikel 17

Het derde lid te vervangen door de volgende bepaling:

"De Regering geeft de Brusselse Hoofdstedelijke Raad binnen een maand na haar besluit kennis van de wijzigingen, op straffe van nietigheid van deze wijzigingen".

Nr. 31

Artikel 21

Het artikel met de volgende zin aan te vullen:

"Het eerste driemaandelijks voorschot voor 1994 wordt evenwel uiterlijk op 31 mei 1994 geschorst".

VERANTWOORDING

Overeenstemming met de bepalingen vervat in artikel 19, eerste lid.

ANNEXE

Arrêté du Collège Réuni de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale fixant les règles de répartition du Fonds spécial de l'Aide Sociale destiné aux Centres publics d'aide sociale.

- *Moniteur belge* du 30 octobre 1992 (p. 23329).
- Erratum: *Moniteur belge* du 12 janvier 1993 (p. 403).

Arrêté du Collège Réuni de la Commission communautaire commune fixant les allocations trimestrielles de chaque Centre public d'aide sociale de la Région de Bruxelles-Capitale dans le Fonds spécial de l'aide sociale pour l'année 1993.

- *Moniteur belge* du 2 septembre 1993 (p. 19316).

BIJLAGE

Besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad tot vaststelling van de verdelingsregelen van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn bestemd voor de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.

- *Belgisch Staatsblad* van 30 oktober 1992 (blz. 23329).
- Erratum: *Belgisch Staatsblad* van 12 januari 1993 (blz. 403).

Besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot vaststelling van de trimestriële voorschotten voor ieder Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Brussel-Hoofdstad in het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn voor het jaar 1993.

- *Belgisch Staatsblad* van 2 september 1993 (blz. 19316).

